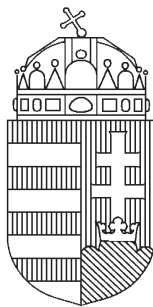

MAGYAR

KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2006. március 3.,
péntek

26. szám

Ára: 1495,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2006: L. tv.	
Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról	2074
2006: LI. tv.	
A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról	2088
2006: LII. tv.	
A polgárőrségről	2132
2006: LIII. tv.	
A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről	2134
13/2006. (III. 3.) KvVM r.	
A Pintér-kert Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezeléséről	2136
1/2006. (III. 3.) KüM r.	
A Külügyminisztérium fejezetnél a határon túli magyarok támogatásával kapcsolatos fejezeti kezelési előirányzatok felhasználásának, ellenőrzésének szabályairól szóló 4/2005. (V. 10.) KüM rendelet módosításáról	2137
A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata (1/2006. KPJE szám)	2138
Helyesbítés	2140

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2006. évi L. törvény

az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról*

1. § (1) Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.)

2. §-ának 8. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„8. *Építmény*: építési tevékenységgel létrehozott, illetve késztermékként az építési helyszínre szállított, – rendelkezésére, szerkezeti megoldására, anyagára, készültségi fokára és kiterjedésére tekintet nélkül – minden olyan helyhez kötött műszaki alkotás, amely a terepszint, a víz vagy az azok alatti talaj, illetve azok feletti légtér megváltoztatásával, beépítésével jön létre. Az építményhez tartoznak annak rendeltetésszerű és biztonságos használatához, működéséhez, működtetéséhez szükséges alapvető műszaki és technológiai berendezések is (az építmény az épület és műtárgy gyűjtőfogalma).”

(2) Az Étv. 2. §-ának 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„10. *Épület*: jellemzően emberi tartózkodás céljára szolgáló építmény, amely szerkezeteivel részben vagy egészben teret, helyiséget vagy ezek együttesét zárja körül meghatározott rendeltetés vagy rendeltetésével összefüggő tevékenység, avagy rendszeres munkavégzés, illetve tárolás céljából.”

(3) Az Étv. 2. §-ának 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„18. *Sajátos építményfajták*: többnyire épületnek nem minősülő, közlekedési, hírközlési, közmű- és energiaellátási, vízellátási és vízgazdálkodási, bányaműveléssel, környezetvédelemmel kapcsolatos és atomenergia alkalmazására szolgáló, valamint a honvédelmi és katonai, továbbá a nemzetbiztonsági célú, illetve rendeltetésű, sajátos technológiájú építmények (mérnöki létesítmények), amelyek létesítésekor – az építményekre vonatkozó általános érvényű településrendezési és építési követelményrendszeren túlmenően – eltérő, vagy sajátos, csak arra a rendeltetésű építményre jellemző, kiegészítő követelmények megállapítására és kielégítésére van szükség.”

(4) Az Étv. 2. §-ának 27. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„27. *Településfejlesztési koncepció*: a fejlesztés összehangolt megvalósulását biztosító és a településrendezést is megalapozó, a település közigazgatási területére kiterjedő önkormányzati településfejlesztési döntéseket rendszerbe foglaló, önkormányzati határozattal elfogadott dokumentum, amely a település jövőbeni kialakítását tartalmazza. A fejlesztési koncepció elsősorban településpolitikai dokumentum, amelynek kidolgozásában a természeti-művi adottságok mellett a társadalmi, a gazdasági, a környezeti szempontoknak és az ezeket biztosító intézményi rendszernek van döntő szerepe.”

(5) Az Étv. 2. §-ának 30. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában:]

„30. *Területi főépítész*: a területi főépítész hivatalt vezető, jogszabályban meghatározott felsőfokú szakirányú végzettséggel rendelkező és a jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő köztisztviselő.”

(6) Az Étv. 2. §-a a következő 31–35. pontokkal egészül ki:

[E törvény alkalmazásában:]

„31. *Biológiai aktivitásérték*: egy adott területen a jellemző növényzetnek a település ökológiai állapotára és az emberek egészségi állapotára kifejtett hatását mutató érték.

32. *Építészeti érték*: az épített környezet minden olyan tárgyi és szellemi (építészettörténeti, építőművészeti, műszaki-tudományos) építészeti minőséggel rendelkező alkotásokban megjelenő értéke, amelyben a mindenkori társadalom – ezen belül a helyi közösségek – identitása és alkotóképessége fejeződik ki.

33. *Építészeti örökség*: az épített környezet maradandó építészeti értéket is képviselő elemeinek (építmény, épüleategyüttes, táj- és kertépítészeti alkotás) összessége – annak minden beépített alkotórészével, tartozékával és berendezésével együtt.

34. *Fővárosi keretszabályzat*: a főváros területének felhasználásával és beépítésével, továbbá a környezet természeti, táji és épített értékeinek, valamint a környezeti elemek védelmével kapcsolatos – telekalakítási és építésjogi követelmények tekintetében nem teljeskörűen szabályozó – általános követelményeket keretjelleggel megállapító, a fővárosi önkormányzat által megalkotott építési szabályzat.

35. *Övezeti terv*: a helyi építési szabályzatban megállapított építési övezetek, illetőleg övezetek területi lehatárolását – a település ingatlan-nyilvántartási térképének másolatán – tartalmazó terv, amely a szabályzat mellékletét képezi.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 13-i ülésnapján fogadta el.

2. § Az Étv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„5. § (1) A miniszter a központi szakmai irányítási, összehangolási és ellenőrzési feladatkörében:

a) gondoskodik az építésügyre vonatkozó törvények és kormányrendeletek szakmai előkészítéséről, ellátja a hatáskörébe tartozó jogi szabályozási feladatokat,

b) külön jogszabályok szerint

ba) összehangolja az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok tevékenységét,

bb) ellátja az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok, valamint az egyéb építésügyi igazgatási feladatot ellátó szervezet építésügyi igazgatási feladatainak szakmai irányítását, ennek keretében rendszeresen gondoskodik a szervezetek szakmai munkájának és a vonatkozó jogszabályok érvényesülésének helyszíni ellenőrzéséről,

c) ellátja az építésüggyel kapcsolatos európai integrációval összefüggő feladatokat és az építésüggyel kapcsolatos kormányzati teendőket,

d) elősegíti – a nemzeti kulturális örökség minisztere, valamint a természetvédelemért felelős miniszter bevonásával – az építészeti kultúra megőrzését, fejlesztését és védelmét, ennek keretében országos kutatási, műszaki fejlesztési, valamint oktatási-nevelési programokat dolgoztat ki és működtet,

e) részt vesz az építésügyet érintő képzési, szakképzési célok meghatározásában és kezdeményezési, véleményezési és egyetértési jogot gyakorol az erre vonatkozó miniszteri rendeletek előkészítésében,

f) a műemlékek és a sajátos építményfajtákért felelős miniszterek, valamint az építésügy területén érintett szakmai kamarák és az érintett felsőfokú oktatási és szakképzéssel foglalkozó intézmények javaslata alapján koordinálja, összefogja és irányítja az építésüggyel kapcsolatos szakmák gyakorlására vonatkozó szabályozás kialakítását.

(2) A miniszter egyes területfejlesztéssel, területrendezéssel, településrendezéssel kapcsolatos, valamint törvényben, illetőleg kormányrendeletben meghatározott építésügyi feladatait a területi főépítész hivatalkok útján látja el.

(3) A sajátos építményfajtákra, valamint a műemlékvédelem alatt álló építményekre vonatkozó szabályozási kérdésekben a hatáskörrel rendelkező miniszter az 1. § (2) bekezdésében, illetve a 62. § (4) bekezdésében foglaltak szerint a miniszterrel egyetértésben jár el.

(4) Az (5) bekezdésben felsorolt feladatok végrehajtása érdekében – kormányrendeletben meghatározott keretek között – szakmai tanácsadó testületként:

a) a miniszter központi,

b) a területi főépítész területi

településrendezési, illetve építészeti-műszaki tervtanácsot működtet,

c) a területi építész kamara elnöke – a kamara illetékességi területére kiterjedő – helyi építészeti-műszaki tervtanácsot (a továbbiakban: helyi tervtanács) működtet, ha a települési (a fővárosban a fővárosi és a fővárosi kerületi) önkormányzat az önkormányzati főépítész vezetésé-

vel tervtanácsot önállóan vagy társulások formájában nem működtet.

(5) A tervtanácsok feladata különösen

a) településrendezési eszköz hiánya vagy hiányos szabályozása esetén az illeszkedési szabályok érvényesülésének elősegítése, továbbá

b) a települési környezet, a táj- és településkép,

c) a beépítési-, vagy az építészeti jellegzetesség és látvány, a helyi jelleg, illetve

d) az építészeti örökség és az építészeti értékek (építészeti minőség)

külön jogszabály szerinti védelme, valamint

e) a településrendezési és az építészeti-műszaki tervek szakszerűségének, magas színvonalának

külön jogszabály szerinti biztosítása, egyéb fontos építésügyi (településrendezési, építészeti-műszaki, településképi, környezetalakítási, az akadálymentes épített környezetalakítási, stb.) célok érvényre juttatása.”

3. § Az Étv. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) A településrendezés során figyelemmel kell lenni arra, hogy a rendezés végrehajtásával bekövetkező változások az érintett lakosság életkörülményeiben, értékrendjében és szociális helyzetében hátrányos következményekkel ne járjanak. Ennek érdekében biztosítani kell a területek a közérdeknek megfelelő felhasználását a jogos magánérdekekre tekintettel, az emberhez méltó környezet folyamatos alakítását, értékeinek védelmét. Ennek során figyelembe kell venni:

a) az egészséges lakó- és munkakörülmények, a népesség biztonságának általános követelményeit,

b) a népesség demográfiai fejlődését, a népesség lakásszükségletét,

c) a népesség fizikai, szellemi és lelki igényeit, különös tekintettel a családok, a fiatalok, az idősek, a fogyatékos személyek igényeire, az oktatás, a kultúra, a sport, a szabadidő és az üdülés, valamint a társadalmi szervezetek, egyházak működési feltételeinek lehetőségeire,

d) a megőrzésre érdemes történeti vagy településképi jelentőségű településrészek és az építészeti és régészeti örökség védelmét, felújítását és továbbfejlesztését, valamint az értékes építmény és tájrészlet látványát (rálátás), továbbá az ingatlanról feltáruló kilátás védelmét, annak mértékéig, hogy az az érintett telkek szabályos beépítését ne akadályozza,

e) a környezet-, a természetvédelem, a tájhasználat és a tájkép formálásának összehangolt érdekeit, különös tekintettel a víz, a levegő, a talaj, a klíma és az élővilág védelmére,

f) a népesség megélhetését biztosító gazdasági érdekeket, a munkahelyek megőrzésének és új munkahelyek teremtetésének érdekeit, a mező- és az erdőgazdaság, a közlekedés, a posta és a hírközlés, a közüzemi ellátás, különösen az energia- és a vízellátás, a hulladékkezelés, a szennyvízelhelyezés és -kezelés, valamint a nyersanyag-lelőhelyek biztosítását,

g) a honvédelem, a nemzetbiztonság és a katasztrófa-
védelem érdekeit,

h) a területtel és a termőfölddel való takarékos gazdál-
kodást,

i) az arra alkalmas természeti adottságok gyógyászati
hasznosításának elősegítését és védelmét,

j) a közlekedési kényszer (lakóhely-munkahely, nyers-
anyag kitermelés-feldolgozás stb. viszonylatában) csök-
kentését és a megfelelő színvonalú közlekedés kialakítá-
sát.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak érvényesülése – külön-
ösen a természet- és a környezetvédelem, az erdők és a
természetes (felszíni és felszín alatti) vizek védelme, az ár-
és belvízvédelem, valamint a termőfölddel és a területek-
kel való takarékos bánás – érdekében az alábbi követelmé-
nyeknek kell érvényt szerezni:

a) a települések rendezése során a település közigazga-
tási területére hulló felszíni csapadékvíz összegyűjtését és
helyben tartását vagy szakszerű és ártalommentes elveze-
tését, kezelését az adottságok és a lehetőségek figyelembe-
vételével biztosítani kell,

b) újonnan beépítésre szánt területek kijelölésével egy-
idejűleg a település közigazgatási területének – a külön
jogsabály alapján számított – biológiai aktivitás értéke az
átminősítés előtti aktivitás értékhez képest nem csökken-
het,

c) a települések beépítésre szánt területe csak olyan te-
rületfelhasználás céljára növelhető, amilyen célra a telepü-
lés már beépítésre kijelölt és igénybe vett területén belül
nincs megfelelő terület,

d) a tervezés időszakában a 20 000 fő lakosságszámot
meghaladó, valamint a tervezett létszámmal azt elérő tele-
pülések, a kiemelt üdülőterületek, a gyógyhelyek meg-
lévő, illetőleg bővített belterületét a közigazgatási terüle-
tükön belül – eltérő területrendezési tervi előírás hiányá-
ban, és ahol ez fizikailag lehetséges – legalább 200 m szé-
lességű, beépítésre nem szánt (mező-, erdőgazdasági, köz-
lekedési, vízgazdálkodási) területekből álló gyűrűvel kell
körülvenni, amely területen csak közlekedési, közmű, hír-
közlési és vízvédelmi építmények helyezhetők el. Új belte-
rületet, beépítésre szánt területet úgy kell kijelölni, hogy
legfeljebb tízezer tervezett lakost befogadó településrészt
(illetőleg az üdülőterület valamint a gyógyhely jellegéhez
igazodó terület egységeket) ugyanilyen, beépítésre nem
szánt területekből álló gyűrű vegye körül. Két terület kö-
zötti gyűrű – a természeti adottságok és a környezetvé-
delmi előírások figyelembevétele mellett – egymásba
metszhet.”

4. § (1) Az Étv. 9. §-ának (2) és (3) bekezdései helyébe a
következő rendelkezések lépnek:

„(2) A településrendezési eszköz kidolgozása előtt meg-
 kell határozni a rendezés alá vont területet, ki kell nyilvá-
nítani a rendezés általános célját és várható hatását, hogy
az érintettek azzal kapcsolatban javaslatokat, észrevétele-
ket tehessenek. Ennek során:

a) az érintett népesség, szervezetek, érdek-képviselési
szervek véleménynyilvánítási lehetőségét biztosítani kell,
ezért a helyben szokásos módon az érintettek tudomására
kell hozni a településrendezési eszköz kidolgozásának el-
határozását,

b) az államigazgatási szerveket, valamint az érintett te-
lepülési önkormányzati szerveket az előkészítésbe be kell
vonni úgy, hogy azok a megkeresés kézhezvételétől szá-
mított 30 napon belül írásos tájékoztatásukban ismertessék
a település fejlődése és építési rendje szempontjából jelen-
tős terveiket és intézkedéseiket, valamint ezek várható
időbeli lefolyását, valamint a hatáskörükbe tartozó kérdé-
sekben a jogszabályon alapuló követelményeket.

(3) A készítés alatt lévő településrendezési eszközt a
polgármesternek (főpolgármesternek) – külön jogszabály-
ban meghatározottak szerint – véleményeztetnie kell az
5. § (4) bekezdésében említett tervtanáccsal. Az elkészített
helyi építési szabályzatot és településrendezési tervet a
megállapítás, illetve a jóváhagyás előtt a polgármesternek
(főpolgármesternek) véleményeztetnie kell a külön jog-
szabályban meghatározott államigazgatási, az érintett tele-
pülési önkormányzati és az érdekképviselési szervekkel,
valamint a társadalmi szervezetekkel, – amelyek 45 napon
belső adhatnak írásos véleményt.”

(2) Az Étv. 9. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő
rendelkezés lép:

„(7) A településrendezési eszköz a (2)–(6) bekezdésben
előírt véleményeztetési eljárás lefolytatása nélkül nem fo-
gadható el.”

(3) Az Étv. 9. §-a a következő (11) bekezdéssel egé-
szül ki:

„(11) A helyi építési szabályzatot és a településrendezé-
si tervet azok összes munkarészeivel, valamint a megál-
lapításukról szóló – külön jogszabály szerinti – jegyző-
könyvvel, a véleményezési eljárás dokumentumaival, to-
vábbá a területi főépítészi, illetve miniszteri véleménnyel
együtt, a képviselő-testületi megállapításuk után 15 napon
belső a jegyző köteles megküldeni az illetékes megyei köz-
igazgatási hivatal vezetőjének.”

5. § Az Étv. 10–11. §-ai helyébe a következő rendelkezé-
sek lépnek:

„10. § (1) A településszerkezeti terv meghatározza a te-
lepülés alakításának, védelmének lehetőségeit és fejleszté-
si irányait, ennek megfelelően az egyes területrészek fel-
használási módját, a település működéséhez szükséges
műszaki infrastruktúra elemeinek a település szerkezetét
meghatározó térbeli kialakítását és elrendezését, az országos
és térségi érdek, a szomszédos vagy a más módon ér-
dekeltebbi település alapvető jogainak és rendezési ter-
veinek figyelembevételével a környezet állapotának javítá-
sa vagy legalább szinten tartása mellett.

(2) A településszerkezeti tervet a települési önkormány-
zatnak legalább tízévenként felül kell vizsgálnia, és szük-
ség esetén a terv módosításáról vagy az új terv elkészítésé-

ről kell gondoskodnia. A tízévenkénti szükséges felülvizsgálat során gondoskodni kell az időközben történt módosítások egységes tervbe foglalásáról.

(3) A településszerkezeti tervet a 9. § rendelkezésein túlmenően a megyei, a szomszédos települési (a fővárossal szomszédos települések esetében a fővárosi és az érintett – határos – fővárosi kerületi) önkormányzatokkal is véleményeztetni kell. A főváros településszerkezeti tervét a kerületi önkormányzatokkal is véleményeztetni kell.

(4) A településszerkezeti terv esetében az előzetes véleményt kérő dokumentációnak a 9. § (2) bekezdésében előírtakon túlmenően tartalmaznia kell a szerkezeti terv módosítása esetén az azt szükségessé tévő településfejlesztési döntést, valamint tájékoztatásul az elfogadott településfejlesztési koncepciót is.

11. § (1) A településszerkezeti terv a település közigazgatási területére készül és rajzi, valamint szöveges munkarészből áll. A településszerkezeti terv – rajzi és szöveges – munkarészei a megállapításokról szóló határozat mellékletei. A településszerkezeti terv részterületre vonatkozó módosítása során annak hatásait az egész településre (szükség esetén annak határain túl is) vizsgálni kell. A tízévenkénti szükséges felülvizsgálat során az időközben történt módosításokat a felülvizsgált egységes terven át kell vezetni.

(2) A településszerkezeti tervet a település nagyságának megfelelő méretarányú térképen kell ábrázolni. A településszerkezeti tervben meg kell határozni a bel- és külterületeket, a beépítésre szánt, illetve a beépítésre nem szánt területeket, azok tagozódását, a település szerkezetét meghatározó műszaki infrastruktúra-hálózatokat (főútvonalakat, gyűjtőutakat, közüzemi közmű-gerincvezetéseket, hírközlő hálózat fő elemeit), a települési szintű és a városrész szintű közparkokat, a terv léptékében ábrázolható védett, az e tervvel védelemre tervezett és védőterületeket. A településszerkezeti tervben meg kell határozni a rehabilitációra kijelölt, valamint a funkciójában megváltoztatásra szánt (fejlesztési) területeket.

(3) A (2) bekezdésben említett egyes területeken belül fel kell tüntetni a terület felhasználását veszélyeztető, illetőleg arra kiható tényezőket, különösen az alábányászottságot (bányatelket), a nyilvántartott ásványnyersanyag-vagyont, a szennyezettséget, az árvíz-, a belvív-, az erózió- és csúszásveszélyt, a földrengés-veszélyeztetettség, a természetes és mesterséges üregektől veszélyeztetett területeket, a közműves szennyvízelvezetéssel ellátatlan területet, továbbá a külön jogszabályok alapján előírt minden olyan egyéb tényezőt, amely a terület felhasználását vagy beépítését befolyásolja.”

6. § (1) Az Étv. 13. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő (3) bekezdés lép, egyidejűleg a § a következő (4) bekezdéssel egészül ki és a jelenlegi (4) bekezdésének számozása (5) bekezdésre változik:

„(3) A szabályozási terv – amennyiben a 12. § (2) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel készül – a helyi építési szabályzat rajzi mellékletét képezi.

(4) A helyi építési szabályzat készülhet a település közigazgatási területének egészére vagy annak egyes részeire az (5) bekezdés előírásainak figyelembevételével. Területrészenként készülő helyi építési szabályzat esetében a későbbi szabályozások az első szabályzat módosítását (kiegészítését) jelentik.”

(2) Az Étv. 13. §-a a következő (6)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A szabályozást legalább a településszerkezeti tervben lehatárolt területegységre kell elkészíteni.

(7) A tervezés időszakában 20 000 fő lakosság számot meghaladó települések esetében, amennyiben a helyi építési szabályzat mellékleteként nem készül szabályozási terv is, az egyes építési övezetek, övezetek területi lehatárolását övezeti tervlapon ábrázolni kell.”

7. § Az Étv. 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A fővárosi kerületi önkormányzatnak – a fővárosi építési keretszabályzat keretein belül – a kerület egészére vonatkozóan kerületi építési szabályzatot kell megállapítania. A fővárosi és a kerületi önkormányzat megállapodása esetén kisebb területfelhasználási egységekre is megállapítható kerületi építési szabályzat.”

8. § Az Étv. 17. §-a a következő j) ponttal egészül ki:

[A településrendezési feladatok megvalósítását a következő sajátos intézmények biztosítják:]

„j) településrendezési szerződés.”

9. § Az Étv. 18. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha egy adott területre vonatkozóan nincs hatályban helyi építési szabályzat, illetőleg szabályozási terv, vagy azok nem szabályoznak – a 13. § (2) bekezdésében előírt, illetőleg azok végrehajtására vonatkozó egyéb jogszabályokban rögzített követelményeknek megfelelően – teljes körűen, építési munkát és egyéb építési tevékenységet végezni csak e törvény, valamint az építésügyi követelményekre vonatkozó egyéb jogszabályok megtartásával és csak akkor lehet, ha a célzott hasznosítás jellege, a kialakuló telek mérete, a tervezett beépítés mértéke – beépítettség és építménymagasság – valamint módja, rendeltetése (területfelhasználása) illeszkedik a meglévő környezethez.”

10. § Az Étv. 20. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A tilalom nem terjed ki:

a) a tilalom hatálybalépésekor érvényes építésügyi hatósági engedéllyel megvalósuló építési, javítási-karbantartási és a jogszabályokban megengedett más építési munkákra,

b) a korábban gyakorolt használat folytatására,

c) az állékonyságot, életet és egészséget, köz- és va-
gyonbiztonságot veszélyeztető kármegelőzési, kárelhárí-
tási tevékenységre, továbbá

d) az a) pont szerinti, hatósági engedélyhez kötött épí-
tési munkáknak a településrendezési követelményeket
nem érintő módosítására irányuló építésügyi hatósági en-
gedélyezési eljárásra.”

11. § Az Étv. 21. §-ának (1) bekezdése helyébe a követ-
kező rendelkezés lép:

„(1) A helyi építési szabályzat, illetőleg a szabályozási
terv készítésére vonatkozó írásos megállapodás megléte
esetén a helyi építési szabályzat, illetőleg a szabályozási
terv készítésének időszakára azok hatálybalépéséig, de
legfeljebb három évig az érintett területre a települési ön-
kormányzat rendelettel változtatási tilalmat írhat elő.”

12. § Az Étv. 22. §-ának (1) bekezdése helyébe a követ-
kező rendelkezés lép:

„(1) A változtatási tilalom alá eső területen – a 20. §
(7) bekezdésében foglalt esetek kivételével – telket alakí-
tani, új építményt létesíteni, meglévő építményt átalakíta-
ni, bővíteni, továbbá elbontani, illetőleg más, építésügyi
hatósági engedélyhez nem kötött értéknövelő változtatást
végrehajtani nem szabad.”

13. § Az Étv. 27. §-ának (3) bekezdése helyébe a követ-
kező rendelkezés lép:

„(3) A telek kiszolgáló út céljára igénybe vett részéért a
kisajátítás szabályai szerint megállapított kártalanítás jár.
A kártalanítás összegéről az (1) bekezdésben meghatáro-
zott építésügyi hatóság külön határozatban dönt. A kárta-
lanítás összegét a szabályozás alapján kialakítható építési
telek, továbbá a kiszolgáló út megépítéséből, illetőleg az
ezzel összefüggő közművesítésből eredő telekérték-növe-
kedés figyelembevételével kell megállapítani akkor is, ha
a kiszolgáló út és a közművesítés nem közvetlenül a bir-
tokbavételt és a lejegyzést követően valósul meg.
Amennyiben a kiszolgáló út és a közművek megépítése a
birtokbavételt és a lejegyzést követő 1 éven belül nem kez-
dődik meg, vagy 5 éven belül nem valósul meg, a kártala-
nítás összegének megállapításánál figyelembe vett telek-
érték-növekedést a tulajdonos részére az 5 év elteltével,
ezt követően a mindenkori jegybanki alapkamat összegé-
vel növelten, 30 napon belül kell megfizetni. Telekér-
ték-növekedés összegeként legfeljebb a lejegyzéssel
igénybe vett telekhányad értéke állapítható meg.”

14. § Az Étv. 28. §-ának (2) bekezdése helyébe a követ-
kező rendelkezés lép:

„(2) Ha a kiszolgáló utat, illetőleg közművet a települési
önkormányzat megvalósította, annak költségét részben, de
legfeljebb a költségek 90%-áig az érintett ingatlanok tulaj-
donosaira átháríthatja. A hozzájárulás mértékét és a megfi-
zetés módját a települési önkormányzat rendelettel szabá-
lyozza. Az útépitési és közművesítési hozzájárulás nem ró-

ható ki, ha az út- és közműépítéshez szükséges terület ki-
alakítása érdekében korábban lejegyzett telekrészért járó
kártalanítás összegének megállapítása során az út és a köz-
mű megépítéséből eredő értéknövekedést figyelembe
vették.”

15. § (1) Az Étv. 30. §-ának (1)–(3) bekezdései helyébe
a következő rendelkezések lépnek:

„30. § (1) Ha az ingatlan rendeltetését, használati mód-
ját a helyi építési szabályzat, illetőleg a szabályozási terv
másként állapítja meg (övezeti előírások változása) vagy
korlátozza (telekalakítási vagy építési tilalom), és ebből a
tulajdonosnak, haszonélvezőnek kára származik, a tulaj-
donost, haszonélvezőt kártalanítás illeti meg.

(2) A kártalanítás összege az ingatlanok a korábbi ren-
deltetése alapján megállapítható régi és az új szabályozás
eredményeként megállapítható új forgalmi értéke közötti
különbséget.

(3) Ha az ingatlanhoz fűződő korábbi, a 13. § (1) bekez-
dése szerinti építési jogok keletkezésétől számított 7 éven
belül kerül sor e jogok megváltoztatására vagy megszünte-
tésére, a tulajdonosnak – kérelmére – a (2) bekezdés sze-
rinti kártalanítás jár. A 7 év eltelte után csak a használat
gyakorlásába való beavatkozásért és csak akkor jár kárta-
lanítás, ha a változtatás a korábbi használatot megnehezíti
vagy ellehetetleníti. A hét év a korábban hatályba léptetett
helyi építési szabályzat, szabályozási terv esetében
2000. március 1-jétől számítandó.”

(2) Az Étv. 30. §-ának (6) bekezdése helyébe a követ-
kező rendelkezés lép:

„(6) A kártalanítást az köteles megfizetni, akinek az ér-
dekében a korlátozás történt. Ha nem határozzák meg azt,
akinek az érdekében a korlátozás történt, a kártalanítási
kötelezettség a települési önkormányzatot terheli. A fővá-
rosban a kártalanítás a fővárosi, illetőleg a kerületi önkor-
mányzatot érdekeltységük arányában terheli. Ha az, akinek
az érdekében a kártalanítási kötelezettséggel járó előírás
szükségessé vált, a tilalom vagy a korlátozás elrendelése
után jogutód nélkül megszűnt, és a települési önkormány-
zat az előírást fenntartja, a kártalanítási kötelezettség szin-
tén az önkormányzatot terheli.”

16. § Az Étv. a következő alcímmel és 30/A. §-sal egé-
szül ki:

„Településrendezési szerződés

30/A. § (1) A települési önkormányzat egyes, a telepü-
lésrendezési eszközökben rögzített célok megvalósítására
településrendezési szerződést (a továbbiakban: szerződés)
köthet az érintett ingatlan tulajdonosával, illetve az ingat-
lanon beruházni szándékozóval (a továbbiakban együtt: a
cél megvalósítója).

(2) A szerződés tárgya lehet különösen:

a) településrendezési tevékenység előkészítése a cél
megvalósítója által, saját költségére, a telekviszonyok ren-
dezése vagy megváltoztatása, a talaj megtisztítása,

valamint a településrendezési tervek, helyi építési szabályzat – egyeztetett program alapján történő – kidolgozásának finanszírozása;

b) a településrendezési tervekben, helyi építési szabályzatban rögzített célok – a telek felhasználásának az ökológiai hálózat működőképességének fenntartása, szerkezetének funkcionális és területi megőrzése mellett történő támogatása és biztosítása, időbeli korlátozás és feltétel esetén is;

c) azon egyéb költségeknek vagy egyéb ráfordításoknak a cél megvalósítója általi átvállalása, amelyek a cél megvalósításának előfeltételei vagy következményei és az önkormányzatot terhelik.

(3) A szerződés alapját a cél megvalósítója által készített tanulmányterv képezi. Az önkormányzat a szerződésben arra vállal kötelezettséget, hogy a cél megvalósítójának kezdeményezésére az általa készített tanulmányterv alapján a szükséges településrendezési eljárást a szerződésben megállapított határidőn belül megindítja.

(4) A szerződésben kikötött, illetőleg vállalt kötelezettségek és a megvalósuló településrendezési cél között közvetlen összefüggésnek kell lennie.

(5) A szerződésben rendelkezni kell a településrendezési eszközök véleményezési eljárása során a véleményezők részéről felmerülő, jogszabály által alátámasztott észrevétel kapcsán szükséges intézkedésekről, a településrendezési eszközökön végrehajtandó változtatások kötelezettségéről, a változtatás miatti esetleges ismételt véleményeztetési kötelezettségről.”

17. § (1) Az Étv. 31. §-ának (4) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

[Az építmények és részeinek (önálló rendeltetési egység) építése, felújítása, átalakítása, bővítése, helyreállítása, korszerűsítése során biztosítani kell:]

„d) a terület geológiai, hidrológiai és szeizmológiai sajátosságainak való megfelelést.”

(2) Az Étv. 31. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Mind az építmény elhelyezése, mind pedig a külső megjelenését befolyásoló kialakítása, átalakítása, bővítése, felújítása, helyreállítása során különös figyelmet kell fordítani a táj- és településkép, a beépítési vagy az építészeti jellegzetesség és látvány, a helyi jelleg védelmére, az épített örökség védett értékeinek érvényesülésére.”

18. § (1) Az Étv. 32. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Építészeti-műszaki tervezési, valamint építésügyi műszaki szakértői tevékenység a (6) bekezdésben, valamint a külön jogszabályban foglaltak szerinti szakmai névjegyzékbe vétellel elnyert tervezői, illetve szakértői jogosultság (a továbbiakban: tervezői, illetve szakértői jogosultság) birtokában folytatható. A névjegyzékbe vételhez

a) szakirányú felsőfokú végzettség,

b) meghatározott idejű szakirányú gyakorlat, valamint
c) jogszabályban meghatározott egyéb feltételek teljesítése szükséges.”

(2) Az Étv. 32. §-ának (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Az építészeti-műszaki tervezési, valamint az építésügyi műszaki szakértői tevékenységet folytató személy csak olyan szakterületen végezhet tervezési vagy szakértői munkát, amelyhez e törvény szerint megfelelő tervezői vagy szakértői jogosultsággal rendelkezik. Igazságügyi szakértői jogosultsággal rendelkező személy építésügyi műszaki szakértői tevékenységet csak akkor folytathat, ha teljesíti a (3) bekezdésben meghatározott követelményeket is.

(6) A szakmai névjegyzék vezetése keretében a területi építész, valamint a területi mérnöki kamarák első fokon, az országos kamarák másodfokon a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályai szerint határozattal döntenek a tervezői, illetve a szakértői jogosultság megállapításáról.”

19. § Az Étv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A tervező felelős:

a) az általa készített építészeti-műszaki tervek (ideértve a kivitelezési terveket is)

aa) műszaki tartalmának szakszerűségéért,

ab) valós állapotnak megfelelő tartalmáért,

ac) építészeti minőségéért, a tervezéssel érintett védett építészeti és természeti örökség megóvásáért,

b) a jogszabályok, szabályzatok, építési előírások, szabványok és egyéb szakmai szabályok betartásáért,

c) a tervdokumentáció készítésében (részben vagy folyamatosan) részt vevő, a tervezői feladat szakmai tartalmának megfelelő szakismerettel és jogosultsággal rendelkező szakági tervezők (altervezők) kiválasztásáért,

d) a szakági tervezők közötti egyeztetések koordinálásáért, terveik összehangolásáért.

(2) Az építés minősége, a szakszerű kivitelezés biztosítása, valamint a 31. § (2) bekezdése szerinti és az egyéb jogszabályokban meghatározott követelmények érvényre juttatása céljából a tervellenőr feladata és felelőssége – jogszabályban előírt esetekben és módon – a műszaki megvalósítási, kiviteli tervdokumentáció (tervdokumentáció-rész) tartalmának az (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és b) pontja szerinti szakszerű ellenőrzése.

(3) A névjegyzéket vezető szerv a tervezőt és a szakértőt a szakmagyakorlással kapcsolatos jogszabályok megsértése esetén jogszabályban meghatározott esetekben és módon szankciókkal sújtja.

(4) A tervező – ha erre az építetötől megbízást kapott – tervezői művezetést végezhet. Ennek keretében közreműködik az építészeti-műszaki terveknek megfelelő maradéktalan megvalósítás érdekében, valamint elősegíti a kivitelezés során a tervekkel kapcsolatban felmerült szakkérdések megoldását.”

20. § Az Étv. 35–36. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„35. § (1) A 34. § (1) bekezdése szerinti engedélyek megkérése előtt az ügyfél (építető) a telekalakítási, a beépítési (különös tekintettel a 18. § (2) bekezdésében foglaltakra), az építészi kialakítással, a bontással kapcsolatos, továbbá a műemléki, régészeti, településképi, természet- és környezetvédelmi, közegészségügyi, életvédelmi, valamint a műszaki követelmények (ideértve a geológiai, szeizmológiai követelményeket is) előzetes tisztázása céljából az 52. § (2) és (6) bekezdése szerinti építésügyi hatóságtól elvi

- a) telekalakítási,
- b) építési,
- c) rendeltetés megváltoztatási

engedélyt (a továbbiakban együtt: elvi engedély) kérhet. Jogszabály az elvi engedély kérését kötelezővé teheti.

(2) A jogerős és végrehajtható elvi engedély egy évig érvényes. Érvényessége egy ízben legfeljebb egy évvel meghosszabbítható, ha a jogszabályok, valamint a kötelező hatósági előírások időközben nem változtak meg.

(3) Az elvi engedély érvényességi idején belül kezdeményezett építésügyi hatósági engedélyezési eljárás során a közreműködő szakhatóságot és az építésügyi hatóságot az elvi engedély azokban a kérdésekben, amelyekről kifejezetten rendelkezett, akkor is köti, ha időközben a jogszabályok, valamint a kötelező hatósági előírások megváltoztak. Az elvi engedély alapján építési munka nem végezhető.

36. § (1) Építésügyi hatósági engedély törvényben, kormányrendeletben vagy miniszteri rendeletben meghatározottak szerint akkor adható, ha

- a) a tervezett építési tevékenység megfelel a 18–22. §-ban, és a 31. § (1) bekezdésében előírtaknak,
- b) az építési tevékenységgel érintett telek kialakítása a 23. és 24. §-ban, a településrendezési tervekben, illetőleg a jogszabályokban meghatározottak szerint megtörtént,
- c) a tervezett építmény vagy építészi-műszaki megoldás megfelel

ca) a 31. § (2)–(5) bekezdésében előírt követelményeknek,

cb) az általános érvényű szakmai és a jogszabályokban meghatározott követelményeknek,

cc) az egyes építményekre, területekre védettséget elrendelő jogszabályoknak, az érdekelt szakhatóságok hozzájárulásában foglalt eseti előírásoknak és az előzetes hatósági eljárásokban előírt követelményeknek,

cd) az építészi minőség és értékvédelem jogszabályban meghatározott szempontjainak, valamint

d) az építmény megépítése, rendeltetése, használata, fenntartása nem okoz a környezetében olyan káros hatást, amely

da) a terület rendeltetésének megfelelő és jogszabályban meghatározott mértéket meghaladná,

db) az állékonyságot, az életet és egészséget, a köz- és vagonbiztonságot veszélyeztetné,

e) az építmény rendeltetészerű és biztonságos használhatóságához szükséges

ea) járulékos építmények (közművek, utak, burkolatok, parkolók stb.), illetőleg

eb) közlekedési hálózathoz való csatlakozás, valamint

ec) a közmű- és energiaellátás

a használatbavételi engedély megkéréséig biztosítható, illetve a használatbavételi engedélyezéskor rendelkezésre áll,

f) a tervezőként megjelölt személy – a névjegyzéket vezető szerv által igazoltan – jogosult a kérelemben megjelölt építési tevékenységgel kapcsolatos építészi-műszaki tervezésre,

g) az építető – az elvi és a használatbavételi engedélyezés kivételével – építési jogosultságát hitelt érdemlően igazolta,

h) a tervező nyilatkozott arról, hogy az általa elkészített építészi-műszaki tervdokumentáció jogszabályokban meghatározott alapvető követelmények teljesítését biztosító nemzeti szabványokkal azonos vagy azokkal egyenértékű műszaki megoldást tartalmaz,

i) az építésügyi hatósági engedélykérelem jogszabályban előírt mellékletei rendelkezésre állnak, és tartalmuk megfelel az a)–h) pontok előírásainak.

(2) A védett településképet és építményeket, egyedi tájértékeket érintő építésügyi hatósági engedélyezés során az építésügyi hatóság – a védettséget megállapító rendelet, illetve a védelem jellege szerint illetékes szakhatóság 53/B. § (2) bekezdése szerinti állásfoglalása alapján – előírhatja különösen:

a) a jellemző helyi építőanyag használatát, jellegzetes építészi forma vagy tömeg helyreállítását, illetve visszaállítását, továbbá

b) az építménynek az értékvédelem és a környezethez való illeszkedés követelményeinek megfelelő kialakítását, valamint

c) az építmény külső helyreállítását (pl. homlokzat- és nyílászárók színezését, egységes kialakítását, cseréjét) és az építmény előnyösebb építészi megjelenését szolgáló egyéb munkákat.

(3) Jogorvoslati eljárás során elrendelt új eljárás keretében az alapeljárás megindításakor érvényes építésügyi szabályok szerint kell eljárni a (4) bekezdésben foglalt kivétellel.

(4) A (3) bekezdésben említett jogorvoslati eljárás során, ha az új eljárás megindításakor hatályban lévő építésügyi előírások az építető számára kedvezőbbek, akkor azokat kell az eljárás során alkalmazni.”

21. § Az Étv. 38. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Építményt, építményrészt, építményegyüttest építeni, építési munkát, egyéb építési tevékenységet (a továbbiakban együtt: építési tevékenység) végezni – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – csak a jogerős és végrehajtható építési engedélynek, továbbá a hozzá tartozó, jó-

váahagyott, engedélyezési záradékkal ellátott terveknek és egyéb okiratoknak, valamint az ezek alapján készített – jogszabályban előírt esetekben és módon – tervellenőrrel ellenőriztetett –, olyan műszaki megvalósítási, kiviteli tervdokumentációnak megfelelően szabad végezni, amely alátámasztja, hogy az építmény megfelel a 31. § (2) bekezdésében, valamint egyéb jogszabályokban meghatározott követelményeknek.”

22. § (1) Az Étv. 39. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az építésügyi hatósági (létesítési) engedélyhez kötött építmények építőipari kivitelezési tevékenysége akkor folytatható, ha

a) az építőipari kivitelezés az építési tevékenységet folytató egyéni vállalkozó vagy gazdasági társaság (a továbbiakban: kivitelező) tevékenységi körében szerepel,

b) a kivitelezési tevékenységet névjegyzékbe vett olyan felelős műszaki vezető irányítja, aki a kivitelezővel tagsági, alkalmazotti vagy megbízotti jogviszonyban áll, és aki a kivitelezési tevékenység szakirányának megfelelő jogosultsággal és egyéb feltételekkel, továbbá a kivitelezési tevékenységet végzők felett közvetlen irányítási joggal rendelkezik,

c) a kivitelező és a felelős műszaki vezető rendelkezik kötelező szakmai felelősségbiztosítással,

d) az építőipari kivitelezési munkák tervezett megkezdését – jogszabályban meghatározott esetekben és módon – az illetékes építésfelügyeleti hatóságnak a kivitelezés tervezett megkezdése előtt 15 nappal az építető bejelentette, és az építésfelügyeleti hatóság a kivitelezési tevékenység megkezdését, végzését a bejelentéstől számított 15 napon belül nem tiltotta meg.”

(2) Az Étv. 39. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az építmények – építésügyi hatósági engedélyhez nem kötött – olyan jellegű felújítási, helyreállítási, átalakítási vagy korszerűsítési tevékenységét, melynek során

a) az építmény tartószerkezeti rendszere nem változik meg, vagy

b) az építmény tartószerkezetének teherbíró képességét befolyásoló olyan mértékű teherváltozás – írásos szakértői véleménnyel igazoltan – nem következik be, mely a tartószerkezet megerősítését, elbontását, megváltoztatását tené szükségessé, továbbá

c) ha égéstermék elvezetésére szolgáló bármilyen szerkezetű égéstermék-elvezető berendezés építésére nem kerül sor, illetve

d) az építmény homlokzatának megváltoztatása (kivéve a védett építményeket) nem jár együtt annak teherhordó szerkezeti változtatásával,

a munka jellegének megfelelő szakmunkás-képesítéssel rendelkező személy felelős műszaki vezető irányítása nélkül is végezheti.”

(3) Az Étv. 39. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A kivitelezés megkezdésének bejelentéséhez az építetőnek mellékelnie kell:

a) a kivitelező megnevezését, jogszabályban meghatározott adatait,

b) a felelős műszaki vezető megnevezését, jogszabályban meghatározott adatait,

c) az építési műszaki ellenőr megnevezését, jogosultságának igazolását,

d) a jogszabályban előírt esetekben a kiviteli tervekről szóló tervezői nyilatkozatot, amelyben

da) a tervező nyilatkozik a kiviteli tervek meglétéről, valamint arról, hogy az általa elkészített tervdokumentáció megfelel a jóváahagyott építési engedélyezési terveknek, valamint a jogszabályban meghatározott és egyéb szakmai követelményeknek, és igazolja tervezői jogosultságát,

db) a tervellenőr nyilatkozik a 31. § (2) bekezdésben meghatározott követelmények betartásának ellenőrzéséről,

e) az egyéb, jogszabályban meghatározott dokumentumokat.”

23. § Az Étv. 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. § (1) A kivitelező felelős:

a) az építőipari kivitelezési tevékenység jogszerű megkezdéséért és folytatásáért, az építési napló vezetéséért, kivitelezői jogosultságának meglétéért,

b) az építető által rendelkezésére bocsátott jogerős és végrehajtható építési engedélyben és a hozzá tartozó jóváahagyott engedélyezési tervekben, az ezek alapján készült, erre jogosult tervellenőrrel ellenőriztetett kiviteli tervekben előírtak betartásáért és betartatásáért, valamint

c) az elvégzett szakmunkák eredményeként létesült szerkezetek, berendezések, építmény, építményrész rendeltetészerű és biztonságos használhatóságáért.

(2) A felelős műszaki vezető felel:

a) az építményfajtának, építési tevékenységnek megfelelő jogosultságának meglétéért,

b) a szakmunka irányításáért,

c) az építmény, építményrész jogerős és végrehajtható építési engedélynek és a hozzá tartozó jóváahagyott engedélyezési terveknek, illetve a jogszabályban meghatározott kivitelezési terveknek megfelelő megvalósításáért, továbbá

d) az építési tevékenységre vonatkozó szakmai, minőségi és biztonsági előírások megtartásáért és

e) a munkálatok végzésének szakszerűségéért.

(3) A kivitelező – jogszabályban meghatározott esetekben és módon – építési naplót vezet, abban a napi munkát rögzíti, a naplót állandóan a munka helyszínén tartja, és azt az ellenőrző hatóság, illetve az építési műszaki ellenőr kérésére rendelkezésre bocsátja. Az építési napló részét képezik az elvégzett építőipari kivitelezési tevékenységekre vonatkozó felelős műszaki vezetői nyilatkozatok is.

(4) A 43. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak végrehajtása érdekében az építető helyszíni képviselőjeként az építőipari kivitelezési tevékenység jellegének megfelelő – kormányrendeletben meghatározott jogosultsággal rendelkező – építési műszaki ellenőrt, illetve külön jogszabályban meghatározott esetekben és módon beruházót, a beruházó lebonyolítót bízhat meg. Jogszabály az építési műszaki ellenőr alkalmazását kötelezővé teheti.

(5) A felelős műszaki vezetői, illetve műszaki ellenőri tevékenységet folytató személyeket törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott szerv névjegyzékbe veszi.

(6) Az építőipari kivitelezési tevékenység folytatására vonatkozó jogszabályi előírások megsértése esetén a felelős műszaki vezetővel, az építési műszaki ellenőrrel, a kivitelezővel szemben kormányrendeletben meghatározott jogkövetkezményeket kell alkalmazni.”

24. § Az Étv. 43. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„43. § (1) Az építető felel:

a) az építésügyi hatósági engedély megszerzéséért, illetve

b) a jogerős és végrehajtható építésügyi hatósági engedélyben és a hozzátartozó, jóváhagyott, engedélyezési záradékkal ellátott tervdokumentációban foglaltak betartásáért,

c) az építőipari kivitelezési tevékenység végzésének figyelemmel kíséréséért,

d) azért, hogy az építmény rendeltetésszerű és biztonságos használatához szükséges járulékos építmények, tervezési, fásítási, parkosítási munkálatok az építménnyel együtt valósuljanak meg,

e) az építési műszaki ellenőr, valamint a kivitelező kiválasztásáért,

f) az építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésének az építésfelügyeleti szervhez történő jogszabályban előírt bejelentéséért és az ehhez szükséges mellékletek meglétéért,

g) azért, hogy az építési napló – jogszabályban meghatározott esetekben – a használatbavételi engedélyezési eljárás lefolytatása során az építésügyi hatóság rendelkezésére álljon,

h) e törvényben meghatározott esetekben személyes adatok közléséért, illetve külön jogszabályban meghatározott esetekben a megjelölt adatok bejelentéséért.

(2) Az építető és a kivitelező együttesen felel azért, hogy az építésügyi hatóság által meghatározott időtartamon belül az építmény környezetéből az építőipari kivitelezési tevékenység során keletkezett építési hulladékot – a külön jogszabályban meghatározott módon – elszállíttassa, a környezet és a terep felszínét az eredeti, illetve az engedélyezett állapotában átadja, a környezetben okozott károkat megszüntesse.”

25. § Az Étv. 46. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„Az építésfelügyeleti hatóság

46. § (1) Az építésfelügyeleti tevékenység ellátása állami feladat.

(2) Az építésfelügyeleti ügyekben kormányrendeletben meghatározott illetékességi területtel:

a) első fokon a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal építésfelügyeleti igazgatási szerve,

b) másodfokon az Országos Lakás és Építésügyi Hivatal (a továbbiakban: OLÉH) elnöke

(a továbbiakban együtt: építésfelügyeleti hatóság) jár el. Az elsőfokú építésfelügyeleti hatóság vezetőjét az OLÉH elnökének javaslatára, a miniszter egyetértésével a közigazgatási hivatal vezetője nevezi ki és menti fel.

(3) A sajátos építményfajta tekintetében – az antennák, antennatartó szerkezetek és csatlakozó műtárgyak kivételével – az építésfelügyeleti feladatokat az arra vonatkozó külön jogszabályokban meghatározott államigazgatási szervek látják el.

(4) Az építésfelügyeleti hatóság hatósági jogkörében a külön jogszabályban meghatározottak szerint

a) építésfelügyeleti ellenőrzéseket végez,

b) építésfelügyeleti hatósági intézkedést tesz,

c) vezeti a jogszabállyal hatáskörébe utalt nyilvántartásokat, valamint névjegyzéket.

(5) Az építésfelügyeleti ellenőrzés célja különösen annak a megállapítása, hogy

a) az építményekre, építési termékek (anyagok, szerkezetek, berendezések) módszerek és eljárások műszaki követelményeire és alkalmazására vonatkozó jogszabályokat, szabványokat, előírásokat és engedélyekben foglalt követelményeket az építési munka végzése során megtartották-e,

b) a felhasznált építési termékek rendelkeznek-e érvényes megfelelőség igazolással, a megfelelőség igazolást az arra jogosult szervezet állította-e ki, és teljesíti-e a külön jogszabály előírásait,

c) a kiviteli tervek tervezője, az építési műszaki ellenőr, a felelős műszaki vezető, illetve a kivitelező és a szakmunkát végző rendelkezik-e a kivitelezési tevékenység jellegének megfelelő képesítéssel, jogosultsággal, illetve a 39. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltakat teljesítették-e,

d) az építőipari kivitelezési tevékenység kiviteli terv alapján, illetve a szakmai és biztonsági előírások megtartásával történik-e, továbbá az építmény szerkezetei az engedélyezési és kivitelezési tervnek megfelelőek-e,

e) az építés helyszínén az építési napló a jogszabályban meghatározottak szerint rendelkezésre áll-e, azt a jogszabályoknak megfelelő módon és tartalommal vezetik-e,

f) az építető – a jogszabályban meghatározott esetekben és módon – bejelentette-e az építőipari kivitelezési tevékenység megkezdését, illetve az építőipari kivitelezési

tevékenység végzését az erre hatáskörrel rendelkező hatóság nem tiltotta-e meg.

(6) Ha az építésfelügyeleti hatóság, illetve az (5) bekezdés *f)* pontja tekintetében az építésügyi hatóság is, ellenőrzése során azt állapítja meg, hogy

a) a kivitelezés során az (5) bekezdésben foglaltakat megsértették, vagy

b) a kivitelezés az állékonyságot, az életet és egészséget, a közbiztonságot közvetlenül veszélyezteti,

az építőipari kivitelezési tevékenység folytatását megtiltja és a szabálytalan állapot megszüntetését határozattal elrendeli. A határozat azonnal végrehajtható, és az abban foglalt kötelezésnek azonnal érvényt kell szerezni. Az építésfelügyeleti hatóság mindkét esetben az illetékes elsőfokú építésügyi hatóságot, védett régészeti lelőhelyen és műemléki területen az örökségvédelmi szakhatóságot a további intézkedések megtétele érdekében haladéktalanul értesíti.

(7) Az építésfelügyeleti hatóság az ellenőrzési feladatokban a szakmai kamarák, illetve a szükséges vizsgálatok elvégzésére külön jogszabályban meghatározottak szerint szakértő vagy jogosult szakintézmény közreműködését veheti igénybe.”

26. § Az Étv. a következő 46/A. §-sal egészül ki:

„46/A. § (1) Az építésfelügyeleti hatóság a 46. § (6) bekezdésében meghatározott határozattal egyidejűleg építésfelügyeleti bírságot szab ki a mulasztóval, illetőleg a veszélyhelyzet okozójával szemben.

(2) Az építésfelügyeleti bírságot az építésfelügyeleti hatóság az (1) bekezdésben meghatározott cselekményről (mulasztásról) való tudomásszerzésétől számított egy éven, de legkésőbb a cselekmény elkövetésétől számított öt éven belül szabhatja ki.

(3) Az építésfelügyeleti bírság nem mentesít a büntetőjogi, a szabálysértési, továbbá a kártérítési felelősség, valamint a tevékenység korlátozására, felfüggesztésére, tiltására, illetőleg a megfelelő védekezés kialakítására, a természetes vagy korábbi környezet helyreállítására vonatkozó kötelezettség teljesítése alól.

(4) Az építésfelügyeleti bírság mértékét és megállapításának módját külön jogszabály állapítja meg.

(5) A bírság kiszabása során a külön jogszabályban meghatározottak szerint kell figyelembe venni az építmény jellegét és rendeltetését, a szabálytalanság mértékét, a veszélyeztetés módját, nagyságát és a természetes és épített környezetre gyakorolt hatását is.”

27. § Az Étv. 50. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„50. § (1) Az épített környezet alakításának és védelmének pénzügyi eszközökkel történő támogatására a költségvetés „Területfejlesztés” fejezetében építésügyi céllelőirányzat (a továbbiakban: céllelőirányzat) bevételei állnak rendelkezésre, melyek nyilvántartásáról és felhasználásáról külön jogszabály rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott pénzügyi eszközök – jogszabályban meghatározott módon és mértékben – az alábbi építésügyi feladatok támogatására használhatók fel:

a) az építésfelügyeleti és építésügyi hatósági tevékenységgel kapcsolatos feladatok (ideértve a szükség szerinti szakértői igénybevétel támogatását is) támogatására és az ellenőrzések hatékonyságának és színvonalának emelésére,

b) a hatósági végrehajtási eljárás költségeinek finanszírozására,

c) a településrendezési feladatok támogatására,

d) minőségügyi, szabványosítási feladatok támogatására,

e) a helyi építészeti örökség védetté nyilvánításával és védelmével kapcsolatos önkormányzati kiadások támogatására, az építészeti örökség védelmével kapcsolatos nemzetközi egyezmények végrehajtására, támogatására, az építészeti értékek bemutatásának elősegítésére,

f) a tervtanácsok működésének támogatására,

g) a szakmai kamarák, társadalmi szervezetek építészeti és településrendezési szakmai feladatainak támogatására,

h) az építészeti kultúra kialakítására, fejlesztésére, védelmére, elterjesztésére, oktatására, a védelemmel kapcsolatos elismerések finanszírozására,

i) az épített környezet alakításával és védelmével kapcsolatos oktatási, nevelési, továbbképzési programok kidolgozására, működtetésére,

j) az építésügyet érintő képzési, szakoktatási célok kidolgozására, érvényesítésére,

k) az építmények, valamint az építési munkák és építési tevékenységek építési előírásainak, valamint az építési termékek, anyagok, szerkezetek, berendezések és módszerek minőségi követelményeinek kialakításával kapcsolatos kutatásra, fejlesztésre, ezek eredményének alkalmazására, érvényre juttatására,

l) a szabályozott építésügyi szakmák szakképesítésének és szakképzettségének elismerésével kapcsolatos feladatok támogatására, különös tekintettel a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvény vonatkozó rendelkezéseire,

m) az *a)–l)* pontban foglaltak adminisztrációs feladatainak ellátására, a feladatok ellátásához szükséges eszközök beszerzésére, beruházások támogatására.”

28. § Az Étv. 52. és 53. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„52. § (1) Az építésügyi hatósági tevékenységet a (2)–(8) bekezdésben meghatározott jegyző és államigazgatási szerv látja el állami feladatként.

(2) Az építésügyi hatósági ügyekben:

a) első fokon, kormányrendeletben meghatározott feltételekkel és illetékességi területtel rendelkező, a 2004. január 1-jét megelőzően várossá nyilvánított települési önkormányzat, továbbá fővárosi kerületi önkormányzat,

valamint annak a települési önkormányzatnak a jegyzője, amelyet kormányrendelet 2004. január 1-jéig kijelölt (a továbbiakban: elsőfokú építésügyi hatóság),

b) másodfokon a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal vezetője jár el.

(3) Az elsőfokú építésügyi hatóság feladatai különösen:

a) gyakorolja az elsőfokú hatósági jogkört (építésügyi hatósági engedélyezés, kötelezés, végrehajtás, bírságolás stb.),

b) hatósági ellenőrzést végez,

c) szakhatóságként jár el a hatáskörébe utalt ügyekben,

d) vezeti a jogszabályban meghatározott építésügyi hatósági nyilvántartásokat,

e) ellátja az egyéb jogszabályban hatáskörébe utalt más építésügyi hatósági feladatokat,

f) megállapítás, illetve a jóváhagyás előtt véleményezi az illetékességi területén a helyi építési szabályzatot és a településrendezési terveket.

(4) A másodfokú építésügyi hatóság

a) másodfokú hatósági jogkört gyakorol az elsőfokú építésügyi hatósági ügyekben,

b) felügyeleti szervként jár el a törvényben vagy kormányrendeletben megállapított építésügyi hatósági ügyekben,

c) ellátja a jogszabályban hatáskörébe utalt egyéb építésügyi igazgatási feladatokat,

d) ellátja a hatáskörébe utalt elsőfokú építésügyi hatósági feladatokat,

e) szakhatóságként jár el a hatáskörébe utalt ügyekben,

f) kijelöli a külön jogszabályban meghatározott összeférhetetlenségi és kizárási esetekben az eljáró építésügyi hatóságot,

g) a miniszter által meghatározottak szerint közreműködik a szakmai képzések, továbbképzések szervezésében,

h) az államigazgatási feladat- és hatáskörök gyakorlásának ellenőrzése körében ellenőrzi az illetékességi területéhez tartozó elsőfokú építésügyi hatóság építésügyi hatósági tevékenységének jogszerűségét, a jogszabályok előírásainak betartását.

(5) Törvényben vagy kormányrendeletben meghatározott és nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű építésügyi hatósági ügyekben első fokon illetékességi területén a (4) bekezdés szerinti feladatokat ellátó építésügyi hatóság jár el, másodfokon pedig az OLÉH elnöke. Ezen ügyfajták esetében elsőfokú szakhatóságként a külön jogszabály szerint egyébként eljáró szakhatóság felettes szerve jár el.

(6) A sajátos építményfajták – kivéve az antennák, antenntartó szerkezetek, valamint az azokhoz tartozó műtárgyak – és a műemléki védelem alatt álló építmények tekintetében az építésügyi hatósági jogkört a rájuk vonatkozó külön jogszabályokban meghatározott közigazgatási szervek gyakorolják. Ezen építmények tekintetében lefolytatott hatósági engedélyezési (létesítési) eljárásokban

a (3) bekezdés szerinti feladatokat ellátó építésügyi hatóság jogszabályban meghatározott esetekben szakhatóságként működik közre. A külön jogszabályban meghatározott honvédelmi és katonai célú építmények hatósági engedélyezési eljárásaiban kormányrendeletben meghatározott szerv működik közre szakhatóságként.

(7) Az antennák, antenntartó szerkezetek, valamint az azokhoz tartozó műtárgyak tekintetében az építésügyi hatósági jogkört a (3) bekezdés szerinti feladatokat ellátó építésügyi hatóság gyakorolja.

(8) Az építésügyi hatósági engedélykérelmet a (3) bekezdés szerinti feladatokat ellátó, illetve az (5)–(6) bekezdés szerinti építésügyi hatóságnál kell benyújtani.

53. § Az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági ügyek döntésre való szakmai előkészítése, a döntés meghozatala, végrehajtása, a területi főépítési, valamint az önkormányzati főépítési feladatok ellátása jogszabályban meghatározott szakirányú felsőfokú végzettséghez, valamint egyéb – jogszabályban meghatározott – feltételekhez kötött tevékenység.”

29. § (1) Az Étv. 53/C. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az építésügyi hatóság az építésügyi hatósági engedélyezés során jogszabályban meghatározott körben – különösen a 31. § (5) bekezdése szerinti követelmények érvényre juttatásának érdekében – a rendelkezésre álló tervtanácsai vélemény (3) bekezdés szerinti figyelembevételével, az engedély megadását feltételekhez kötheti, illetve az engedély megadását megtagadhatja.”

(2) Az Étv. 53/C. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A 46. § (2) bekezdésében meghatározott hatóságok által lefolytatott, kérelemre indult eljárásokért a külön jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni. A fizetendő díj mértékét úgy kell megállapítani, hogy az az adott eljárással kapcsolatban felmerülő valamennyi költségre fedezetet biztosítson.”

30. § Az Étv. a következő új 57/A. §-sal és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„*Oktatási, tudományos és együttműködési feladatok*

57/A. § (1) Az érintett miniszterek együttműködnek annak érdekében, hogy a lakosság – különös tekintettel a tanulóakra és a hallgatókra – megismerhesse az épített környezet emberhez méltó, egészséges és esztétikus alakításával, az építészeti kultúra terjesztésével, fejlesztésével, az építészeti értékek, örökség védelmével kapcsolatos alapvető ismereteket az alap-, közép- és felsőfokú, valamint az iskolarendszeren kívüli oktatás, képzés, nevelés keretében, a közművelődés és ismeretterjesztés, a sajtó és a tömegtájékoztatás útján.

(2) Az épített környezet alakításával és védelmével kapcsolatos feladatok ellátása során az állami és a helyi önkor-

mányzati szervek együttműködnek az érintett szakmai kamarákkal és a társadalom más szervezeteivel.

(3) A miniszter – jogszabályban felsorolt és részletezett – szakmai díjakat adományoz különösen az alábbi területeken:

a) a kiemelkedő építészeti-műszaki alkotótevékenység, továbbá

b) az épített környezet alakításában, védelmében és fejlesztésében, a települési és építészeti értékek feltárásában, megőrzésében kifejtett eredményes és kiemelkedő munka, valamint

c) a településrendezési és az építésügyi igazgatási tevékenység kimagasló színvonalának elismerése.

(4) A nemzeti kulturális örökség minisztere, valamint a sajátos építményfajták szerinti miniszterek külön jogszabályban meghatározott szakmai díjakat adományoznak.”

31. § (1) Az Étv. 62. §-a (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Felhatalmazást kap a kormány arra, hogy

a) a 46. § (2) bekezdésében, valamint az 52. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú építésügyi és építésfelügyeleti hatóságok körét és illetékességi területét, továbbá az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági feladatok ellátásához szükséges személyi, tárgyi és egyéb feltételeket, azok teljesítésének felülvizsgálatát, ideértve a jegyzői hatáskörök felülvizsgálatát is,

b) a területi és az önkormányzati (megyei, illetve települési) főépítési tevékenység ellátásának részletes szakmai szabályait, valamint személyi és tárgyi feltételeit,

c) az 53. §-ban említett feltételeket,

d) az építésügyi bírság megállapításának részletes szabályait,

e) az építésügyi vizsga tartalmát, követelményeit és eljárási szabályait,

f) az építési műszaki ellenőri tevékenység gyakorlásának részletes szabályait,

g) a településrendezéssel, a telekalakítással és az építményekkel kapcsolatos országos szakmai követelményeket és az azoktól helyi építési szabályzatban való eltérés lehetőségét,

h) az épített környezet alakításával és védelmével kapcsolatos műszaki szakértői tevékenység gyakorlásának, valamint az építészeti-műszaki tervezési jogosultság általános szabályait,

i) az építésügy körébe tartozó tevékenységek ellátásához szükséges nyilvántartások, adatszolgáltatások (adatszabványok és információs rendszerek) létesítésének és működésének feltételeit,

j) a felvonók és a mozgólépcsők építésügyi hatósági engedélyezésének, üzemeltetésének, ellenőrzésének, valamint a felvonó-szakértői és -ellenőri tevékenység gyakorlásának, továbbképzésének szabályait,

k) az építmények energiafelhasználásának minőségtanúsítására, továbbá a tanúsítást végző műszaki szakértői

tevékenység gyakorlására és továbbképzésükre vonatkozó szabályokat,

l) a sajátos építményfajták körébe tartozó honvédelmi, katonai és nemzetbiztonsági célú építményekre vonatkozó, építésügyi hatósági engedélyezési eljárás szabályait,

m) az építészeti-műszaki tervpályázati eljárás részletes szabályait,

n) a felsőoktatási szakokon szerzett szakképesítésekről szóló kormányrendeletben meghatározottak vonatkozásában a szabályozott építésügyi szakmák tekintetében a szakképesítések és szakképzettségek elismerésének részletes eljárási szabályait,

o) az építőipari kivitelezési tevékenység gyakorlásának, az építési napló vezetésének, a felelős műszaki vezetői tevékenység gyakorlásának, az építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésére vonatkozó bejelentésnek, a bejelentés elbírálásának, az építésfelügyeleti tevékenység végzésének és az építésfelügyeleti bírság megállapításának szabályait, továbbá az ajánlati, valamint a kiviteli tervdokumentáció tartalmi követelményeit, a kivitelezési tervdokumentáció ellenőrzésének módját,

p) a településtervezők, az építészeti-műszaki tervezők, az építésügyi műszaki szakértők, az építési műszaki ellenőrök, a felelős műszaki vezetők és az építésügyi, építésfelügyeleti hatósági ügyintézők továbbképzésének részletes szabályait,

q) a településtervezési jogosultságra, valamint a településrendezési, építészeti-műszaki tervtanácsokra, valamint az építészeti minőség és értékvédelem követelményeire vonatkozó szabályokat,

r) a kötelezően előírt szakmai felelősségbiztosítás részletes szabályait

rendelettel állapítsa meg.”

(2) Az Étv. 62. §-a (2) bekezdésének h)–i), m) és r) pontjai helyébe a következő rendelkezés lép, valamint e § a következő s)–t) pontokkal egészül ki:

[*Felhatalmazást kap a miniszter arra, hogy*

„h) a 31. § (2) bekezdés c)–h) pontjaiban meghatározott alapvető követelmények teljesítését biztosító nemzeti szabványok, műszaki specifikációk, valamint az azokkal egyenértékű műszaki megoldások alkalmazásának és engedélyezésének módját,

i) az építésügyi hatósági engedélyezési és kötelezési eljárások lefolytatásának részletes szabályait, az építésügyi és az építésfelügyeleti hatósági határozatok és végzések részletes tartalmi követelményeit, valamint a kihirdetett veszélyhelyzetet követő tömeges építménykárok helyreállításának engedélyezésére vonatkozó eljárási rendet,”

„m) a területek biológiai aktivitás értékének számítására vonatkozó részletes szabályokat – a környezetvédelmi és vízügyi miniszterrel egyetértésben –,”

„r) az építési célelőirányzat kezelésének, felhasználásának, valamint az eljáró hatóság, illetve a felügyeleti és az ellenőrzési feladatot ellátó szervezetek közötti megosztása szabályait,

s) az igazgatási eljárásokban alkalmazandó telekár számitásának szabályait,

t) a miniszter által adományozandó szakmai díjak átadásának és a díjakkal járó jutalom összege meghatározásának részletes szabályait”

[rendelettel állapítsa meg.]

(3) Az Étv. 62. §-ának (3)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezés lép, valamint e § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – rendelettel állapítsa meg a névjegyzékek vezetésével, megújításával, a 46. § (2) bekezdésben meghatározott hatóságok kérelemre indult eljárásaival, továbbá a felvonókkal és a mozgólépcsőkkel kapcsolatos igazgatási szolgáltatási és a kötelező műszaki biztonságtechnikai felülvizsgálatokkal kapcsolatos szolgáltatási díjakat.

(4) A sajátos építményfajtákra vonatkozóan a (2) bekezdésben foglalt szabályozási feladatokat – e törvényben foglaltakkal összhangban és a miniszterrel egyetértésben – az építményfajta szerint illetékes miniszter gyakorolja.

(5) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy – a miniszterrel egyetértésben – rendelettel állapítsa meg a településfejlesztési koncepció részletes tartalmi követelményeit.”

Hatálybalépés

32. § (1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdés szerinti kivétellel – 2006. május 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) Az e törvény 22. § (1) bekezdésével megállapított Étv. 39. § (1) bekezdésének c) pontja, az e törvény 25. §-ával megállapított Étv. 46. § (2) bekezdése, az e törvény 28. §-ával megállapított Étv. 52. § (2) bekezdése, valamint az e törvény 29. § (2) bekezdése 2007. január 1-jén lép hatályba. E rendelkezéseket a 2007. január 1-jén folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell. 2006. december 31-ig az Étv. 46. § (2) bekezdésének, valamint 52. § (1)–(2) és (5) bekezdéseinek az e törvény hatálybalépése előtt hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A települési önkormányzat jegyzője a hatáskörrel rendelkező, eljárni illetékes építésügyi hatóság számára haladéktalanul, de legkésőbb 2007. január 1-jét követő 15 napon belül megküldi az építésügyi hatósági jogkör gyakorlásához szükséges iratokat.

(4) Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóság a törvény hatálybalépésekor a folyamatban lévő építőipari kivitelezési tevékenység, valamint az építmények (építményrészek) állapotának, állékonyságának ellenőrzése során az ellenőrzéskor irányadó hatásköri és eljárási szabályok szerint jár el.

Hatályukat veszítő rendelkezések

33. § (1) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Étv.

a) 31. §-a (2) bekezdésének a)–b) pontjai,

b) 55. §-ának (1) és (2) bekezdése,

c) 58. §-a (4) bekezdésének

ca) felvezető szövegében „az a), c) és h) pontok tekintetében a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény rendelkezéseinek megfelelően” szövegrész,

cb) h) pontja,

d) 60. §-ának (6) és (8) bekezdése,

e) 62. §-a (2) bekezdésének c), d), f), g), n) és o) pontja.

(2) Az Étv. 58. § (3) bekezdése 2007. január 1-jével veszti hatályát.

(3) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény 15/A. §-a.

(4) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény módosító 2006. évi IX. törvény 5. §-ának (2) bekezdése.

Módosuló rendelkezések

34. § (1) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Étv.

a) 4. §-a

aa) (3) bekezdésének b) pontjában „az építésügyi hatósági” szövegrész helyébe „az építésügyi és az építésfelügyeleti hatósági” szövegrész,

ab) 4. §-a (4) bekezdésében „a területfejlesztésért felelős miniszter” szövegrész helyébe „az építésügyért felelős miniszter” szövegrész,

b) 7. §-a (3) bekezdésének

ba) a) pontjában a „(2. § 26. pont)” szövegrész helyébe a „(2. § 27. pont)” szövegrész,

bb) c) pontjainak a „(2. § 10. és 19. pont)” szövegrész helyébe a „(2. § 11. és 20. pont)” szövegrész,

c) a 9. §-a

ca) (6) bekezdésének felvezető mondatában „a szabályzatot, illetőleg a terveket” szövegrész helyébe a „a településrendezési eszközöket” szövegrész,

cb) a 9. §-a (9) bekezdésének második mondatában az „(1)–(8) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(1)–(9) bekezdésben” szövegrész, valamint a „változtatása” szövegrész helyébe „módosítása” szövegrész, továbbá „a helyi építési szabályzat, a településrendezési tervek” szövegrész helyébe „a településrendezés eszközei” szövegrész,

cc) a 9. §-a (10) bekezdésben „a helyi építési szabályzat, a településrendezési tervek” szövegrész helyébe „a településrendezés eszközei” szövegrész,

d) a 24. §-a (1) bekezdésének
da) *a)* pontjában a „(2. § 21. pont)” szövegrész helyébe a „(2. § 22. pont)” szövegrész,
db) *b)* pontjában a „(2. § 23. pont)” szövegrész helyébe a „(2. § 24. pont)” szövegrész,
dc) *c)* pontjában a „(2. § 22. pont)” szövegrész helyébe a „(2. § 23. pont)” szövegrész,
dd) *d)* pontjában a „(2. § 24. pont)” szövegrész helyébe a „(2. § 25. pont)” szövegrész,
e) 31. §-a

ea) (1) bekezdésének *d)* pontjában a „mozgásukban korlátozott személyek részére is a” szövegrész helyébe a „mindenki számára” szövegrész,

eb) (2) bekezdésének *i)* pontjában „az életvédelem” szövegrész helyébe „az életvédelem és katasztrófavédelem” szövegrész,

ec) (4) bekezdésének *c)* pontjában a „mozgásukban korlátozott személyek, valamint a gyermekek részére az általuk is használt” szövegrész helyébe a „mindenki számára a” szövegrész,

f) 48. §-a (1) bekezdésében „a 18–19. §-okban és a 31. §-ban” szövegrész helyébe a „36. §-ban” szövegrész,

g) 56. § (1) bekezdésében „az épületegyüttesek és a kultúrtájak” szövegrész helyébe „a műemléki környezetek, a műemléki jelentőségű területek és a történeti tájak” szövegrész,

h) 57. §-a

ha) (1) bekezdésében a „nem részesülnek országos védelemben” szövegrész helyébe a „nem részesülnek országos egyedi műemléki védelemben” szövegrész,

hb) (2) bekezdés első mondata után „Az országos területi műemléki védelem az egyes ingatlanokon fennálló helyi egyedi védelem hatályát nem érinti.” szövegrész,

hc) (3) bekezdésében „a települési – fővárosban a fővárosi önkormányzat, illetve az általa szabályozott keretek között a kerületi – önkormányzat” szövegrész helyébe „és támogatásokról a települési önkormányzat (a fővárosban a fővárosi és a kerületi önkormányzat is)” szövegrész,

i) 58. §-a (2) bekezdésének

ia) *h)* pontjában a „vezető tervezői” szövegrész helyébe „tervellenőri” szövegrész,

ib) *k)* pontjában „az építésügyi” szövegrész helyébe „az építésügyi és építésfelügyeleti” szövegrész,

j) 58. §-a (4) bekezdésének *e)* pontjában a „jogosultság adatai” szövegrész helyébe a „jogosultsági vizsga (megnevezése, szakirányúság, száma, kiállító szerv neve, kelte) adatai” szövegrész

lép.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Étv.

a) 9. §-a (6) bekezdésének *a)* pontja „a fejlesztési koncepciókat a belügyminiszternek” szövegrésszel,

b) 58. §-a (4) bekezdésének

ba) *a)* pontja a „jogi személy esetén név és a jogosultsággal rendelkező tag (alkalmazott) e bekezdés szerinti adatai,” szövegrésszel,

bb) *d)* pontja a „cégjegyzékszám,” szövegrésszel egészül ki.

35. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény melléklete a következő címmel és XXIV. ponttal egészül ki:

„XXIV. A településrendezéssel kapcsolatos kártalanítási eljárás illetéke

A településrendezéssel kapcsolatos kártalanítási eljárás illetéke a követelt kárösszeg 2%-a, de legalább 5000 Ft és legfeljebb 500 000 Ft.”

(2) A területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény (a továbbiakban: Tft.) 23. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (5) és (6) bekezdés számozása pedig (6) és (7) bekezdésre változik:

„(5) A jóváhagyott országos és térségi területrendezési tervek kapcsán felmerülő kártalanítások tekintetében a külön jogszabályban előírtak szerinti eljárásban a Magyar Államot a regionális fejlesztésért és felzárkóztatásért felelős miniszter képviseli.”

(3) A Tft. 27. §-ának (1) bekezdése a következő *q)* ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a kormány arra, hogy]

„*q)* a területrendezéssel kapcsolatos kártalanítás részletes szabályait,”

[rendelettel állapítsa meg.]

(4) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény 334. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„334. § A Ket. 131. §-a (1) bekezdésének hatálybalépéséig az építésügyi és építésfelügyeleti hatóságok által jogerősen és végrehajthatóan megállapított bírságok (építésügyi, építésfelügyeleti, eljárási) adók módjára behajtandó köztartozásnak minősülnek, amelyet a célleírászat, illetve a sajátos építményfajták tekintetében az illetékes miniszter által meghatározott szerv számára, az építésügyi hatóság megkeresésére az illetékes állami adóhatóság hajt be.”

36. § (1) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló 2001. évi C. törvény (a továbbiakban: OETv.) 4. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A külföldi bizonyítványok által tanúsított szakképesítés e törvény IV. fejezete szerinti elismerése, ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a szakmai és vizsgáztatási követelményrendszer meghatározására jogosított miniszter által irányított minisztérium vagy a miniszter által kijelölt hatóság hatáskörébe tartozik.

(5) A külföldi bizonyítványok és oklevelek által tanúsított szakképesítés és szakképzettség e törvény Harmadik része szerinti elismerése, ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, azon minisztérium vagy az

által kijelölt hatóság hatáskörébe tartozik, amely az elismerni kért szakképesítést vagy szakképzettséget tanúsító bizonyítvány vagy oklevél birtoklásához kötött szakma, hivatás, foglalkozás vagy munkakör (a továbbiakban: szakma) gyakorlásának szabályozásáért felelős.”

(2) Az OÉtv. 5. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az e törvény Harmadik részében szabályozott állatorvosi oklevelek elismeréséből adódó teendők összehangolása a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium, az építészmérnöki oklevelek elismeréséből adódó teendők összehangolása az építésügyért felelős miniszter feladata.”

(3) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 29. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A járdák és a gyalogutak építésének, korszerűsítésének és megszüntetésének (elbontásának) engedélyezése, valamint ezek nem közlekedési célú igénybevitelével kapcsolatos közlekedési hatósági eljárás lefolytatása a települési önkormányzat – a fővárosban a kerületi önkormányzat – jegyzőjének hatáskörébe tartozik.”

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi LI. törvény

a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról*

1. § A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) A bíróság az ítélezés során törvényes vád alapján jár el.

(2) Törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

(3) A bíróság csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek, és csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz.

(4) A bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet, de nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványához.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 13-i ülésnapján fogadta el.

2. § (1) A Be. 3. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Jog a bíróság eljárásához és a jogorvoslati jog”

(2) A Be. 3. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha e törvény kivételt nem tesz, a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság határozatai, valamint az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedései ellen, illetőleg, ha e törvény azt lehetővé teszi, az ügyész és a nyomozó hatóság intézkedésének elmulasztása miatt jogorvoslatnak van helye.

(4) A Legfelsőbb Bíróság határozatai ellen rendes jogorvoslatnak nincs helye.”

3. § A Be. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A vád bizonyítása a vádlót terheli.

(2) A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére.”

4. § A Be. 6. §-a (3) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Büntetőeljárást nem lehet indítani, a már megindult büntetőeljárást meg kell szüntetni, vagy felmentő ítéletet kell hozni, ha]

„*d*) a terhelt cselekményét már jogerősen elbírálták, kivéve a Negyedik Részben, valamint a XXIX. Fejezet II. és III. Címében meghatározott eljárások esetét.”

5. § A Be. 9. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha törvény eltérően nem rendelkezik, a kézbesítendő iratot nem kell lefordítani, ha erről az érintett kifejezetten lemond.”

6. § A Be. 13. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, a jelenlegi (3) és (4) bekezdés számozása (4) és (5) bekezdésre módosul:

„(3) Harmadfokon jár el

a) az ítéltábla azokban az ügyekben, amelyekben másodfokon a megyei bíróság járt el,

b) a Legfelsőbb Bíróság azokban az ügyekben, amelyekben másodfokon az ítéltábla járt el.”

7. § (1) A Be. 14. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A helyi bíróság az (1) bekezdés *b*) pontja esetében egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsban is eljárhat, ha megállapítja, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény a vádirati minősítéstől eltérően hogyan minősülhet, vagy ha az egyesbíró az ügyet a bíróság tanácsa elé utalta.”

(2) A Be. 14. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A másodfokú és a harmadfokú bíróság három hivatásos bíróból álló tanácsban jár el. A Legfelsőbb Bíróság három, illetőleg ha e törvény így rendelkezik, öt hivatásos bíróból álló tanácsban jár el.”

(3) A Be. 14. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A 17. § (5) és (6) bekezdésében felsorolt bűncselekmények esetén első fokon a tanács elnöke (egyesbíró), másodfokon és – a Legfelsőbb Bíróság kivételével – harmadfokon a tanács egyik tagja az Országos Igazságszolgáltatási Tanács által kijelölt bíró.”

8. § A Be. 18. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az (1) és (2) bekezdésben foglaltak alapján az eljárásra illetékes bíróság nem állapítható meg, a helyi bíróság hatáskörébe tartozó ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság, megyei bíróság hatáskörébe tartozó ügyben a Fővárosi Bíróság jár el.”

9. § (1) A Be. 21. §-a (3) bekezdésének *b)*, *c)* és *d)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és a jelenlegi *d)* pont jelölése *e)* pontra módosul:

[Az (1) bekezdésben szabályozott eseteken kívül]

„*b)* a másodfokú eljárásból ki van zárva az a bíró, aki az ügy első fokú, a harmadfokú eljárásból pedig az, aki az ügy első fokú vagy másodfokú elbírálásában részt vett,

c) a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásból ki van zárva az a bíró is, aki a hatályon kívül helyezett határozat vagy a megalapozatlansága miatt hatályon kívül helyezett határozat meghozatalában részt vett,

d) a perújítás elrendelése folytán megismételt első fokú vagy másodfokú eljárásból ki van zárva az a bíró is, aki a perújítást elrendelő határozat vagy a perújítással támadott határozat meghozatalában részt vett.”

(2) A Be. 21. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (3) bekezdés *c)* pontja esetén a megismételt eljárás alapján hozott ítélet felülbírálatából nincs kizárva az a bíró, aki a hatályon kívül helyező határozat meghozatalában részt vett.”

(3) A Be. 21. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A (3) bekezdés *e)* pontja esetén nem kizárási ok, ha az alapügyben a bíró olyan határozat meghozatalában vett részt, amelyet a rendkívüli jogorvoslati indítvány nem érint.”

10. § A Be. 23. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 21. § (1) bekezdésének *d)* pontjában meghatározott kizárási ok fennállása esetén a külön törvény szerinti titoktartási kötelezettség a bírót az ügyelosztást végző vezetőjével szemben nem köti.”

11. § (1) A Be. 24. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kizárás iránti bejelentés a (4) bekezdésben szabályozott módon nem intézhető el, ha

a) azt a bíróság egyesbírája ellen jelentették be, azt a bíróság másik bíróból és két ülnökből álló tanácsa,

b) a bíróság tanácsa ellen irányul, azt a bíróság másik tanácsa bírálja el.”

(2) A Be. 24. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A 22. §-ban szabályozott esetben, vagy ha a bíróságnak nincs olyan tanácsa, amelyre a kizárási ok nem vonatkozik, a kizárásról a másodfokú bíróságra, ha pedig a kizárás iránti bejelentés a másodfokú bíróságra, vagy arra is vonatkozik, a harmadfokú bíróság határoz. Ha a kizárási ok az ítéletábrára mint harmadfokú bíróságra, vagy arra is vonatkozik, a kizárásról a Legfelsőbb Bíróság határoz. Ha a kizárás iránti bejelentésnek helyt adnak, az eljáró bíróság kijelölésére a 20. § irányadó.”

(3) A Be. 24. §-a (7) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a kizárás iránti bejelentést nem a bíró tette, vagy a kizáráshoz nem járult hozzá, be kell szerezni a bíró nyilatkozatát.”

12. § (1) A Be. 28. §-a (4) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha a nyomozó hatóság önállóan végez nyomozást vagy egyes nyomozási cselekményeket [35. § (2) bek.], az ügyész felügyel arra, hogy azt e törvény rendelkezéseit megtartva végezzék, az eljárásban részt vevő személyek a jogaikat érvényesíthessék. Ennek érdekében az ügyész]

„*a)* nyomozást vagy feljelentés kiegészítést rendelhet el, annak lefolytatásával a nyomozó hatóságot bízhatja meg, a nyomozó hatóságot – annak illetékességi területén – nyomozási cselekmények végzésére vagy további nyomozásra, a nyomozásnak az általa megjelölt határidőn belüli befejezésére utasíthatja,”

(2) A Be. 28. §-a (7) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ügyész az e törvényben meghatározott feltételek esetén vádat emel, és a bíróság előtt – a magánvád és a pótmagánvád esetét kivéve – a vádat képviseli, vagy dönt a közvetítői eljárásra utalásról, a vádemelés elhalasztásáról, illetőleg részbeni mellőzéséről.”

13. § A Be. 29. §-ának *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Kizárólag az ügyészség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:]

„*e)* a rendőrség, a büntetés-végrehajtási szervezet és a polgári nemzetbiztonsági szolgálatok hivatásos, a Határőrség hivatásos és szerződéses állományú tagja által elkövetett, nem katonai büntetőeljárásra tartozó bűncselekmény, a Vám- és Pénzügyőrség hivatásos állományú tagja, továbbá a pénzügyi nyomozó által elkövetett bármilyen bűncselekmény,”

14. § A Be. 30. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A legfőbb ügyész vagy a felettes ügyész rendelkezése alapján az ügyész olyan ügyben is eljárhat, amelyre a hatásköre vagy az illetékessége egyébként nem terjed ki.”

15. § A Be. 34. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § Az ügyész kizárására vonatkozó szabályok irányadók az ügyészségi nyomozó, az ügyészségi titkár, az ügyészségi fogalmazó, az ügyészségi ügyintéző és a jegyzőkönyvvezető kizárására is.”

16. § A Be. 35. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nyomozó hatóság önállóan végez nyomozást vagy egyes nyomozási cselekményeket, ha a bűncselekményt maga észlelte, a feljelentést nála tették, vagy arról más módon maga szerzett tudomást, továbbá ha az ügyész a feljelentés kiegészítését, illetve a nyomozás lefolytatását a hatáskörébe utalta.”

17. § (1) A Be. 36. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A Vám- és Pénzügyőrség végzi a nyomozást a következő bűncselekmények miatt:*]

„*b)* áru hamis megjelölése (Btk. 296. §), bitorlás (Btk. 329. §), szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése (Btk. 329/A. §), szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok védelmét biztosító műszaki intézkedés kijátszása (Btk. 329/B. §), jogkezelési adat meghamisítása (Btk. 329/C. §) és iparjogvédelmi jogok megsértése (Btk. 329/D. §), ha azt a Vám- és Pénzügyőrség észleli, vagy a feljelentést a Vám- és Pénzügyőrségnél teszik meg,”

(2) A Be. 36. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A személyi szabadság megsértése (Btk. 175. §), az emberkereskedelem (Btk. 175/B. §), a beutazási és tartózkodási tilalom megsértése (Btk. 214. §), a jogellenes tartózkodás elősegítése (Btk. 214/A. §), az embercsempészség (Btk. 218. §), a határjelrongálás (Btk. 220. §), az úti okmány, továbbá az országba beutazásra, az országon átutazásra, vagy az országból kiutazásra jogosító más okirat tekintetében elkövetett közokirat-hamisítás (Btk. 274. §), a visszaélés okirattal (Btk. 277. §), a fegyvercsempészet (Btk. 263/B. §) és a felsorolt bűncselekményekkel kapcsolatos bünszervezetben részvétel (Btk. 263/C. §) nyomozását a Határőrség végzi, ha a bűncselekményt a Határőrség a határrendészettel kapcsolatos tevékenysége során észleli, vagy a felsorolt – a Határőrség határrendészettel kapcsolatos tevékenységéhez kötődő – bűncselekmények miatti feljelentést a Határőrségnél teszik meg.”

(3) A Be. 36. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A nyomozó hatóságok a legfőbb ügyész engedélyével a külön törvényben meghatározott feltételek esetén az

Európai Unió tagállamainak nyomozó hatóságai részvételével egy ügyre vagy ügyek meghatározott csoportjaira közös nyomozó csoportot alakíthatnak, illetőleg abban részt vehetnek.”

18. § (1) A Be. 43. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A fogva lévő terhelt jogosult arra, hogy*

„*b)* a hozzátartozójával vagy – az első fokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig az ügyész, azt követően a bíróság rendelkezése alapján – más személlyel szóban, személyesen felügyelet mellett, írásban ellenőrzés mellett érintkezzen. A hozzátartozóval való érintkezés kizárólag a büntetőeljárás eredményessége érdekében korlátozható vagy tiltható meg.”

(2) A Be. 43. §-ának (5) bekezdése a következő mondatlal egészül ki:

„Erre a terheltet a nyomozás során az első kihallgatásakor, a bírósági eljárásban a vádirat kézbesítésekor figyelmeztetni kell.”

19. § (1) A Be. 44. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Védőként meghatalmazás vagy kirendelés alapján ügyvéd, illetőleg külön törvényben foglalt feltételek esetén európai közösségi jogász járhat el.”

(2) A Be. 44. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ügyvédjelölt védőként, ügyvéd mellett vagy ügyvéd helyetteseként a megyei bíróság, az ítéletábla és a Legfelsőbb Bíróság nyilvános ülésén, illetőleg tárgyalásán nem járhat el.”

20. § A Be. 46. §-a a következő *a)* ponttal egészül ki, és a jelenlegi *a)–e)* pontok jelölése *b)–f)* pontra módosul:

[*A büntetőeljárásban védő részvétele kötelező, ha*

„*a)* a bűncselekményre a törvény öt évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel,”

21. § (1) A Be. 48. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság védőt rendel ki, ha a védelem kötelező, és a terheltnek nincs meghatalmazott védője. A terheltet a kirendelést követően tájékoztatni kell a védő személyéről és elérhetőségéről. A 46. § *b)* pontja esetén a védőt legkésőbb a terhelt első kihallgatásáig ki kell rendelni. A kirendelő határozatban a védőt tájékoztatni kell a terhelt fogva tartásának helyéről, valamint kihallgatásának tervezett helyéről és idejéről.”

(2) A Be. 48. §-a (4) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a terhelt, vagy más erre jogosult a terhelt védelméről meghatalmazás útján gondoskodik, a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a védő kirendelését

viSSzavonja. A kirendelés a visszavonással hatályát veszti.”

(3) A Be. 48. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A kirendelt védő a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság előtt az idézésre, illetőleg az értesítésre történt megjelenéséért, az iratok tanulmányozásáért, valamint a fogva tartott terhelttel a fogva tartás helyén történő megbeszélésért díjazásra, továbbá költségtérítésre jogosult.”

(4) A Be. 49. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kirendelés, illetőleg a meghatalmazás hatálya – ha a meghatalmazásból más nem tűnik ki – a büntetőeljárás jogerős befejezéséig tart, de kiterjed a perújításra, a felülvizsgálatra, valamint a különleges eljárásokra is.”

22. § A Be. 52. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A becsületsértés és a rágalmozás közvérdra üldözendő, ha hivatalos személy sérelmére hivatalos eljárása alatt, illetve emiatt, vagy hatóság sérelmére hivatali működésével összefüggésben követik el.”

23. § (1) A Be. 53. §-ának (1) bekezdése a következő d)–e) pontokkal egészül ki:

[A sértett a törvényben meghatározott esetekben pótmagánvádlóként léphet fel, ha]

„d) az ügyész a nyomozás eredményeként közvérdra üldözendő bűncselekményt nem állapított meg, ezért nem emelt vádat, illetőleg a vád képviselőt – magánvádas eljárásban elrendelt nyomozás eredményeként – nem vette át,

e) az ügyész a tárgyaláson a vádat azért ejtette el, mert megítélése szerint a bűncselekmény nem közvérdra üldözendő.”

(2) A Be. 53. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Nem természetes személy pótmagánvádló megszűnése esetén helyébe – a jogutódlás bekövetkeztétől számított harminc napon belül – a jogutódlja léphet.”

24. § A Be. 54. §-ának (7) bekezdése a következő mondatl egészül ki:

„A terhelt és a magánfél között létrejött egyezséget a bíróság nem hagyhatja jóvá.”

25. § (1) A Be. 56. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Képviselőként meghatalmazás alapján ügyvéd, nagykorú hozzátartozó, vagy külön törvényben erre feljogosított személy járhat el.”

(2) A Be. 56. §-ának (4) bekezdése a következő mondatl egészül ki:

„Nem természetes személy pótmagánvádló képviselőtnek ellátására a sértett ügyvezetésre vagy képviselőre feljogosított tagja vagy tisztségviselője, illetőleg a sértettel alkalmazotti jogviszonyban lévő személy is jogosult, feltéve, hogy jogi szakvizsgával rendelkezik.”

26. § A Be. 57. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ügyvédnek meghatalmazást a sértett – halála esetén az 51. § (3) bekezdésében meghatározottak –, a magánvádló, a pótmagánvádló, az egyéb érdekelt, illetőleg a felsoroltak nagykorú hozzátartozója, az 56. § (2) bekezdésében meghatározott esetekben a törvényes képviselő, illetőleg a gyámhatóság, az 56. § (3) bekezdése esetében az állami szerv vagy gazdálkodó szervezet képviselőre feljogosított tagja vagy alkalmazottja adhat. A külön törvény alapján képviselőt ellátására feljogosított személynek és a nagykorú hozzátartozónak meghatalmazást a sértett, a magánvádló és az egyéb érdekelt személyesen adhat.”

27. § A Be. 60. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés a (2) bekezdés jelölést kapja:

„(1) Az eljárási cselekmények végzésekor az emberi méltóságot, az érintettek személyiségi jogait és a kegyeleti jogot tiszteletben kell tartani, és biztosítani kell, hogy a magánéletre vonatkozó adatok szükségtelenül ne kerüljenek nyilvánosságra.”

28. § A Be. 61. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„61. § A közigazgatási hatóságok a hatáskörükbe tartozó módon kötelesek a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság által foganatosított eljárási cselekményeknél közreműködni.”

29. § A Be. a következő alcímmel és 63/A. §-sal egészül ki:

„Intézkedés a bűnözés megelőzésére és más eljárás kezdeményezésére

63/A. § (1) Az ügyész és a nyomozó hatóság a bűncselekmény elkövetését közvetlenül lehetővé tevő, a büntetőeljárás során megállapított okokról és körülményekről a további bűncselekmények megelőzése végett, ha ez szükséges, haladéktalanul, de legkésőbb az eljárása befejezésekor tájékoztatja a bűnözés megelőzésére illetékes állami vagy önkormányzati szervet.

(2) Ha az ügyész, illetve a nyomozó hatóság az eljárása során olyan tényt állapít meg, vagy körülményt észlel, amely miatt hivatalból további bírósági, közigazgatási vagy más eljárás kezdeményezésének vagy lefolytatásának van helye, e célból az eljárás kezdeményezésére, illetve lefolytatására jogosult szervet tájékoztatja.

(3) A tájékoztatás tartalmazza az eljárás kezdeményezéséhez, illetve lefolytatásához szükséges történeti tényállást, valamint a terheltnek és a tanúnak a büntetőeljárás

során kezelt személyes adatait, feltéve, hogy azok az adat-továbbítás címzettje által is kezelhetők.

(4) A (3) bekezdés alapján a sértett személyes adatai akkor továbbíthatók, ha az eljárás során őt tanúként kihallgatták, vagy a tanúvallomás megtételének elmaradására nem a 81. § (1) bekezdésének *a*) vagy *b*) pontjában, illetve (2) bekezdésében meghatározott akadály miatt került sor.

(5) Az (1), illetve (2) bekezdés szerinti intézkedés ellen nincs helye jogorvoslatnak.”

30. § A Be. 66. §-a (3) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A megisméltés eredményéhez képest a korábbi eljárási cselekmény, illetőleg határozat hatályában tartásáról vagy teljes, illetőleg részleges hatályon kívül helyezéséről is határozni kell.”

31. § A Be. 67. §-ának (2) bekezdése a következő *c*) ponttal egészül ki, és a jelenlegi *c*)–*d*) pontok jelölése *d*)–*e*) pontra módosul:

[Az idézés és az értesítés rendszerint írásban vagy a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság előtti személyes megjelenés alkalmával szóban történik. Az idézésnek, illetőleg értesítésnek tartalmaznia kell]

„*c*) az idézés, illetőleg az értesítés alapjául szolgáló eljárási cselekmény várható időtartamát, órákban,”

32. § A Be. 70. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a sértettnek vagy az egyéb érdekeltnek kézbesítési megbízottja van, a részükre szóló iratot – az idézés kivételével – a megbízottnak kell kézbesíteni.”

33. § A Be. 70/B. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A bírósági eljárásban a vádlott, a védő, a fiatalkorú törvényes képviselője, a sértett, a magánvádló, a pótmagánvádló, a magánfél és a felsoroltak képviselője részére – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a másolat kiadása csak a 60. § (1) bekezdésére figyelemmel korlátozható.”

34. § A Be. 71. §-ának (1) bekezdése harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az (1) és a (2) bekezdés alapján megkeresett szerv köteles az adatszolgáltatást – amely magában foglalja különösen az adat feldolgozását, írásban vagy elektronikus úton való rögzítését és továbbítását is – térítésmentesen teljesíteni.”

35. § A Be. 73. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A lakóhely, illetőleg tartózkodási hely megállapításának elrendelésére tett intézkedés, illetőleg a körözés elrendeléséről, valamint az elfogatóparancs kibocsátásáról szóló határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.”

36. § A Be. 74. §-a (3) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A személyes költségmentesség engedélyezése esetén] „*c*) a kirendelt védő díját és költségét az állam viseli.”

37. § A Be. 75. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„75. § (1) A bizonyítás azokra a tényekre terjed ki, amelyek a büntető és a büntetőeljárás jogszabályok alkalmazásában jelentősek. A bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekedni, azonban, ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére, és megvizsgálására.”

38. § A Be. 81. §-ának (1) bekezdése a következő *d*) ponttal egészül ki:

[Nem hallgatható ki tanúként]

„*d*) a hatósági tanú olyan tényekre, adatokra, körülményekre nézve, amelyre titoktartási kötelezettség terheli, és ez alól a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság nem mentette fel.”

39. § (1) A Be. 82. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tanút a kihallgatása elején a mentességi okokra és a jogaira figyelmeztetni kell. A figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát szó szerint kell jegyzőkönyvbe venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz szó szerinti jegyzőkönyvvezésének elmaradása esetén a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.”

(2) A Be. 82. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tanúvallomást az (1) bekezdés *b*) pontja alapján nem tagadhatja meg az, aki a kérdésre adott válasszal önmagát olyan bűncselekmény elkövetésével vádolná, amely miatt

a) vele szemben a feljelentést a 175. § (1) bekezdése alapján elutasították,

b) vele szemben a nyomozást a 190. § (1) bekezdésének *f*) pontja vagy a 192. § (1) bekezdése alapján megszüntették,

c) vele szemben a büntetőeljárást tevékeny megbánás miatt megszüntették [221/A. § (7) bek., 267. § (1) bek. *l*) pont, 332. § (1) bek. *f*) pont],”

d) vele szemben a büntetőeljárást a 226. § (1)–(2) bekezdése vagy a 332. § (1) bekezdésének *g*) pontja alapján megszüntették, illetőleg

e) a Btk. Különös Része alapján a hatósággal történő együttműködése folytán nem büntethető.”

40. § A Be. 84. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„84. § A 83. § és a 85. § (3) bekezdése rendelkezéseinek megsértésével kihallgatott tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.”

41. § A Be. 85. §-a (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kihallgatás elején tisztázni kell, hogy nincs-e a tanú vallomástételének akadálya (81–82. §). Ha a tanú vallomástételének nincs akadálya, figyelmeztetni kell arra, hogy köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a mentő körülmény elhallgatását a törvény szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát szó szerint kell jegyzőkönyvbe venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz szó szerinti jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.”

42. § (1) A Be. 86. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tizennyolcadik életévét meg nem haladott, valamint a (2) bekezdésben meghatározott tanú kihallgatásánál a tanú törvényes képviselője és gondozója jelen lehet.”

(2) A Be. 86. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a tanú és a törvényes képviselő vagy a gondozó, illetőleg a tanú által megjelölt hozzátartozó között érdekellentét van, a (2) és (3) bekezdésben meghatározott jogokat a gyámhatóság gyakorolja.”

43. § A Be. 99. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Szakértőt a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság alkalmazhat.”

44. § A Be. 106. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a terhelt a közreműködési kötelezettségét nem teljesíti, vele szemben elővezetésnek és kényszer alkalmazásának van helye. Ha a sértett szegi meg a közreműködési kötelezettségét, elővezethető, valamint rendbírósággal sújtható.”

45. § A Be. 108. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A terheltnek, a tanúnak, illetőleg a sértettnek az eljárás alapjául szolgáló cselekményre vonatkozó, a szakvélemény (2) bekezdés a) pontja szerinti részét képező, a szakértő előtt tett nyilatkozata bizonyítási eszközként nem használható fel.”

46. § A Be. 114. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvénynek a szakértőre vonatkozó rendelkezései a tolmácsra is irányadók azzal, hogy a külön jogszabályban meghatározott feltételeknek megfelelő személy vehető igénybe tolmácsként; ha ez nem lehetséges, a kellő

nyelvismerettel rendelkező más személy (eseti tolmács) is kirendelhető. Tolmácson a szakfordítót is érteni kell.”

47. § (1) A Be. 114/A. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bíróság és az ügyész a büntetés vagy intézkedés alkalmazása, illetőleg a vádemelés elhalasztása vagy a közvetítői eljárásra utalás előtt pártfogó felügyelői vélemény beszerzését rendelheti el.”

(2) A Be. 114/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A pártfogó felügyelő a véleményben tájékoztatást ad a terhelt adottságainak megfelelő munkalehetőségről, egészségügyi, illetőleg szociális intézményi ellátási lehetőségről, és javaslatot tehet a terhelttel szemben egyedi magatartási szabály vagy kötelezettség elrendelésére.”

48. § A Be. 117. §-a (2) bekezdésének harmadik és negyedik mondata helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„A figyelmeztetést, valamint a terheltnek a figyelmeztetésre adott válaszát szó szerint kell jegyzőkönyvbe venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz szó szerinti jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.”

49. § A Be. 120. §-a a következő alcímet kapja:

„A helyszíni kihallgatás”

50. § A Be. 130. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság előzetes letartóztatás helyett lakhelyelhagyási tilalmat, házi őrizetet vagy távortartást is elrendelhet.”

51. § (1) A Be. 131. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A vádirat benyújtása után az első fokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás az első fokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig tart. Az első fokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott, illetőleg a másodfokú bíróság által elrendelt előzetes letartóztatás a másodfokú eljárás befejezéséig, a másodfokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott, illetve a harmadfokú bíróság által elrendelt előzetes letartóztatás a harmadfokú eljárás befejezéséig, de mindegyik esetben legfeljebb a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamáig tart.”

(2) A Be. 131. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az első fokú vagy a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának hatályon kívül helyezése és új eljárásra utasítása esetén a másodfokú, illetőleg a harmadfokú bíróság

által elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás a megismételt eljárásra utasított bíróságnak a megismételt eljárásban a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig tart.”

52. § (1) A Be. 132. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vádirat benyújtása után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás indokoltságát az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott határidőt követően a másodfokú bíróság, ha az eljárás a harmadfokú bíróság előtt folyik, a harmadfokú bíróság legalább hat havonta felülvizsgálja.”

(2) A Be. 132. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az előzetes letartóztatás tartama a három évet eléri, az előzetes letartóztatás megszűnik, kivéve az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás esetét, továbbá ha az ügyben harmadfokú bírósági eljárás vagy hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás van folyamatban.”

(3) A Be. 132. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a terhelt az előzetes letartóztatás (3) bekezdése szerinti megszűnését követően elrendelt lakhelyelhagyási tilalom, illetőleg házi őrizet szabályait megszegi, az előzetes letartóztatása ismét elrendelhető. Ekkor az előzetes letartóztatás (3) bekezdés szerinti tartamát az előzetes letartóztatás ismételt elrendelésének napjától kell számítani.”

53. § A Be. 133. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az előzetes letartóztatás elrendelése, meghosszabbítása, illetőleg fenntartása óta három hónap eltelt, az (1) bekezdés második mondata nem alkalmazható.”

54. § A Be. 135. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha ezt a nyomozási cselekmények elvégzése indokoltá teszi, az ügyész akként rendelkezhet, hogy az előzetes letartóztatás legfeljebb harminc napi időtartamban rendőrségi fogdában is végrehajtható. Ezt az időtartamot követően a gyanúsított rendőrségi fogdán történő elhelyezéséről – további harminc napi időtartamra – az ügyész indítványára a bíróság határoz. A gyanúsított rendőrségi fogdán történő elhelyezése tárgyában hozott határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.”

55. § (1) A Be. 136. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az előzetes letartóztatás megszűnik, ha a tartama meghosszabbítás vagy fenntartás nélkül lejárt, az eljárást jogerősen befejezték, a nyomozást megszüntették, annak határideje lejárt és az előzetes letartóztatást a bíróság a (3) bekezdés alapján nem hosszabbította meg, továbbá, ha

a vádemelést elhalasztották. Az előzetes letartóztatást meg kell szüntetni, ha az elrendelésének oka megszűnt.”

(2) A Be. 136. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) bekezdés számozása (4) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a nyomozás befejeződött, és a vádemelésre várhatóan a nyomozás 176. § (2) bekezdése második mondatában megállapított határidejének lejártá után kerül sor, e határidő lejártá előtt az ügyész indítványára a bíróság az előzetes letartóztatást legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. Ha ezalatt vádemelésre nem került sor, a bíróság az előzetes letartóztatást további, legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. Az előzetes letartóztatás ebben az esetben is az első fokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig tart, de ha annak tartama a három évet eléri, azt meg kell szüntetni.”

56. § A Be. VIII. Fejezetének III. Címe a következő címet kapja:

„*A LAKHELYELHAGYÁSI TILALOM, A HÁZI ŐRIZET ÉS A TÁVOLTARTÁS*”

57. § (1) A Be. 137. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A vádirat benyújtása előtt elrendelt lakhelyelhagyási tilalom az első fokú bíróság tárgyalás előkészítése során hozott határozatáig, az ezt követően elrendelt vagy fenntartott lakhelyelhagyási tilalom az első fokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig, az első fokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott, illetőleg a másodfokú bíróság által elrendelt lakhelyelhagyási tilalom a másodfokú eljárás befejezéséig, a másodfokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott, illetőleg a harmadfokú bíróság által elrendelt lakhelyelhagyási tilalom az eljárás befejezéséig tart.”

(2) A Be. 137. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A lakhelyelhagyási tilalom megszűnik, ha a tartama lejárt, az eljárást jogerősen befejezték, a nyomozást megszüntették, annak határideje lejárt és a lakhelyelhagyási tilalmat a bíróság a (9) bekezdés alapján nem hosszabbította meg, továbbá, ha a vádemelést elhalasztották. A lakhelyelhagyási tilalmat meg kell szüntetni, ha az elrendelésének oka megszűnt. A lakhelyelhagyási tilalom megszüntetésére a vádirat benyújtásáig az ügyész is jogosult.”

(3) A Be. 137. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Ha a nyomozás befejeződött, és a vádemelésre várhatóan a nyomozás 176. § (2) bekezdése második mondatában megállapított határidejének lejártá után kerül sor, e határidő lejártá előtt az ügyész indítványára a bíróság a lakhelyelhagyási tilalmat legfeljebb az első fokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozandó határozatáig meghosszabbíthatja.”

58. § (1) A Be. 138. §-a (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A házi őrizet a terhelt mozgási szabadságát és a tartózkodási helye szabad megválasztásának jogát korlátozza. Házi őrizet elrendelése esetén a bíróság által kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet a terhelt csak a bíróság határozatában meghatározott célból, különösen a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítása vagy gyógykezelés céljából az ott írt időben és távolságra (úti célra) hagyhatja el.”

(2) A Be. 138. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2)–(4) bekezdés számozása (3)–(5) bekezdésre módosul:

„(2) A házi őrizet akkor rendelhető el, ha a bűncselekmény jellegére és a büntetőeljárás időtartamára, vagy a terhelt eljárás során tanúsított magatartására tekintettel az előzetes letartóztatással elérni kívánt célok ezzel is biztosíthatók.”

(3) A Be. 138. §-ának – előző bekezdés alapján átszámozott – (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Házi őrizet elrendelése esetén e kényszerintézkedés elrendelésére, tartamára, illetőleg fenntartására, valamint megszüntetésére az előzetes letartóztatás elrendelésére, meghosszabbítására, illetőleg fenntartására, valamint megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket [130. § (1) bek., 131. §, 132. § (1) és (2) bek., 136. § (2)–(4) bek.] kell alkalmazni.”

59. § A Be. a következő alcímmel és 138/A. §-sal egészül ki:

„Távoltartás

138/A. § (1) A távoltartás a terhelt szabad mozgáshoz és a tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogát korlátozza. A távoltartás hatálya alatt álló terhelt a bíróság határozatában megállapított szabályok szerint köteles

a) a meghatározott lakást elhagyni, és onnan a bíróság által meghatározott ideig távol maradni,

b) a meghatározott személytől, illetőleg e személy lakó- és munkahelyétől, az e személy által látogatott nevelési és nevelési-oktatási intézménytől, gyógykezelés céljából rendszeresen látogatott egészségügyi intézménytől, vallásgyakorlása során rendszeresen látogatott épülettől a bíróság által meghatározott ideig magát távol tartani,

c) tartózkodni attól, hogy a meghatározott személlyel közvetlenül vagy közvetve érintkezésbe lépjen.

(2) Távoltartás a szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény megalapozott gyanúja esetén – feltéve, hogy a távoltartással elérni kívánt célok ezzel biztosíthatók – akkor rendelhető el, ha a terhelt előzetes letartóztatásának elrendelése nem szükséges, de – különösen a bűncselekmény jellegére, a terheltnek az eljárás előtt és az eljárás során tanúsított magatartására, valamint a terhelt és a sértett viszonyára tekintettel – megalapozottan feltehető, hogy a lakókörnyezetben hagyása esetén

a) a sértett tanú befolyásolásával vagy megfélemlítésével megghiúsítaná, megnehezítené, vagy veszélyeztetné a bizonyítást, illetve

b) a megkísérelt vagy előkészített bűncselekményt véghezvinné, vagy a sértett sérelmére újabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt követne el.

(3) Ha a büntetőeljárásnak magánindítványra van helye, a távoltartás a magánindítvány előterjesztése előtt nem rendelhető el.

(4) A távoltartás elrendeléséről a bíróság határoz. A határozatban a bíróság előírhatja, hogy a terhelt meghatározott időközönként a távoltartás alapjául szolgáló büntetőeljárást folytató nyomozó hatóságnál jelentkezék.

(5) A bíróság a határozatot megküldi a sértettnek. Az ügyésznek a távoltartás elrendeléséről szóló határozatot akkor is meg kell küldeni, ha a távoltartás elrendelését a sértett, a sértett törvényes képviselője vagy a terhelttel közös háztartásban élő kiskorú személy törvényes képviselője [138/B. § (2) bek. d)–f) pontja] indítványozta.

(6) A vádirat benyújtásáig a nyomozó hatóság vagy az ügyész, a vádirat benyújtását követően a bíróság a terhelt meghallgatása után haladéktalanul megteszi a 128. §-ban szabályozott intézkedéseket.”

60. § A Be. a következő 138/B. §-sal egészül ki:

„138/B. § (1) A távoltartást a bíróság tíztől harminc napig terjedő időtartamra rendelheti el.

(2) A távoltartás elrendelését

a) az ügyész,

b) a magánvádló,

c) a pótmagánvádló,

d) a sértett,

e) a cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképessé sértett törvényes képviselője, valamint

f) a terhelttel közös háztartásban élő kiskorú személy törvényes képviselője indítványozhatja.

(3) Ha a távoltartás hatálya alatt a 138/A. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott személy lakóhelye megváltozik, vagy e személy, illetőleg a terhelt életkörülményeiben olyan lényeges változás következik be, amely miatt a határozat megváltoztatása indokolt, a bíróság a (2) bekezdésben felsoroltak, valamint a terhelt és a védő indítványára, a vádirat benyújtása után hivatalból is, a határozatot módosíthatja, vagy a távoltartást megszüntetheti. A bíróság ugyanígy jár el, ha a terhelttel szemben a büntetőeljárás során olyan kényszerintézkedést rendeltek el, amely miatt a távoltartás módosítása vagy megszüntetése szükséges.

(4) Ha a bíróság a távoltartás módosításáról vagy megszüntetéséről határoz, a távoltartás elrendelését indítványozó nyilatkozatát, valamint az ügyész, a magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló indítványát beszerzi. A bíróság a nyilatkozat, illetőleg az indítvány előterjesztésére határidőt állapít meg; ha e határidő eredménytelenül eltelt, a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján határoz. A bíróság

ság a határozatot a 138/A. § (1) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott személy részére is megküldi.

(5) Ha a terhelttel szemben távoltartást rendeltek el, az eljárást soron kívül kell folytatni.”

61. § A Be. 139. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a § eredeti szövege az (1) bekezdés jelölést kapja:

„(2) Ha a terhelt a távoltartás szabályait szándékosan megszegi, és ezt utólag nem menti ki, előzetes letartóztatása rendelhető el, illetőleg ha ez nem szükséges, rendbírósággal sújtható.”

62. § A Be. 143. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vádirat benyújtása után az első fokú bíróság által elrendelt vagy fenntartott ideiglenes kényszergyógykezelés az első fokú bíróság ügydöntő határozatának kihirdetése, az első fokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott, illetőleg a másodfokú bíróság által elrendelt ideiglenes kényszergyógykezelés a másodfokú eljárás befejezéséig, a másodfokú bíróság által az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott, illetőleg a harmadfokú bíróság által elrendelt ideiglenes kényszergyógykezelés a harmadfokú eljárás befejezéséig, hatályon kívül helyezés és új eljárás lefolytatására utasítás esetén a megismételt eljárásra utasított bíróság ügydöntő határozatának kihirdetéséig tart.”

63. § (1) A Be. 145. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ideiglenes kényszergyógykezelés megszűnik, ha a tartama lejárt, a nyomozást megszüntették, annak határideje lejárt, továbbá, ha az eljárást jogerősen befejezték. Az ideiglenes kényszergyógykezelést meg kell szüntetni, ha az elrendelésének oka megszűnt.”

(2) A Be. 145. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) és (3) bekezdés számozása (3) és (4) bekezdésre módosul:

„(2) Ha a nyomozás befejeződött, és a vádemelésre várhatóan a nyomozás 176. § (2) bekezdése második mondatában megállapított határidejének lejártja után kerül sor, e határidő lejártja előtt az ügyész indítványára a bíróság az ideiglenes kényszergyógykezelést legfeljebb az első fokú bíróságnak a tárgyalás előkészítése során hozandó határozatáig meghosszabbíthatja.”

64. § (1) A Be. 146. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„*Intézkedés a külföldre utazási tilalom biztosítására*”

(2) A Be. 146. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„146. § (1) Az őrizetbe vétel elrendelésekor a terhelt úti okmányát el kell venni. Ha a terhelt őrizetbe vétele úgy

szűnt meg, hogy vele szemben előzetes letartóztatást, ideiglenes kényszergyógykezelést, lakhelyelhagyási tilalmat vagy házi őrizetet nem rendeltek el, a terhelt úti okmányát vissza kell adni.

(2) Az előzetes letartóztatás, az ideiglenes kényszergyógykezelés, a lakhelyelhagyási tilalom és a házi őrizet elrendeléséről az úti okmány visszavonása érdekében az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyik, haladéktalanul értesíti az útlevélhatóságot, a külön törvényben meghatározott külföldre utazási tilalom biztosítása érdekében.

(3) Az (1)–(2) bekezdés rendelkezéseit külföldi terhelt esetén is alkalmazni kell, azzal, hogy a (2) bekezdés szerinti értesítést az idegenrendészeti hatóságnak kell megküldeni.”

65. § A Be. 147. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„147. § (1) Az óvadék a bíróság által meghatározott összeg, amely a terheltnek az eljárási cselekményeken való jelenlétét biztosítja.

(2) A bíróság a 129. § (2) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott esetben a terhelt előzetes letartóztatását megszüntetheti, ha a bűncselekményre és a személyi körülményekre tekintettel az eljárási cselekményeknél a terhelt megjelenését az óvadék letétele valószínűvé teszi.

(3) Óvadék megállapítását a terhelt vagy a védő az előzetes letartóztatásról döntésre jogosult bíróságnál indítványozhatja. Az óvadék megállapításának tárgyában – ha azt nem a tárgyaláson indítványozzák – a bíróság ülést tart, ezen az ügyészt, a terheltet és a védőt meghallgatja. Ha a védő az ülésen értesítés ellenére nem jelent meg, az ülés a védő távollétében is megtartható.

(4) A bíróság az óvadék összegét a terhelt személyi körülményeire és vagyoni helyzetére is figyelemmel állapítja meg. A bíróság a határozatban lakhelyelhagyási tilalmat, házi őrizetet, távoltartást, valamint kiutazási tilalmat is elrendelhet. A bíróság az óvadék megállapításáról az előzetes letartóztatást elrendelő határozatában is rendelkezhet.

(5) A terhelt előzetes letartóztatásának óvadék ellenében történő megszüntetése ellen kizárólag az ügyész és a pótmagánvádló élhet fellebbezéssel.

(6) A bíróság által jogerősen megállapított óvadékot a bíróságon készpénzben kell letenni, vagy annak letételét külön jogszabályban meghatározott módon kell igazolni. Ennek megtörténte után a fogva lévő terheltet haladéktalanul szabadon kell bocsátani.

(7) Az óvadék megállapítása iránti indítvány elutasítása esetén a terhelt, illetőleg a védő óvadék megállapítása iránt ismételt akkor terjeszthet elő indítványt, ha ebben új körülményre hivatkozik. Ha az ismételt indítványban a terhelt, illetőleg a védő nem hivatkozik új körülményre, a bíróság az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.”

66. § A Be. 148. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„148. § (1) Az óvadék letételét követően szabadlábra helyezett terhelt előzetes letartóztatását a bíróság elrendelheti, ha

a) a terhelt az eljárási cselekményen idézés ellenére nem jelent meg, és elmaradását előzetesen alapos okkal nem mentette ki, vagy az akadály megszűnése után nyomban alapos okkal nem igazolta,

b) az óvadék letételét követően a terhelt előzetes letartóztatásának más oka merült fel.

(2) Az óvadék összegét a terheltnek vissza kell adni, ha

a) – az (1) bekezdés a) pontja kivételével – a bíróság az előzetes letartóztatását elrendelte,

b) az ügyész a nyomozást megszüntette, illetőleg annak határideje lejárt, vagy az ügyész a vádemelést elhalasztotta,

c) a bíróság az eljárást jogerős ítélettel vagy megszüntető határozattal befejezte.

(3) Szabadságvesztés kiszabása esetében az óvadékot akkor lehet visszaadni, ha a büntetés letöltését a terhelt megkezdte.

(4) A terhelt elveszti a jogát az óvadék összegére, ha az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott okból a bíróság az előzetes letartóztatását rendelte el.”

67. § A Be. 149. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A közjegyzői vagy ügyvédi irodában, továbbá az egészségügyi intézményben tartandó házkutatást – ha az közjegyzői vagy ügyvédi tevékenységgel összefüggő hivatásbeli titkot, illetőleg egészségügyi adatot tartalmazó irat megtalálására irányul – a vádirat benyújtásáig a bíróság rendeli el. A házkutatás csak az ügyész jelenlétében végezhető.”

68. § A Be. 150. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A motozás ellen panasznak van helye.”

69. § A Be. 151. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közjegyzői vagy ügyvédi irodában, továbbá az egészségügyi intézményben tartott – közjegyzői vagy ügyvédi tevékenységgel összefüggő hivatásbeli titkot, illetőleg egészségügyi adatot tartalmazó – iratok lefoglalását a bíróság rendeli el.”

70. § A Be. 155. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A lefoglalást a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megszünteti, ha arra az eljárás érdekében már nincs szükség; a lefoglalást meg kell szüntetni, ha a nyomozást megszüntették, illetőleg annak határideje lejárt. A lefoglalás megszüntetése helyett más, jogszabályban meghatározott módon kell eljárni, ha a lefoglalt dolog

birtoklása jogszabályba ütközik. A bíróság által elrendelt lefoglalást a vádirat benyújtásáig az ügyész is megszüntetheti.”

71. § (1) A Be. 159. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A magánfél által érvényesített polgári jogi igény biztosítására zár alá vételnek csak a magánfél indítványára van helye. A nyomozás során zár alá vételnek helye van a sértett indítványára is. Ha a bíróság a nem jogerős ügydöntő határozatában ingatlanra vagyonekbezást rendelt el, ennek biztosítására az eljárás jogerős befejezéséig az ingatlan zár alá vételét rendelheti el.”

(2) A Be. 159. §-a (4) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A zár alá vételt fel kell oldani, ha]

„a) az elrendelésének oka megszűnt, ha a nyomozást megszüntették, illetőleg annak határideje lejárt, kivéve, ha a zár alá vett vagyontárgyat, illetőleg vagyoni jogok feletti rendelkezési jogot magának követelő személy a követelés érdekében hatvan napon belül polgári eljárást indított,”

(3) A Be. 159. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A zár alá vételt a vádirat benyújtásáig az ügyész is megszüntetheti.”

72. § A Be. 161. §-a (5) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A rendbíróság elzárásra történő átváltoztatása esetén ezer forinttól ötezer forintig terjedő összeg helyett egy-egy napi elzárást kell számítani, az egy napi elzárásnak megfelelő összeget a rendbíróságot kiszabó határozatban kell megállapítani.”

73. § A Be. 162. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elővezetés személyi szabadságot korlátozó intézkedés annak érdekében, hogy az érintettet a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság elé állítsák, vagy biztosítsák az eljárási cselekményen, illetőleg a szakértői vizsgálaton való részvételét.”

74. § (1) A Be. 165. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a nyomozó hatóság észleli, hogy olyan eljárási cselekmény elvégzése, illetőleg határozat meghozatala szükséges, amelyről a döntés a bíróság, illetőleg az ügyész hatáskörébe tartozik, erről az ügyészt haladéktalanul tájékoztatja.”

(2) A Be. 165. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A nyomozó hatóság vezetője az ügyészi utasítás ellen felettes szerve útján előterjesztést tehet a felettes ügyészhez. Az előterjesztésnek nincs halasztó hatálya.”

75. § A Be. 166. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A jegyzőkönyvben fel kell tüntetni]

„*d*) a jelen lévő ügyész, nyomozó hatóság tagja, eljárásban részt vevő személy és képviselője, védő, tanú, tanú érdekében eljáró ügyvéd, hatósági tanú és jegyzőkönyvvezető nevét.”

76. § A Be. 169. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság a kizárásról (32. §, 39. §), a védőnek a kirendelés alóli felmentéséről és a kirendelt védő díjának megállapításáról [48. § (6) és (9) bek.], a védő kirendelésének visszavonásáról, ha annak oka megszűnt [49. § (2) bek.], az igazolási kérelem elbírálásáról (66. §), a mulasztással és a meg nem jelenéssel okozott költség viselésére kötelezésről (69. §), az ügyek egyesítéséről, elkülönítéséről, áttételéről (72. §), a bünyügyi költség megállapításáról [74. § (2) bek.], a személyes költségmentességről, illetve az okozott költség viselésére kötelezésről [74. § (3)–(4) bek.], a tanú és a szakértő mentesítésre történt hivatkozásának el nem fogadásáról [94. §, 113. § (3) bek.], a szakértő kirendeléséről (100. §, 111. §), kizárásáról (103. §), felmentéséről (104. §), díjának megállapításáról [105. § (6) bek.], a tolmács kirendeléséről, kizárásáról, felmentéséről, díjának megállapításáról (114. §), a kényszerintézkedésekről (VIII. Fejezet) – kivéve a testi kényszer alkalmazását (163. §) –, a határozat kijavításáról [169. § (5) bek.], a feljelentés elutasításáról (174. §), az eljárás felfüggesztéséről (188. §), a felfüggesztett nyomozást követően az eljárás folytatásáról (188. §), a nyomozás megszüntetéséről (190. §, 192. §), a megszüntetett nyomozást követően az eljárás folytatásáról (191. §), az ügyész a szakértő bevonásáról (112. §), a nyomozás határidejének meghosszabbításáról (176. §), a nyomozás részbeni mellőzéséről (187. §) és a panasz elbírálásáról [195. § (4) bek.], a halaszthatatlan nyomozási cselekmény elleni jogorvoslat elbírálásáról [195. § (7) bek.] határozatot hoz.”

77. § (1) A Be. 170. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nyomozást az ügyész vagy a nyomozó hatóság rendel el, és erről feljegyzést készít. A feljegyzésből ki kell tűnnie, hogy milyen bűncselekmény miatt és mikor indítottak nyomozást. A nyomozás elrendelése a feljelentést tartalmazó iraton is feljegyezhető.”

(2) A Be. 170. §-a (3) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nyomozás elrendeléséről a feljelentés megérkezésétől számított három napon belül kell határozni, feltéve, ha a feljelentést nem utasítják el, vagy a feljelentés kiegészítésére nincs szükség.”

78. § A Be. a következő alcímmel és 172/A. §-sal egészül ki:

„A feljelentés kiegészítése

172/A. § (1) Ha a feljelentés alapján a nyomozás elrendeléséről, illetőleg a feljelentés elutasításáról megnyugtatóan nem lehet állást foglalni, a feljelentés kiegészítésének van helye.

(2) A feljelentés kiegészítése során a nyomozó hatóság a 178. § (1) bekezdésében meghatározott adatszerző tevékenységet folytathat. A feljelentés kiegészítése alapján a nyomozó hatóság legfeljebb tizenöt napig végezhet adatszerző tevékenységet.

(3) Ha a feljelentés kiegészítését követően a nyomozást elrendelik, a nyomozás határidejét a feljelentéskiegészítés elrendelése napjától kell számítani.”

79. § (1) A Be. 176. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Egy éven túl a legfőbb ügyész jogosult a nyomozás határidejének meghosszabbítására. Ha a nyomozás meghatározott személy ellen folyik, a meghosszabbítás legfeljebb a gyanúsítottnak a 179. § (1) bekezdése szerinti kihallgatásától számított két évig terjedhet, kivéve, ha a legfőbb ügyész a 193. § (3) bekezdése alapján a nyomozás időtartamát az engedélyben meghatározott időpontig meghosszabbította.”

(2) A Be. 176. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A nyomozás határidejének meghosszabbításáról rendelkező határozat ellen nincs helye panasznak.”

80. § A Be. 178. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nyomozó hatóság a büntetőeljárás megindítása után annak megállapítására, hogy vannak-e bizonyítási eszközök, és ezek hol találhatóak, adatszerzést végezhet, ennek során igénybe veheti a bűnüldöző szervek külön törvényben meghatározott bűnüldözési adatkezelési adatbázisait, a megkeresésre (71. §) vonatkozó szabályok szerint bárkitől okiratok és adatok rendelkezésre bocsátását, valamint felvilágosítás adását, a feljelentő vagy a sértett állami, helyi önkormányzati szerv, köztestület, gazdálkodó szervezet, alapítvány, közalapítvány vagy társadalmi szervezet vezetőjétől, illetőleg a vizsgálatra jogosult szervtől vizsgálat tartását és a kár megállapítását kérheti, a bűncselekmény helyszínét megtekintheti, szaktanácsadót vehet igénybe, és a megszerzett adatokat ellenőrizheti.”

81. § A Be. 178/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyomozás elrendelését követően az ügyész, illetőleg az ügyész jóváhagyásával a nyomozó hatóság a megkeresésre vonatkozó szabályok szerint – ha ez az ügy jellege miatt szükséges – a gyanúsítottól (feljelentettől, illetőleg az elkövetéssel gyanúsítható személyről) a tényállás felderítése érdekében adatok szolgáltatását igényelheti az adóhatóságtól, az egészségügyi és a hozzá kapcsolódó

adatot kezelő szervtől és egyéb üzleti titoknak minősülő adatot kezelő szervtől. A nyomozó hatóság a hírközlési szolgáltatást nyújtó szervezettől, a banktitoknak, értékpapírtitoknak, pénztártitoknak minősülő adatot kezelő szervtől, a közúti közlekedési nyilvántartásból, valamint az ingatlan-nyilvántartásból az ügyész jóváhagyása nélkül is igényelheti adatok szolgáltatását. Az adatszolgáltatás nem tagadható meg.”

82. § A Be. 179. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A gyanúsított kihallgatásáról a nyomozó hatóság olyan időben köteles intézkedni, hogy a terhelt megfelelő időt és lehetőséget kapjon a védekezésre való felkészülésre [43. § (2) bek. c) pont].

(5) Ha a nyomozás adatai alapján a Btk. 283. §-ában meghatározott büntethetőséget megszüntető okból az eljárás megszüntetésének lehet helye, ennek feltételeiről a nyomozó hatóság tájékoztatja a gyanúsítottat.”

83. § A Be. 183. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„183. § (1) Az ügyész és a nyomozó hatóság a szemle, a bizonyítási kísérlet, a felismerésre bemutatás, a lefoglalás, a házkutatás és a motozás végrehajtásánál, az írni-olvasni nem tudó személy kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv ismertetésénél – elháríthatatlan akadály kivételével – hatósági tanút alkalmazhat. Erre az érdekeltet figyelmeztetni kell.

(2) Az ügyész és a nyomozó hatóság az (1) bekezdésben felsorolt eljárási cselekményeknél, ha az érintett személy írni-olvasni nem tud, illetőleg a tizennegyedik életévét nem töltötte be, hivatalból, vagy a gyanúsított, a védője, valamint a szemlével, a lefoglalással, a házkutatással, továbbá a motozással érintett személy indítványára hatósági tanút alkalmaz. Hatósági tanú hivatalból is alkalmazható, ha az eljárási cselekménnyel érintett személy az érdekeinek védelmére egyéb okból feltehetően nem képes.

(3) A hatósági tanú igazolja annak a nyomozási cselekménynek a lefolyását és eredményét, amelynél jelen volt.

(4) A hatósági tanúkenti közreműködésre senki sem kötelezhető.

(5) Hatósági tanúként olyan érdektelen személyt kell igénybe venni, aki képes érzékelni és igazolni a nyomozási cselekmény elvégzését. Nem lehet hatósági tanú az eljáró ügyész, a nyomozó hatóság tagja, alkalmazottja vagy a felsoroltak hozzátartozója.

(6) A nyomozási cselekmény előtt a hatósági tanút a jogairól és a kötelességeiről fel kell világosítani. A hatósági tanú a nyomozási cselekményre észrevételt tehet, a tanú költségeinek megtérítésére vonatkozó rendelkezések szerint jogosult költségtérítésre, illetve e törvény rendelkezései alapján jogosult személyi védelemre. A hatósági tanút a nyomozási cselekmény során tudomására jutott tényekre, adatokra, körülményekre nézve titoktartási kötelezettség terheli. Az a bíróság, ügyész, illetőleg nyomozó ható-

ság, amely előtt az eljárás folyamatban van, az ügy tárgyát érintő tényekre, adatokra, körülményekre nézve a hatósági tanút a titoktartási kötelezettség alól felmentheti.

(7) A nyomozási cselekményt úgy kell lefolytatni, hogy azt a hatósági tanú nyomon követhesse.

(8) A nyomozási cselekményről készült jegyzőkönyvben fel kell tüntetni a hatósági tanú nevét, lakcímét, valamint azt, hogy a hatósági tanú az ügyben nem érdekelt. Ha a nyomozási cselekmény során a hatósági tanú észrevételt tett, a jegyzőkönyvben ezt is fel kell tüntetni.”

84. § A Be. 184. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A nyomozási cselekményen jelen lehet az állam- és jogtudományi kar jogász szakán, illetőleg a Rendőrtiszti Főiskolán hallgatói jogviszony keretében szervezett szakmai gyakorlatát töltő személy, ha ezt az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság engedélyezi, és a jelen lévő gyanúsított, tanú vagy sértett ehhez írásban hozzájárul.”

85. § (1) A Be. 188. §-ának (1) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[Az ügyész határozattal felfüggeszti a nyomozást, ha]

„h) a kábítószer-élvező gyanúsított önként alávettette magát a kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen, kábítószer-használatot kezelő más ellátáson vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson való részvételnek, és az a büntethetőség megszűnését eredményezheti, feltéve hogy további nyomozási cselekmény elvégzése nem szükséges.”

(2) A Be. 188. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nyomozást folytatni kell, ha a felfüggesztés oka megszűnt, illetve az (1) bekezdés g) pontja esetén, ha a nemzetközi büntető bíróság alapokmányát kihirdető, illetve alapokmányából fakadó kötelezettségek végrehajtásáról szóló törvény azt előírja. A nyomozás folytatását elrendelő határozat ellen nincs helye panasznak.”

86. § A Be. 189. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A nyomozó hatóság határozattal felfüggesztheti a nyomozást a 188. § (1) bekezdésének a), e) és h) pontjában meghatározott esetekben.”

87. § (1) A Be. 190. §-a (1) bekezdésének i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ügyész a nyomozást határozattal megszünteti,]

„i) ha az elkövető kiléte a nyomozás során nem volt megállapítható,”

(2) A Be. 190. §-ának (1) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

[Az ügyész a nyomozást határozattal megszünteti,]

„j) és megrovást alkalmaz, ha a gyanúsított cselekménye már nem veszélyes, vagy oly csekély fokban veszélyes

a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen.”

(3) A Be. 190. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az (1) bekezdés *a), e), g), h)* és *i)* pontjában meghatározott esetekben, továbbá ha a büntethetőséget a gyermekkor zárja ki [Btk. 22. § *a)* pont], a nyomozás megszüntetésére a nyomozó hatóság is jogosult.”

(4) A Be. 190. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3) és (4) bekezdés számozása (4) és (5) bekezdésre módosul:

„(3) Ha a meghatározott személy gyanúsítottkénti kihallgatásától számított két év eltelt [176. § (2) bek.], az ügyész a rendelkezésre álló adatok alapján dönt arról, hogy a nyomozást meg kell-e szüntetni, vagy a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekmény elvégzésének és azt követően vádemelésnek, a vádemelés elhalasztásának vagy az ügy közvetítői eljárásra utalásának van-e alapja.”

88. § (1) A Be. 191. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A nyomozás folytatását az ügyész, ha pedig a nyomozást az ügyész szüntette meg, a felettes ügyész határozattal rendeli el. Ha a gyanúsítottat megrovásban (Btk. 71. §) részesítették, az ügyész, illetőleg a felettes ügyész a nyomozást megszüntető határozatot hatályon kívül helyezi. A nyomozás folytatásáról szóló határozat ellen nincs helye panasznak.”

(2) A Be. 191. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a nyomozás megszüntetése ellen nem éltek panasszal, illetve az ügyész, vagy a felettes ügyész nem rendelte el a nyomozás folytatását, utóbb azt csak a bíróság rendelheti el az ellen, akivel szemben a nyomozást korábban megszüntették.”

89. § A Be. 193. §-ának (3)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A gyanúsított, illetőleg a védő indítványáról az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság határoz. Ha az indítvány alapján nyomozási cselekmény teljesítése válik szükségessé, és az a 176. § (2) bekezdésének második mondatában megállapított határidőn belül nem végezhető el, az ügyész előterjesztésére a legfőbb ügyész a nyomozási cselekmény elvégzése érdekében a nyomozás határidejét legfeljebb kilencven nappal meghosszabbíthatja. Az elvégzett nyomozási cselekmény folytán keletkezett iratok megtekintését a meghosszabbított nyomozás határidejének utolsó napjáig – az (1) bekezdésben írt feltételekkel – a gyanúsított és a védő számára lehetővé kell tenni.

(4) A gyanúsított és a védő az iratok megtekintésének határnapját követően is jogosult arra, hogy megismerje az (1) bekezdés szerinti, valamint a (3) bekezdés alapján el-

rendelt nyomozási cselekmény elvégzése folytán keletkezett iratokat.

(5) Ha a nyomozás iratainak az (1), illetőleg a (3) bekezdés szerinti ismertetését a nyomozó hatóság végezte, az iratokat az ismertetés megtörténte után tizenöt napon belül megküldi az ügyésznek.

(6) A nyomozás iratainak az (1), illetőleg a (3) bekezdés szerinti ismertetését követően a sértettet értesíteni kell arról, hogy a nyomozás iratait megtekintheti, és gyakorolhatja az őt a nyomozás során megillető más jogokat.”

90. § A Be. 194. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha a kábítószer-élvező gyanúsított önként alávetette magát a kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen, kábítószer-használatot kezelő más ellátáson vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson való részvételnek, és az még a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekmény időpontjában is tart, ezt a tényét a jegyzőkönyvben fel kell tüntetni, és az ezt igazoló okiratot a nyomozás irataihoz kell csatolni.”

91. § (1) A Be. 195. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata rendelkezést tartalmaz – ha e törvény kivételt nem tesz –, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

(2) A Be. 195. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A törvényben kizárt, az elkésett és a nem jogosulttól származó panaszt indokolás nélkül el kell utasítani.”

92. § A Be. 196. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„196. § Az, akit az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása érint, e törvény eltérő rendelkezése hiányában ellenvetést tehet. Ha az ellenvetés megalapozott, a szükséges és indokolt intézkedéseket az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megteszi.”

93. § A Be. 201. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a nyomozást az ügyész végzi, titkos adatszerzésnek az (1) bekezdésben felsorolt bűncselekményeken kívül

a) a közjogi tiszttség betöltésén alapuló mentességet élvező személy [551. § (1) bek.], a nemzetközi jogon alapuló mentességet élvező személy [553. § (1) bek.] sérelmére elkövetett hivatalos személy elleni erőszak (Btk. 229. §), továbbá a nemzetközileg védett személy elleni erőszak előkészülete [Btk. 232. § (2) bek.],

b) a bíró, az ügyész, a bírósági és ügyészségi titkár, fogalmazó és ügyintéző, az ügyészségi nyomozó, az önálló és a megyei bírósági végrehajtó és végrehajtó-helyettes, a

közjegyző és a közjegyzőhelyettes, a rendőrség hivatásos állományú tagja sérelmére elkövetett hivatalos személy elleni erőszak, valamint a felsoroltak vonatkozásában elkövetett vesztegetés [Btk. 253. § (1)–(2) bek.], a vesztegetésnek a Btk. 255. §-a szerinti alakzata, a vesztegetés feljelenítésének elmulasztása (Btk. 255/B. §) és a befolyással üzérkedés [Btk. 256. § (1) és (2) bek.],

c) a 29. § f) pontjában meghatározott igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények, kivéve a hatóság félrevezetését (Btk. 237. §),

d) a külföldi hivatalos személy (Btk. 137. § 3. pontja) ellen elkövetett bűncselekmények, valamint a nemzetközi közélet tisztasága ellen elkövetett bűncselekmények (Btk. XV. Fejezet VIII. Cím),

e) a katonai büntetőeljárásra tartozó, az a)–d) pontban felsorolt bűncselekmények miatt van helye.”

94. § (1) A Be. 204. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A titkos adatszerzés befejezését követő nyolc napon belül a titkos adatszerzést folytatott ügyész, illetőleg nyomozó hatóság megsemmisíti a titkos adatszerzés célja szempontjából érdektelen, rögzített adatot és az ügyben nem érintett személy rögzített adatait, kivéve azokat az adatokat, amelyek felhasználását a 206. § (4)–(5) bekezdése lehetővé teszi.”

(2) A Be. 204. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A titkos adatszerzés végrehajtásáról jelentést (168. §) kell készíteni, amely részletesen tartalmazza a titkos adatszerzés lefolyását, így különösen azt, hogy annak során milyen eszközt, illetőleg módszert, meddig és hol alkalmaztak, a titkos adatszerzés – a fedett nyomozó (178. §) kivételével – mely természetes vagy jogi személyt, illetőleg jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet érintett, a titkos adatszerzés során milyen – a (4) bekezdés alapján meg nem semmisített – adatot, milyen módon, milyen forrásból hol és mikor szereztek meg.”

(3) A Be. 205. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A titkos adatszerzés engedélyezésével kapcsolatos bírósági iratokat az engedélyező bíró ügyelosztást végző vezetője, valamint a 207. § (1) bekezdésében meghatározott igazgatási vezetője is megismerheti.”

95. § (1) A Be. 206. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A titkos adatszerzés eredménye annak a bűncselekménynek a bizonyítására, és azzal szemben használható fel, amely miatt, és akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte.”

(2) A Be. 206. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) bekezdés számozása (6) bekezdésre módosul:

„(4) Akivel szemben a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy a titkos adatszerzés e törvényben meghatározott feltételei (201. §) ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak.

(5) Annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos adatszerzést a bíróság engedélyezte, a titkos adatszerzés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható.”

(3) A Be. a következő alcímmel és 206/A. §-sal egészül ki:

„*A titkos információgyűjtés eredményének felhasználása*

206/A. § (1) A bűnüldözési célból folytatott bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban akkor használható fel, ha

a) a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei (201. §) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak,

b) a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

(2) Akivel szemben a bíróság bűnüldözési célból titkos információgyűjtést engedélyezett, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a titkos információgyűjtés eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy a titkos adatszerzés e törvényben meghatározott feltételei ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak.

(3) Annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos információgyűjtést a bíróság engedélyezte, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a titkos információgyűjtés eredménye minden elkövetővel szemben felhasználható.

(4) A nem bűnüldözési célból folytatott bírói, illetőleg igazságügy-miniszteri engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredménye a büntetőeljárásban akkor használható fel, ha

a) a titkos adatszerzés engedélyezésének e törvényben meghatározott feltételei (201. §) a bizonyítani kívánt bűncselekmény tekintetében fennállnak,

b) a büntetőeljárásban felhasználni kívánt információ megszerzését követően a titkos információgyűjtést végző szerv a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul eleget tett.

(5) A nem bűnüldözési célból folytatott titkos információgyűjtés eredménye a (4) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén is kizárólag az engedélyben megjelölt személy bűncselekményének bizonyítására használható fel.

(6) A bírói, illetőleg igazságügy-miniszteri engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eredményének a büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználását az

(1)–(5) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén a nyomozás elrendelését követően az ügyész indítványozhatja. Az indítványról a nyomozási bíró határoz.

(7) A bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés tényét a megyei (fővárosi) bíróság elnöke igazolja. Az igazolás tartalmazza a bíróság megjelölését, az engedéllyel érintett ügy számát és tárgyát, az érintett személy nevét, a titkos információgyűjtés engedélyezésére irányuló előterjesztés, illetőleg az engedély kereteit.”

96. § (1) A Be. 207. §-a (2) bekezdésének *a*) és *b*) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A nyomozási bíró dönt]

„*a*) a vádirat benyújtása előtt a bíróság hatáskörébe tartozó kényszerintézkedésekkel, az elmeállapot megfigyelésével kapcsolatos indítványokról, a védő kizárásáról, illetőleg az előzetes letartóztatott pszichiátriai kezelésre az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetbe történő beutalásáról,

b) a titkos adatszerzés engedélyezéséről [203. § (4) és (6) bek.], megszüntetéséről [205. § (3) bek.], valamint a titkos információgyűjtés eredményének büntetőeljárásban bizonyítási eszközként történő felhasználásának lehetőségéről [206/A. § (6) bek.],”

(2) A Be. 207. §-a (2) bekezdésének *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyomozási bíró dönt]

„*e*) a 149. § (3) bekezdése, a 150. § (2) bekezdése, a 151. § (4) bekezdése, valamint a 153. § (2) bekezdése szerinti határozat elleni panaszt elutasító határozat, továbbá a 151. § (2) bekezdése szerinti ügyészi határozat elleni panaszt elutasító határozattal szemben előterjesztett felülbírálati indítványról, valamint a rendbíróság 161. § (6) bekezdése szerinti elzárásra történő átváltoztatásáról.”

97. § (1) A Be. 210. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyomozási bíró ülést tart, ha az indítvány tárgya]

„*a*) a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés (129. §, 137. §, 138. §, 138/A. §, 140. §, 146. §) elrendelése,”

(2) A Be. 210. §-ának (1) bekezdése a következő *b*) ponttal egészül ki, és a jelenlegi *b*)–*e*) pont jelölése *c*)–*f*) pontra módosul:

[A nyomozási bíró ülést tart, ha az indítvány tárgya]

„*b*) előzetes letartóztatás vagy házi őrizet meghosszabbítása, és az indítványban a korábbi határozathoz képest a meghosszabbítás okaként új körülményre hivatkoztak,”

(3) A Be. 210. §-a (1) bekezdésének az előző bekezdés alapján *d*) pontra módosult rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

[A nyomozási bíró ülést tart, ha az indítvány tárgya]

„*d*) óvadék megállapítása (147. §),”

(4) A Be. 210. §-a (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ülés mellőzhető, ha az indítvány tárgya elmeállapot megfigyelésének elrendelése, és azon a gyanúsított az egészségi állapota miatt nem jelenhet meg, illetőleg a jogainak gyakorlására képtelen, továbbá ha az indítvány tárgya óvadék megállapítása, és az előzetes letartóztatás elrendelése a 129. § (2) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott okán kívül más okon is alapult.”

98. § (1) A Be. 211. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyomozási bíró meghatározza az ülés határnapját. Ha az indítványt az ügyész terjesztette elő, azt megküldi a gyanúsítottnak, a védőnek, továbbá gondoskodik a gyanúsítottnak a nyomozási bíró előtti megjelenéséről, az ülés határnapjáról és helyéről értesíti a védőt. Ha az indítványt nem az ügyész terjesztette elő, azt a nyomozási bíró megküldi a gyanúsítottnak, a védőnek, intézkedik a szükséges iratok beszerzése iránt, továbbá az ülés határnapjáról és helyéről értesíti az indítványozót, az ügyészt, a gyanúsítottat és a védőt.”

(2) A Be. 211. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 210. § (1) bekezdésének *a*)–*d*) pontja esetén a vizsgálat kiterjed a gyanúsított személyi körülményeire is.”

99. § A Be. 215. §-a (5) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés megszüntetése miatt bejelentett ügyészi fellebbezés – feltéve, hogy a megszüntetést nem az ügyész indítványozta – halasztó hatályú.”

100. § (1) A Be. 216. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ügyész, a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekményt maga végezte, ennek megtörténte után, ha pedig azt a nyomozó hatóság végezte, az iratok hozzá érkezését követő harminc napon belül az ügy iratait megvizsgálja, és ennek eredményéhez képest]

„*d*) az ügyet közvetítői eljárásra utalhatja, illetve a vádemelés elhalasztásáról határozhat,”

(2) A Be. 216. §-ának (1) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

[Az ügyész, a 193. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekményt maga végezte, ennek megtörténte után, ha pedig azt a nyomozó hatóság végezte, az iratok hozzá érkezését követő harminc napon belül az ügy iratait megvizsgálja, és ennek eredményéhez képest]

„*e*) vádat emel, vagy határoz a vádemelés részbeni mellőzéséről.”

(3) A Be. 216. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) és (3) bekezdés számozása (3) és (4) bekezdésre módosul:

„(2) Ha az ügyész a közvetítői eljárásra utalásról vagy a vádemelés elhalasztásáról való döntéshez pártfogó fel-

ügyelői vélemény beszerzését rendeli el, a pártfogó felügyelői vélemény elkészítésének ideje az (1) bekezdés szerinti határidőbe nem számít bele.”

(4) A Be. 216. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az ügyész a vádemelés részbeni mellőzéséről (220. §), a közvetítői eljárásra utalásról vagy annak megtagadásáról [221/A. § (4) bek.], a vádemelés elhalasztásáról (222. §), a pártfogói vélemény beszerzéséről [224. § (1) bek.], a vádemelés elhalasztása után az eljárás megszüntetéséről [226. § (1)–(2) bek.], valamint az e fejezet szerinti ügyészi határozatok elleni jogorvoslat elbírálásáról a vádemelés szakaszában [228. § (3) bek.] határozatot hoz.”

101. § A Be. 219. §-a (4) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha az ügyész a különösen védett tanú vallomását a bírósági eljárásban bizonyítékként kívánja felhasználni, a különösen védetté nyilvánított tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv-kivonatot csatolja a vádemelés alapjául szolgáló iratokhoz, a gyanúsítottat és a védőt erről, valamint e csatolt irat megtekintésének lehetőségéről értesíti.”

102. § A Be. 220. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés az (1) bekezdés jelölést kapja:

„(2) Azzal a bűncselekménnyel kapcsolatban, amely miatt az ügyész a vádemelést mellőzte, a bűnügyi költséget az állam viseli.”

103. § A Be. a következő alcímmel és 221/A. §-sal egészül ki:

„A közvetítői eljárás

221/A. § (1) A közvetítői eljárás a személy elleni (Btk. XII. fejezet I. és III. cím), a közlekedési (Btk. XIII. fejezet), illetőleg a vagyon elleni (Btk. XVIII. fejezet), öt évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekmény miatt indult büntetőeljárás tartama alatt, a gyanúsított vagy a sértett indítványára, illetőleg önkéntes hozzájárulásukkal alkalmazható eljárás.

(2) A közvetítői eljárás célja, hogy a bűncselekmény következményeinek jóvátételét és a gyanúsított jövőbeni jogkövető magatartását elősegítse. A közvetítői eljárásban arra kell törekedni, hogy a gyanúsított és a sértett között – a gyanúsított tevékeny megbánását megalapozó – megállapodás jöjjön létre. Az ügy közvetítői eljárásra utalásának a büntetőeljárás alatt egy alkalommal van helye.

(3) Az ügyész hivatalból, vagy a gyanúsított, a védő, illetőleg a sértett indítványára az eljárást legfeljebb hat hónapi időtartamra felfüggeszti, és az ügyet közvetítői eljárásra utalja, ha

a) a Btk. 36. §-a alapján az eljárás megszüntetésének vagy a büntetés korlátlan enyhítésének lehet helye,

b) a gyanúsított a nyomozás során beismerő vallomást tett, vállalja, és képes a sértett kárát megtéríteni vagy a bűncselekmény káros következményeit más módon a sértettnek jóvátenni,

c) a gyanúsított és a sértett is hozzájárult a közvetítői eljárás lefolytatásához, valamint

d) a bűncselekmény jellegére, az elkövetés módjára és a gyanúsított személyére tekintettel a bírósági eljárás lefolytatása mellőzhető, vagy megalapozottan feltehető, hogy a bíróság a tevékeny megbánást a büntetés kiszabása során értékelni fogja.

(4) A közvetítői eljárás tárgyában hozott határozatot a sértettel, a feljelentővel és a magánindítvány előterjesztőjével, valamint a közvetítői eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező megyei (fővárosi) igazságügyi hivattal is közölni kell. Az eljárást felfüggesztő és a közvetítői eljárást elrendelő határozat ellen nincs helye jogorvoslatnak.

(5) A gyanúsítottnak és a sértettnek a közvetítői eljárás során tett, az eljárás alapjául szolgáló cselekményre vonatkozó nyilatkozata bizonyítási eszközként nem használható fel. A közvetítői eljárás eredményét nem lehet a gyanúsított terhére értékelni.

(6) A közvetítői eljárást a közvetítői tevékenységet végző pártfogó felügyelő folytatja le; a közvetítői eljárás részletes szabályait külön törvény állapítja meg.

(7) Ha a közvetítői eljárás eredményes, és a Btk. 36. §-a (1) bekezdése alkalmazásának van helye, az ügyész az eljárást megszünteti; ha a Btk. 36. §-a (2) bekezdése alkalmazásának lehet helye, vádat emel. Ha a gyanúsított a közvetítői eljárás eredményeként létrejött megállapodás teljesítését megkezdte, de a büntetethetősége nem szűnt meg, az ügyész a három évet meg nem haladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt a vádemelést egy évtől két évig terjedő időre elhalaszthatja.”

104. § (1) A Be. 224. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Meghallgatás a közvetítői eljárásra utalás és a vádemelés elhalasztása előtt”

(2) A Be. 224. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az ügyész a közvetítői eljárásra utalás feltételeinek vizsgálata céljából – szükség esetén a gyanúsítottra vonatkozó pártfogó felügyelői vélemény beszerzése után – meghallgatja a gyanúsítottat és a sértettet. Ha ez szükséges, a pártfogó felügyelő is meghallgatható.”

105. § (1) A Be. 226. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljárást a vádemelés elhalasztása tartamának eltelte előtt is meg kell szüntetni, ha a kábítószer-élvező gyanúsított igazolja, hogy legalább hat hónapig folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban részesült vagy

megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt, illetve, ha a tartás elmulasztása vétségének gyanúsítottja a tartási kötelezettségét teljesítette, továbbá, ha a gyanúsított a közvetítői eljárásban vállalt kötelezettségeinek eleget tett.”

(2) A Be. 226. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az ügyész az (1), illetve a (2) bekezdés alapján megszünteti az eljárást, kötelezi a terheltet a bűnügyi költség megfizetésére. Ez a rendelkezés nem vonatkozik arra a bűnügyi költségre, amelynek viselésére e törvény alapján mást kell kötelezni.”

106. § A Be. 227. §-a (4) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha a vádemelés elhalasztására a 222. § (2) bekezdése alapján került sor, vádat kell emelni, ha]

„*a*) a gyanúsított a vádemelés elhalasztásától számított egy éven belül okirattal nem igazolja, hogy legalább hat hónapig tartó folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban részesült vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt, illetőleg”

107. § A Be. 228. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Akire nézve az ügyész e fejezet szerinti eljárásában hozott határozata rendelkezést tartalmaz, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”

108. § A Be. 229. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az ügyész vagy a felettes ügyész a sértettnek a feljelentést elutasító vagy a nyomozást megszüntető határozat elleni panaszát elutasította, és a 199. § (2) bekezdése alapján pótmagánvádnak van helye – feltéve, hogy a pótmagánvád emelését a 199. § (3) bekezdése nem zárja ki –, továbbá ha az ügyész a vádemelést részben mellőzte, a sértett a panaszt elutasító határozat közlésétől számított hatvan napon belül pótmagánvádlóként léphet fel.”

109. § A Be. 230. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a sértett pótmagánvádlóként kíván fellépni, jogi képviselője útján az ügyben addig eljár első fokú ügyész-ségnél vádindítványt nyújt be.”

110. § A Be. 231. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„231. § (1) A bíróság a vádindítványt elfogadja, ha elutasításának nincs helye.

(2) A bíróság a vádindítványt elutasítja, ha

a) a pótmagánvádló a vádindítványt a 229. § (1) bekezdésében meghatározott határidő eltelte után nyújtotta be,

b) a pótmagánvádlónak nincs jogi képviselője, kivéve ha a természetes személy pótmagánvádló jogi szakvizsgával rendelkezik [56. § (4) bek.],

c) a vádindítványt nem az arra jogosult nyújtotta be,

d) a vád nem törvényes [2. § (2) bek.], vagy a vádindítvány nem tartalmazza a 230. § (2) bekezdésében foglaltakat.

(3) A pótmagánvádló a 229. § (1) bekezdésben meghatározott határidő letelte előtt a vádindítványt ismételen benyújthatja, ha azt korábban a (2) bekezdés *b*) vagy *c*) pontja alapján utasították el, és az elutasítás oka már nem áll fenn.

(4) A vádindítványt nem lehet elutasítani abból az okból, hogy nem tartalmazza a vádlottnak a 117. § (1) bekezdésében felsorolt személyi adatait, és azok az iratokból nem állapíthatók meg, ha a vádlott személyazonosságá ezek hiányában is kétséget kizáróan megállapítható.”

111. § A Be. 232. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„232. § (1) Ha a bíróságnak az ügyben nincs hatásköre vagy nem illetékes, az ügyet a hatáskörrel rendelkező vagy illetékes bírósághoz átteszi.

(2) Ha a bíróság a vádindítványt nem utasította el,

a) gondoskodik arról, hogy a bizonyítási eszközök a tárgyaláson rendelkezésre álljanak,

b) kényszerintézkedést rendelhet el.”

112. § A Be. 233. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„233. § (1) Ahol e törvény vádiratot említ, ott a bíróság által elfogadott vádindítványt is érteni kell.

(2) A vádlott a vádindítvány elfogadása után jogosult a nyomozás iratainak a megismerésére.

(3) A pótmagánvádló az iratoktól elkülönítve, zártan kezelt iratokat nem ismerheti meg.

(4) A vádindítvány elutasítása nem akadályozza annak, hogy a nyomozás folytatását rendeljék el (191. §).”

113. § (1) A Be. 239. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a tárgyaláson hozott határozat rendelkező részét teljes terjedelmében, indokolását pedig a (3) bekezdésben foglalt korlátozással akkor is nyilvánosan hirdeti ki, ha a tárgyalásról a nyilvánosságot kizárta.”

(2) A Be. 239. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bíróság nem hirdeti ki nyilvánosan a határozat indokolásának részét képező azokat az adatokat, melyek nyilvánosságra hozatala azon érdek sérelmét eredményezné, amelynek védelmében a zárt tárgyalást a bíróság elrendelte.”

114. § A Be. 242. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A tárgyaláson védő részvétele kötelező]

„*b*) a 46. §-ban szabályozott esetekben,”

115. § (1) A Be. 250. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A jegyzőkönyvben fel kell tüntetni*]

„*c*) a bírósági eljárás helyét, a tárgyalás kitűzött és tényleges megnyitásának időpontját, eltérés esetén annak okát, valamint a jegyzőkönyv lezárásának időpontját,”

(2) A Be. 252. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a bíróság ítélete első fokon vagy másodfokon jogerőre emelkedik, rövidített jegyzőkönyvet lehet készíteni.”

116. § (1) A Be. 258. §-ának (1) bekezdése *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Az ítélet és az ügydöntő végzés bevezető részében kell feltüntetni*]

„*b*) a bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a bírósági eljárás helyét;”

(2) A Be. 258. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az őrizetbe vételről, az előzetes letartóztatásról, az ideiglenes kényszergyógykezelésről, a lakhelyelhagyási tilalomról, a házi őrizetről, valamint a távollatról rendelkező határozat tartalmára az (1) bekezdés *b*)–*d*) pontjában, továbbá a (2) bekezdés *a*) és *b*) pontjában foglaltak irányadók.”

117. § A Be. 260. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A pervezető végzést – az ügy bíróságra érkezését követően az ügy menetét megállapító, az eljárási cselekmény előkészítésére irányuló vagy végrehajtása érdekében tett, de nem az ügy érdeméről rendelkező határozatot –, illetve a határozati formát nem igénylő bírói intézkedéseket nem kell indokolni. A bizonyítási indítvány elutasításának indokait az ügydöntő határozatban kell kifejteni.

(2) A határozati formát nem igénylő bírói intézkedéssel szemben, valamint, ha e törvény kivételt nem tesz, pervezető végzéssel szemben jogorvoslatnak nincs helye.”

118. § (1) A Be. 262. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyalás vezetése és rendjének fenntartása körében hozott határozat kivételével a határozatot közölni kell az ügyésszel, a pótmagánvádlóval, az ügy áttételéről, a bíróság kijelöléséről és az eljárás felfüggesztéséről hozott határozatot közölni kell a sértettel is.”

(2) A Be. 262. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ügyész, a vádlott, a védő, a pótmagánvádló és a sértett részére az ügydöntő határozat indokolást is tartalmazó kiadmányát akkor is kézbesíteni kell, ha velük a határozat rendelkező részét kihirdetés vagy kézbesítés útján már közölték, egyébként a határozat indokolást is tartal-

mazó kiadmányát – ha a határozat ellen a felsoroltakon kívül más fellebbezett – a fellebbezőnek kell kézbesíteni.”

119. § (1) A Be. 263. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tanács elnöke az ügy iratainak a bírósághoz érkezését követően hatvan napon belül megvizsgálja, hogy van-e helye a 264–271. §-okban foglalt rendelkezések alkalmazásának.”

(2) A Be. 263. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha közvetítői eljárás lefolytatásának lehet helye, és az ügyész az eljárást a 221/A. § (4) bekezdése alapján nem függesztette fel, a tanács elnöke a vádirat kézbesítésével egyidejűleg tájékoztatja a vádlottat, a védőt és a sértettet a közvetítői eljárás iránti indítvány megtételének lehetőségéről és a közvetítői eljárás következményeiről.”

120. § (1) A Be. 266. §-a (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bíróság az eljárást felfüggesztheti,

a) ha a vádlott huzamosabb ideig külföldön tartózkodik,

b) ha az ügyész megkeresése a vádirat hiányosságainak pótlására, a bizonyítási eszköz felkutatására, biztosítására, megvizsgálására és arra irányult, hogy a bizonyítékok a tárgyaláson rendelkezésre álljanak [268. § (1) bek.],

c) a közvetítői eljárás lefolytatása érdekében, legfeljebb hat hónapra.”

(2) A Be. 266. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a bíróság a (3) bekezdés *a*) pontjában meghatározott intézkedést nem tartja indokoltnak, és a vádlott külföldi tartózkodási helye ismert, a bíróság nemzetközi, illetve európai elfogatóparancsot bocsát ki, és a vádlott kiadatása vagy európai elfogatóparancs alapján történő átadása iránti eljárást kezdeményez. Ha a vádlott kiadatását, illetve európai elfogatóparancs alapján történő átadását megtagadták, illetőleg a kiadatásra vagy átadásra nincs lehetőség, a bíróság – ha a feltételek fennállnak – a büntető-eljárás átadását kezdeményezheti.”

(3) A Be. 266. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az eljárást folytatni kell, ha a felfüggesztéstől számított egy éven belül a vádlott nem igazolja, hogy legalább hat hónapig tartó folyamatos, kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban részesült vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt, illetőleg ha az ügyész a vádlott ellen kábítószerrel visszaélés miatt újabb vádiratot nyújtott be.”

121. § (1) A Be. 267. §-a (1) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A bíróság az eljárást megszünteti.*]

„*h*) és a vádlottat megrovásban (Btk. 71. §) részesíti, ha a bűncselekmény már nem veszélyes, vagy oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen,”

(2) A Be. 267. §-ának (1) bekezdése a következő *j)–l)* pontokkal egészül ki:

[*A bíróság az eljárást megszünteti.*]

„*j*) ha a vád nem törvényes [2. § (2) bek.],

k) ha a vádirat nem felel meg a 217. § (3) bekezdésében foglaltaknak, és az ügyész nem tett eleget a 268. § (1) bekezdése szerinti megkeresésben foglaltaknak,

l) tevékeny megbánás esetén [Btk. 36. § (1) bek.]”

(3) A Be. 267. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a sértett hatvan napon belül nem lép fel pótmagán-vádlóként, az eljárást a bíróság megszünteti.”

122. § A Be. 268. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ügyész megkeresése a vádirat hiányosságainak pótlására, bizonyítási eszköz felkutatására, biztosítására, megvizsgálására és arra irányulhat, hogy a bizonyítékok a tárgyaláson rendelkezésre álljanak.”

123. § A Be. 270. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bíróság megállapíthatja, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádirati minősítéstől eltérően hogyan minősülhet, ekkor határozhat a bíróság tanácsa elé utalásról, az áttételről, az egyesítésről, az elkülönítésről, az eljárás felfüggesztéséről és az eljárás megszüntetéséről.”

124. § A Be. a következő alcímmel és 270/A. §-sal egészül ki:

„*A bíróság tanácsa elé utalás*

270/A. § (1) A bíróság az ügyet a bíróság egy hivatásos bíróból és két ülnökből álló tanácsa elé utalja, ha ezt a vádtól eltérő minősítés kérdésében hozott határozata szükségessé teszi.

(2) A bíróság az (1) bekezdés szerint rendelkezhet, ha más okból azt szükségesnek tartja.”

125. § A Be. 272. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„272. § (1) Ha a tárgyalás előkészítése során vizsgált kérdésekben a határozat meghozatala előtt az ügyész, a vádlott vagy a sértett meghallgatása látszik szükségesnek, a bíróság a 263. § (1) bekezdésében meghatározott határidő letelte után harminc napon belül ülést tart.

(2) Az előkészítő ülés kötelező, ha

a) a bíróság a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés (129. §, 137. §, 138. §, 138/A. §, 140. §) elrendeléséről, illetőleg előzetes letartóztatás vagy házi őrizet fenntartásáról határoz, és az indítványban a ko-

rábbi határozathoz képest a fenntartás okaként új körülményre hivatkoztak,

b) a vádirat közlésétől számított tizenöt napon belül a vádlott, a védő vagy a sértett közvetítői eljárás lefolytatását indítványozta,

c) a vádlott vagy a védője a tanú különösen védetté nyilvánításának megszüntetését indítványozta.

(3) A tanács elnöke az előkészítő ülés hatánapjáról az ügyészt, a vádlottat és a védőt értesíti; a (2) bekezdés esetén, valamint ha a vádlott meghallgatása más okból szükséges, a vádlottat és – kötelező védelem esetén – a védőt, továbbá a (2) bekezdés *b*) pontja esetén a sértettet megidézi.

(4) Az előkészítő ülés nem tartható meg az ügyész, valamint a megidézett vádlott és védő távollétében, kivéve, ha az előkészítő ülés tárgya előzetes letartóztatás, lakhelyelhagyási tilalom, házi őrizet, távolltartás vagy ideiglenes kényszergyógykezelés elrendelése.

(5) Ha az előkészítő ülés tartása alapjául szolgáló indítványt előterjesztő az idézés ellenére nem jelenik meg, úgy kell tekinteni, mint aki az indítványát visszavonta.

(6) Az előkészítő ülésen a tanács elnöke a szükséges terjedelemben ismerteti az ügyet, a tanács tagjai, az ügyész, a vádlott és a védő további iratok ismertetését indítványozhatják.

(7) A tanács elnöke és tagjai az ügyészhez, a vádlotthoz, és – a (2) bekezdés *b*) pontjában meghatározott körben – a sértetthez kérdést intézhetnek. A vádlotthoz az ügyész, a védő, és – a (2) bekezdés *b*) pontjában meghatározott körben – a sértett is intézhet kérdést, az ügyészhez intézendő kérdésre a vádlott és a védő indítványt tehet.

(8) Ha a vádlott vagy a védő a különösen védetté nyilvánítt tanút megnevezi, vagy a személyét más, kétséget kizáró módon azonosítja, a bíróság a tanú különösen védetté nyilvánítását megszünteti. Ebben az esetben a tanú idézése és kihallgatására az általános szabályok irányadóak; a tanács elnöke szükség esetén hivatalból vagy indítványra a tanú védelmének más formáját kezdeményezi.”

126. § A Be. 275. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tárgyalás előkészítésének befejezése, illetőleg a tárgyalás kitűzése után – ha szükséges – a 267. és a 269. §-ban szabályozott kérdésekben a bíróság tanácsülé- sen, a 264., 265., 266., 268., 270., 270/A. és 271. §-ban szabályozott kérdésekben a tanács elnöke határoz.”

127. § (1) A Be. 276. §-a (1) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Nincs helye fellebbezésnek*]

„*c*) az eljárásnak a 188. § (1) bekezdése *a*) pontja vagy a 266. § (1) bekezdése *b*) és *c*) pontja, valamint (3) bekezdésének *a*) és *b*) pontja alapján történt felfüggesztése,”

[*ellen.*]

(2) A Be. 276. §-a (1) bekezdése *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a jelenlegi *e)–h*) pontok jelölése *f)–i*) pontra módosul:

[Nincs helye fellebbezésnek]

„*e*) a bíróság tanácsa elé utalás vagy ennek megtagadása,”
[ellen].

128. § (1) A Be. 278. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tárgyalás határnapját az ügyek érkezési sorrendjének figyelembevételével és a soronkívüliségre vonatkozó rendelkezések szem előtt tartásával a lehető legközelebbi napra úgy kell kitűzni, hogy a bíróság az ügyet lehetőleg elnapolás nélkül, ésszerű határidőn belül be tudja fejezni.”

(2) A Be. 278. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a lefolytatandó bizonyítási eljárás nagy terjedelme miatt nyilvánvaló, hogy az ügyet egy tárgyalási napon nem lehet befejezni, több vagy folytatólagos tárgyalási határnapot kell kitűzni, és törekedni kell arra, hogy a bizonyítási eljárást ésszerű határidőn belül be lehessen fejezni.”

129. § A Be. 280. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) A tárgyalás időpontjában tizennegyedik életévét be nem töltött személyt, akit a nyomozás során a bíróság tanúként nem hallgatott ki, de tanúkénti kihallgatása szükségessé vált, kiküldött bíró vagy megkeresett bíróság útján kell kihallgatni.”

130. § (1) A Be. 281. §-ának (4) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Ha az eljárás több vádlott ellen folyik, a vádlott távollétében is megtartható a tárgyalásnak az a része, amely őt nem érinti; ekkor a meg nem jelent vádlott védőjének távollétében a tárgyalásnak ez a része akkor is megtartható, ha a védelem kötelező.”

(2) A Be. 281. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a kitűzött új tárgyalási határnapra a vádlottat azért nem lehetett elővezetni, mert a lakóhelyéről ismeretlen helyre távozott, illetőleg ha az újabb tárgyalási határnapig az elfogatóparancs alapján a vádlottat nem sikerült a bíróság elé állítani, a bíróság megállapítja, hogy a vádlott ismeretlen helyen tartózkodik, és a továbbiakban a XXV. Fejezet szerint jár el.”

131. § A Be. 287. §-ának (1) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(1) A bíróság a megkezdett tárgyalást az ügy befejezéséig lehetőleg nem szakítja meg. Ha az ügy terjedelme miatt vagy egyéb okból szükséges, a tanács elnöke a meg-

kezdett tárgyalást legfeljebb nyolc napra félbeszakíthatja, a bíróság pedig – bizonyítás kiegészítése céljából, a közvetítői eljárás eredményes befejezése érdekében, vagy más fontos okból – a tárgyalást elnapolhatja.”

132. § A Be. 304. §-a (5) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A vádlott és a védő értesítését mellőzni lehet a tizennegyedik életévét be nem töltött tanú kihallgatására vonatkozó bizonyítás felvételéről [280. § (1)–(2) bek.]”

133. § A Be. 309. §-a (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tárgyalás elnapolása után, ha szükséges, a bíróság tanácsulésen is határozhat az ügy áttételéről [308. § (1) bek.], az ügyek egyesítéséről vagy elkülönítéséről [308. § (2) bek.], az eljárás felfüggesztéséről [266. § (1)–(3), (6) és (8) bek.] vagy megszüntetéséről [267. § (1) bek. *c)–e*), *i*), *k)–l*) pont], eljárási cselekmény elvégzése iránti intézkedésről (268. §), valamint a személyi szabadság elvonásával vagy korlátozásával járó kényszerintézkedésről.”

134. § A Be. 310. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ügyet át kell tenni, ha a módosított vád elbírálása a bíróság hatáskörét meghaladja, – a 17. § (5), illetve (6) bekezdésére figyelemmel – más bíróság kizárólagos illetékességébe, valamint ha fiatakorúak elleni, illetőleg katonai büntetőeljárás hatálya alá tartozik.”

135. § (1) A Be. 312. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a sértett hatvan napon belül nem lép fel pótmagánvádlóként, az eljárást a bíróság megszünteti.”

(2) A Be. 312. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A pótmagánvádló jogi képviselője a vádindítvány benyújtásától kezdve kötelező.”

136. § (1) A Be. 323. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A határozat kihirdetése után a tanács elnöke megkérdezi a jelen lévő fellebbezésre jogosultakat, hogy kívánnak-e fellebbezni. A fellebbezési nyilatkozatok sorrendje a következő: az ügyész, a pótmagánvádló, a magánfél, az egyéb érdekelt, a vádlott és a védő nyilatkozata.”

(2) A Be. 323. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A fellebbezésben olyan új tény is lehet állítani és olyan új bizonyítékra is lehet hivatkozni, amelyről a fellebbező a határozat kihirdetése után szerzett tudomást. Olyan bizonyítást is lehet indítványozni, amelyet az első fokon eljáró bíróság mellőzött.”

137. § A Be. 324. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„324. § (1) Az első fokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult

- a) a vádlott,
- b) az ügyész,
- c) a pótmagánvádló,
- d) a védő, a vádlott hozzájárulása nélkül is,
- e) a vádlott örököse, a polgári jogi igénynek helyt adó rendelkezés ellen,

f) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a vádlott hozzájárulása nélkül is – a nagykorú vádlott törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa,

g) a magánfél, a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezés ellen,

h) az, akivel szemben az ítélet rendelkezést tartalmaz, a reá vonatkozó rendelkezés ellen.

(2) Az ügyész a vádlott terhére és javára is, a pótmagánvádló kizárólag a vádlott terhére fellebbezhet.”

138. § (1) A Be. 327. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az ügydöntő határozat a kihirdetéskor nem emelkedik jogerőre, a bíróság az előzetes letartóztatásról, a lakhelyelhagyási tilalomról, a házi őrizetről, a távollétról, az ideiglenes kényszergyógykezelésről nyomban határoz.”

(2) A Be. 327. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vádlott felmentése, próbára bocsátása, az eljárás megszüntetése esetén, vagy ha a bíróság nem szabott ki végrehajtható szabadságvesztést, nem rendelt el javítóintézetit nevelést, illetőleg ha a felmentés esetén nem rendelt el kényszergyógykezelést, az előzetes letartóztatást, a lakhelyelhagyási tilalmat, a házi őrizetet, a távollétet, illetőleg az ideiglenes kényszergyógykezelést megszünteti, és nyomban intézkedik a vádlott szabadlábra helyezéséről.”

139. § A Be. 332. §-a (1) bekezdésének d) és e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és e bekezdés a következő f) és g) ponttal egészül ki:

[A bíróság az eljárást megszünteti]

„d) ha a vád nem törvényes [2. § (2) bek.],

e) ha az ügyész a vádat elejtette és pótmagánvádnak nincs helye,

f) tevékeny megbánás esetén [Btk. 36. § (1) bek.],

g) a büntetethőséget megszüntető egyéb ok [Btk. 32. § e) pont] esetén.”

140. § A Be. 334. §-ának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az eljárásnak a 332. § (1) bekezdése a)–b) és f)–g) pontja alapján történt megszüntetése esetén a bíróság elkobzást, illetőleg vagyonelkobzást rendelhet el.”

141. § (1) A Be. 339. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a vádat az ügyész képviselte, és a bíróság a vádlottat felmenti, vagy az eljárást az ügyész vádelejtése miatt megszünteti, az állam a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül – a külön jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott költségét, továbbá védőjének az eljárás során nem előlegezett díját és költségét.”

(2) A Be. 339. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Azt a pártfogó ügyvédi díjat, amelynek viselésére a büntetőeljárásban részt vevő személy nem kötelezhető, az állam viseli.”

142. § (1) A Be. 341. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A törvényben kizárt, az arra nem jogosulttól származó vagy az elkésett fellebbezést az első fokú bíróság elutasítja. A törvényben kizárt, vagy az arra nem jogosulttól származó fellebbezést elutasító végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye. Az ilyen jogorvoslat elbírálását a bíróság mellőzi, és erről a jogorvoslat előterjesztőjét értesíti.”

(2) A Be. 341. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a fellebbezési határidő valamennyi jogosultra lejárt, az első fokú bíróság tanácsának elnöke az iratokat – a másodfokú bíróság mellett működő ügyész útján – az ügydöntő határozat frásba foglalását követően haladéktalanul felterjeszti a másodfokú bírósághoz.”

143. § (1) A Be. 343. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a pótmagánvádló jogi képvisellete az eljárás alatt megszűnik, a bíróság az erről való tudomásszerzést követő nyolc napon belül felszólítja a pótmagánvádlót, hogy jogi képviseléről nyolc napon belül gondoskodjék. Ha a pótmagánvádló a kitűzött határidő alatt jogi képviselő meghatalmazásáról nem gondoskodik, az eljárást meg kell szüntetni. Erre a pótmagánvádlót figyelmeztetni kell.”

(2) A Be. 343. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A pótmagánvád alapján lefolytatott eljárásban hozott jogerős ügydöntő határozatot a bíróság megküldi az ügyben korábban eljáró ügyésznek.”

144. § A Be. 344. §-a a következő (2) és (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés az (1) bekezdés számozást kapja:

„(2) A pótmagánvádlót csak azzal a cselekménnyel, illetőleg a tényállással azzal a részével kapcsolatban felmerült bünyügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a vádindítványt előterjesztette, és amelyre a bíróság felmentő ítéletet hozott vagy az eljárást megszüntette. A vád-

lott felmentése vagy az eljárás megszüntetése esetén az ügyben fellépő pótmagánvádlókat külön-külön kell kötelezni a bűnügyi költség fizetésére. Ha a bűnügyi költség, illetőleg annak meghatározott része a pótmagánvádlók szerint nem különíthető el, a bíróság a pótmagánvádlókat egyetemlegesen kötelezi a bűnügyi költség fizetésére.

(3) Ha a pótmagánvádlók bűnügyi költségben való marasztalásának van helye, a pótmagánvádat elejtő pótmagánvádlót a bűnügyi költség arányos részének megfizetésére kell kötelezni.”

145. § (1) A Be. 346. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az első fokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a másodfokú bírósághoz. Az első fokú bíróság ügydöntő végzése elleni fellebbezésre az ítélet elleni fellebbezés szabályai irányadóak.”

(2) A Be. 346. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Nincs helye fellebbezésnek

a) az eljárás 332. § (1) bekezdésének e) pontja alapján történt megszüntetése,

b) a polgári jogi igény érvényesítésének vagy a szülői felügyeleti jog megszüntetésére irányuló indítvány egyéb törvényes útra utasítása, valamint

c) az ítélet tudomásulvételét követően tett jogorvoslati nyilatkozat elutasítása ellen.”

146. § (1) A Be. 347. §-a a következő alcímet kapja:

„*A végzés elleni fellebbezés*”

(2) A Be. 347. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„347. § (1) Az első fokú bíróság nem ügydöntő végzése ellen fellebbezésnek van helye, ha azt e törvény nem zárja ki. A végzés elleni fellebbezés elintézésére az ítélet elleni fellebbezés szabályai irányadók.

(2) Az első fokú bíróság külön fellebbezéssel nem támadható végzését és a határozati formát nem igénylő bírói intézkedését az ügydöntő határozat elleni fellebbezésben lehet sérelmezni.

(3) A végzés a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, kivéve, ha a fellebbezés halasztó hatályát e törvény kimondja. Kivételesen indokolt esetben a végzés végrehajtását mind az első fokú, mind a másodfokú bíróság felüggesztheti.

(4) A másodfokú bíróság a végzés elleni fellebbezést bizonyítás felvétele esetén tárgyaláson, egyébként tanácsulésen intézi el.”

147. § A Be. 348. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a fellebbezés kizárólag az ítéletnek az elkobzásra, a vagyonelkobzásra, a pártfogó felügyelet elrendelésére, a lefoglalásra, a polgári jogi igényre, a szülői felügyeleti jog megszüntetésére vagy a bűnügyi költség viselésére

vonatkozó rendelkezése ellen irányul, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak ezt a részét bírálja felül.”

148. § (1) A Be. 352. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Megalapozatlanság [351. § (2) bek.] esetében a másodfokú bíróság*]

„b) az iratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az első fokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének (részbeni felmentésének) vagy az eljárás megszüntetésének (részbeni megszüntetésének) van helye.”

(2) A Be. 352. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A másodfokú bíróság csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az első fokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat az (1) bekezdés b) pontja alapján felmenti vagy az eljárást megszünteti.”

149. § A Be. 353. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„353. § (1) A másodfokú bírósági eljárásban bizonyításnak akkor van helye, ha az első fokú bíróság a tényállást nem derítette fel, vagy az hiányos, továbbá, ha a bizonyítás az első fokú bírósági eljárásban megvalósult szabálysértés orvoslását eredményezheti.

(2) A bizonyítás felvételére – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – tárgyalást kell kitűzni.

(3) Ha az ügyben a bünteteskiszabási körülmények további tisztázása érdekében kizárólag a vádlott meghallgatása szükséges, a másodfokú bíróság nyilvános ülést tart.

(4) A másodfokú bíróság mellőzi a bizonyítás felvételét olyan tényre nézve, amely a bűnösség megállapítását, a felmentést, az eljárás megszüntetését, a bűncselekmény minősítését, a büntetés kiszabását, illetve az intézkedés alkalmazását nem befolyásolta.”

150. § (1) A Be. 358. § (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*A másodfokú bíróság tanácsának elnöke*]

„a) intézkedik – szükség esetén – a hiányok pótlása, az iratok kiegészítése, új iratok beszerzése vagy az első fokú bíróságtól felvilágosítás megszerzése iránt,”

(2) A Be. 358. §-ának (1) bekezdése a következő f)–h) ponttal egészül ki:

[*A másodfokú bíróság tanácsának elnöke*]

„f) vizsgálja az eltérő minősítés lehetőségének megállapítását,

g) vizsgálja, hogy a másodfokú eljárásban kötelező-e az ügyész és a védő részvétele,

h) vizsgálja, szükséges-e kényszerintézkedéssel kapcsolatban határozni.”

(3) A Be. 358. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tanács elnöke az ügy érkezésétől számított hatvan napon belül a lehető legközelebbi határnapra a fellebbezés elbírálására tanácsulást, nyilvános ülést vagy tárgyalást tűz ki.”

(4) A Be. 358. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A másodfokú bíróság a tárgyalás előtt bizonyítást rendelhet el, és a tanács elnöke az emiatt szükséges intézkedéseket megejtetheti.”

151. § A Be. 359. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A másodfokú bíróság a fellebbezést elutasítja, ha a 341. § (1) bekezdésében felsorolt esetekben az első fokú bíróság elmulasztotta a fellebbezés elutasítását, vagy a fellebbezés kiegészítésére irányuló felhívás [358. § (1) bek. b) pont] nem vezetett eredményre.”

152. § (1) A Be. 360. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„*A tanácsülés*”

(2) A Be. 360. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„360. § (1) A másodfokú bíróság tanácsuláson határoz

a) a fellebbezés elutasításáról, az ügy áttételéről, az ügyek egyesítéséről vagy elkülönítéséről, az eljárás felfüggesztéséről,

b) ha a fellebbezés kizárólag az ítéletnek a lefoglalás megszüntetésére vagy a büntügyi költségre vonatkozó rendelkezése ellen irányul,

c) ha a vádlott felmentéséről, illetőleg az eljárás vele szemben történő megszüntetéséről határoz,

d) ha a másodfokú bíróság a fellebbezés folytán a fellebbezéssel nem érintett vádlott felmentéséről, illetőleg az eljárás vele szemben történő megszüntetéséről határoz, feltéve, hogy e rendelkezéseket a fellebbezéssel érintett vádlott esetében is tanácsuláson hozza meg,

e) ha az eljárást a 373. § (1) bekezdésének I. pontja alapján meg kell szüntetni,

f) ha az első fokú bíróság az ítéletét a 373. § (1) bekezdésének II–IV. pontjában meghatározott eljárási szabályszéssel hozta meg.

(2) A tanács elnöke tanácsulásra tartozó ügyben nyilvános ülést, illetőleg tárgyalást tűzhet ki.

(3) A tanács elnöke a fellebbezőket értesíti a tanácsulás kitűzéséről, és arról, hogy fellebbezésüket nyolc napon belül kiegészíthetik, vagy a más által bejelentett fellebbezésre (indítványra vagy nyilatkozatra) észrevételeket tehetnek.

(4) Ha az első fokú ítélet ellen kizárólag a vádlott javára jelentettek be fellebbezést, és a tényállás megalapozott, a tanács elnöke tájékoztatja a vádlottat, a védőt, az ügyészt és azt, aki fellebbezett az ügyben eljáró tanács összetételéről és arról, hogy nyolc napon belül kérheti nyilvános ülést, vagy ha annak feltételei fennállnak, tárgyalás kitűzését. Ha

nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését senki sem kérte, a másodfokú bíróság az ügyet tanácsuláson intézheti el.

(5) Ha a másodfokú bíróság tanácsuláson állapítja meg, hogy az ügy tanácsuláson nem intézhető el, az ügyet nyilvános ülésre vagy tárgyalásra tűzi ki. A másodfokú bíróság a tanácsuláson hozható határozatot nyilvános ülésen, illetőleg tárgyaláson is meghozhatja, ha az ennek alapjául szolgáló okot a nyilvános ülésen, illetőleg a tárgyaláson észleli.”

153. § A Be. 361. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„361. § (1) A másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére nyilvános ülést tart, kivéve, ha az ügy tanácsuláson intézhető el, vagy tárgyalást kell tartani.

(2) A másodfokú bíróság a nyilvános ülésen

a) az első fokú bíróság ítéletének megalapozatlansága esetén megállapíthatja a hiánytalan, illetőleg a helyes tényállást, ha az az iratok tartalma vagy ténybeli következtetés útján lehetséges,

b) az ügyben a vádlottat a büntetéskiszabási körülmények további tisztázása érdekében meghallgathatja.

(3) A másodfokú bíróság a vádlottat, valamint kötelező védelem esetén a védőt, valamint a pótmagánvádló jogi képviselőjét a nyilvános ülésre idézi, a fogva lévő vádlott előállítására – idézésével egyidejűleg – intézkedik.

(4) A másodfokú bíróság a nyilvános ülésről értesíti az ügyészt, továbbá a pótmagánvádlót, a kötelező védelem esetén kivül a védőt, a sértettet, valamint azokat, akik fellebbeztek.”

154. § A Be. 362. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„362. § (1) A nyilvános ülés előkészítésére és megtartására a tárgyalásra (366. §) vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy az ügy előadása – ha azt a jelenlévők nem kérik – mellőzhető.

(2) A nyilvános ülésen az ügyész részvétele nem kötelező.

(3) A nyilvános ülést a szabályszerűen megidézett vádlott távollétében is meg lehet tartani, s ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges, a fellebbezés elbíráható.

(4) A nyilvános ülés elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye.”

155. § A Be. 363. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„363. § (1) A másodfokú bírósági tárgyalásra a XIII. Fejezet rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A másodfokú bíróság tárgyalást tart, ha

a) az ügy tanácsuláson nem intézhető el,

b) bizonyítás felvétele szükséges, és az nyilvános ülésen nem lehetséges [361. § (2) bek.],

c) a tanácsulásra, illetve nyilvános ülésre tartozó ügyet a tanács elnöke tárgyalásra tűzte ki.”

156. § A Be. 364. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„364. § (1) A vádlottat, kötelező védelem esetén a védőt, valamint a pótmagánvádló jogi képviselőjét a tárgyalásra idézni kell. Ha a megidézett vádlott fogva van, a másodfokú bíróság az előállítására intézkedik. A vádlottnak az idézést legalább öt nappal a tárgyalás előtt kell kézbesíteni.

(2) A tárgyalásról értesíteni kell az ügyészt, továbbá a pótmagánvádlót, a kötelező védelem esetén kívül a védőt, a sértettet, valamint azokat, akik fellebbeztek. Az értesítést olyan időben kell kiadni, hogy a kézbesítése legalább öt nappal a tárgyalás előtt megtörténjék.

(3) A tárgyaláson az ügyész részvétele kötelező, ha a részvétele az első fokú tárgyaláson is kötelező volt, kivéve, ha a részvétel oka a másodfokú eljárásban már nem áll fenn. A másodfokú bíróság az ügyészt ebben az esetben is kötelezheti a tárgyaláson való részvételre.”

157. § A Be. 365. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„365. § (1) A vádlott távollétében a tárgyalás megtartható, ha a vádlott előzetesen bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni, illetőleg a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést.

(2) A tárgyalás elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.”

158. § (1) A Be. 367. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A másodfokú határozat kézbesítése”

(2) A Be. 367. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„367. § (1) A másodfokú bíróság ügydöntő határozatát, valamint az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyező végzését az ügyésznek, a vádlottnak, a védőnek, a pótmagánvádlónak, a sértettnek, a fellebbezőnek és annak kell kézbesíteni, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

(2) A másodfokú bíróság ügydöntő határozatát annak is kézbesíteni kell, aki a másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésre jogosult.”

159. § A Be. a következő alcímmel és 367/A. §-sal egészül ki:

„A másodfokú bíróság határozata elleni fellebbezés bejelentése

367/A. § (1) A másodfokú bíróság ügydöntő határozata ellen fellebbezésre jogosult a harmadfokú bírósághoz

a) a vádlott,

b) az ügyész,

c) a pótmagánvádló,

d) a védő, a vádlott hozzájárulása nélkül is,

e) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a vádlott hozzájárulása nélkül is – a nagykorú vádlott törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa.

(2) Az ügyész a vádlott terhére és javára is, a pótmagánvádló kizárólag a vádlott terhére fellebbezhet.

(3) A másodfokú bíróság határozata elleni fellebbezést a határozat kihirdetését követően a jelenlévő jogosultak szobában, a többi jogosult a kézbesítéstől számított nyolc napon belül írásban jelenthetik be a másodfokú bíróságnál.

(4) A fellebbezést az ügyésznek és a védőnek írásban indokolnia kell. Az indokolást a fellebbezésre nyitva álló határidő alatt a másodfokú bíróságnál kell előterjeszteni.”

160. § A Be. 368. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„368. § Az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése esetén az előzetes letartóztatásról, a lakhelyelhagyási tilalomról, a házi őrizetről, a távollétéről és az ideiglenes kényszergyógykezelésről a másodfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben határoz.”

161. § (1) A Be. 369. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Intézkedések a másodfokú bírósági eljárás befejezése után”

(2) A Be. 369. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„369. § (1) A másodfokú bírósági eljárás befejezése után a másodfokú bíróság a határozatainak kiadmányait kézbesíti, és ha a másodfokú határozat ellen nem jelentettek be fellebbezést, vagy azt a másodfokú bíróság elutasította, az ügy iratait a határozatának kiadmányával és a tárgyalásról, illetve nyilvános ülésről készült jegyzőkönyvvel visszaküldi az első fokú bíróságnak.

(2) A törvényben kizárt, az arra nem jogosulttól származó vagy az elkésett, a másodfokú bíróság határozata elleni fellebbezést a másodfokú bíróság elutasítja.

(3) Ha a másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezést jelentettek be, és a fellebbezési határidő valamennyi jogosultra lejárt, a másodfokú bíróság tanácsának elnöke – a harmadfokú bíróság mellett működő ügyész útján, a pótmagánvádló fellebbezése esetén közvetlenül – a határozat írásba foglalását követően haladéktalanul felterjeszti az iratokat a harmadfokú bírósághoz.

(4) Ha olyan eljárási szabálysértésre alapítottak fellebbezést, amelynek a körülményei az iratokból nem tűnnek ki, a tanács elnöke erről a felterjesztésben felvilágosítást ad.

(5) A harmadfokú bíróság mellett működő ügyész az iratokat az indítványával tizenöt napon belül, különösen bonyolult vagy nagy terjedelmű ügyben harminc napon belül megküldi a harmadfokú bíróságnak.”

162. § (1) A Be. 373. §-a (1) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A másodfokú bíróság”

[hatályon kívül helyezi az első fokú bíróság ítéletét, és az eljárást megszünteti,]

(2) A Be. 373. §-a (1) bekezdésének I. pontja a következő c) alponttal egészül ki, és a jelenlegi c) alpont jelölése d) alpontra módosul:

[A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az első fokú bíróság ítéletét, és az eljárást megszünteti.]

„c) ha az első fokú bíróság törvényes vád hiányában járt el,”

(3) A Be. 373. §-a (1) bekezdésének II. pontja a következő e) és f) alponttal egészül ki:

[A másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az első fokú bíróság ítéletét, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha]

„e) a bíróság az I. pontban meghatározott valamely ok törvénysértő megállapítása miatt az eljárást megszüntette,

f) a tárgyalásról a nyilvánosságot törvényes ok nélkül kizárták.”

(4) A Be. 373. §-a (1) bekezdésének III. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A másodfokú bíróság]

„III. hatályon kívül helyezi az első fokú bíróság ítéletét, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása tekintetében

a) az első fokú bíróság az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan, vagy

b) az első fokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.”

(5) A Be. 373. §-a (1) bekezdésének IV. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A másodfokú bíróság]

„IV. hatályon kívül helyezi az első fokú bíróság ítéletét, és

a) az iratokat az ügyésznek megküldi, ha az ügyész a XXVI. Fejezet szerinti eljárást a törvényi előfeltételek hiányában indítványozta,

b) az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bíróság a XXVI. Fejezet szerinti eljárást a törvényi előfeltételek hiányában folytatta le.”

163. § A Be. 375. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a 373. § (1) bekezdésének II. pontjában fel nem sorolt, és a másodfokú eljárásban nem orvosolható olyan eljárási szabálysértés történt, amely lényeges hatással volt az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására. Ilyennek kell tekinteni különösen, ha a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megsértették, az eljárásban részt vevő személyek a törvényes jogaikat nem gyakorolhatták, vagy ezek gyakorlását korlátozták.”

164. § (1) A Be. 379. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Az első fokú bíróság ítéletének korlátozott felülbírálata”

(2) A Be. 379. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Ha a fellebbezés kizárólag az ítéletnek az elkobzásra, a vagyonekobzásra, a pártfogó felügyelet elrendelésére, a lefoglalásra, a polgári jogi igényre, a szülői felügyeleti jog megszüntetésére vagy a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése ellen irányul, és a másodfokú bíróság az ítéletnek csak ezt a részét bírálja felül, ha a fellebbezést alaposnak találja, az ítéletnek ezt a részét hatályon kívül helyezi vagy megváltoztatja, ha a fellebbezés alaptalan, a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

(2) Ha az első fokú ítéletnek a büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó rendelkezése törvénysértő, ezért azt a másodfokú bíróság megváltoztatja, az (1) bekezdésben foglalt kérdésekben is a törvénynek megfelelő határozatot hoz.”

165. § (1) A Be. 380. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A polgári jogi igényre és a szülői felügyeleti jog megszüntetésére vonatkozó külön rendelkezések”

(2) A Be. 380. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„380. § Ha a polgári jogi igény érdemi elbírálása vagy a szülői felügyeleti jog megszüntetése kérdésében való döntés a büntetőeljárás befejezését jelentékenyen késleltetné, vagy a büntetőeljárásban való érdemi elbírálását más körülmény kizárja, a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletének e kérdésben döntő rendelkezését hatályon kívül helyezi, és a polgári jogi igény, illetőleg a szülői felügyeleti jog megszüntetése iránti indítványt egyéb törvényes útra utasítja.”

166. § (1) A Be. XV. Fejezete a következő címet kapja:

„A HARMADFOKÚ BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS”

(2) A Be. a 385. §-át megelőzően a következő I. Címmel egészül ki:

„I. Cím

A HARMADFOKÚ BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI”

167. § (1) A Be. 385. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A harmadfokú eljárásban alkalmazandó rendelkezések”

(2) A Be. 385. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„385. § A harmadfokú bírósági eljárásban a másodfokú bírósági eljárásról szóló XIV. Fejezet rendelkezéseit az

e fejezetben foglalt eltérésekkel kell értelemszerűen alkalmazni.”

168. § (1) A Be. 386. §-a a következő alcímet kapja:

„A fellebbezési jog és a fellebbezés hatálya”

(2) A Be. 386. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„386. § (1) A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével

a) olyan vádlott bűnösségét állapította meg, illetőleg olyan vádlott kényszergyógykezelését rendelte el, akit az első fokú bíróság felmentett, vagy vele szemben az eljárást megszüntette,

b) az első fokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

(2) A fellebbezésben bizonyítást indítványozni, új tényt állítani vagy új bizonyítékra hivatkozni nem lehet.

(3) Ha az ügyész, illetőleg a pótmagánvádló az első fokú bíróság ügydöntő határozata ellen a vádlott terhére nem jelentett be fellebbezést, a másodfokú bíróság ítélete ellen csak a vádlott felmentése vagy az eljárás megszüntetése miatt fellebbezhet.

(4) A fellebbezés a másodfokú ítélet jogerőre emelkedését abban a részében függeszti fel, amelyet a harmadfokú bíróság a fellebbezés folytán felülbírál.”

169. § (1) A Be. 387. §-a a következő alcímet kapja:

„A felülbírálat terjedelme”

(2) A Be. 387. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„387. § (1) A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást – függetlenül attól, hogy ki fellebbezett – felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az első fokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

(2) Ha a másodfokú bíróság ítélete több bűncselekményről rendelkezett, a fellebbezés folytán a harmadfokú bíróság az ítélet minden rendelkezését felülbírálja, kivéve a másodfokú bíróság által az első fokú bíróság ítéletének felmentő, vagy eljárást megszüntető rendelkezését helybenhagyó részét.

(3) Ha a fellebbezés kizárólag a kényszergyógykezelés elrendelése vagy mellőzése ellen irányul, a felülbírálat az ítélet felmentő rendelkezésére is kiterjed.

(4) A harmadfokú bíróság a megtámadott másodfokú ítéletnek az elkobzásra, a vagyoneklobzásra, a pártfogó felügyelet elrendelésére, a lefoglalásra, a polgári jogi igényre, a szülői felügyeleti jog megszüntetésére vagy a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését hivatalból felülbírálja.”

170. § (1) A Be. 388. §-a a következő alcímet kapja:

„Kötöttség a felülbírált ítélet tényállásához”

(2) A Be. 388. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„388. § (1) A harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

(2) A harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ha az a tényállás, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletet meghozta, megalapozatlan, és a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az iratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészítheti vagy helyesbítheti.”

171. § (1) A Be. a 389. §-át megelőzően a következő II. Címmel egészül ki:

„II. Cím

A FELLEBBEZÉS ELINTÉZÉSE”

(2) A Be. 389. §-a a következő alcímet kapja:

„Általános rendelkezések”

(3) A Be. 389. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„389. § (1) A fellebbezéssel érintettek az iratok felterjesztéséig a másodfokú bíróságnál, az iratok felterjesztése után a harmadfokú bíróságnál a fellebbezésre észrevételeket tehetnek.

(2) A fellebbező a fellebbezését a harmadfokú bíróságnak határozathozatal céljából tartott tanácsüléséig visszavonhatja.

(3) Az ügyész fellebbezését az iratok felterjesztése után a harmadfokú bíróság mellett működő ügyész vonhatja vissza. Ha az ügyész a fellebbezést visszavonja, és más nem fellebbezett, az iratokat a nyilatkozatával együtt visszaküldi a másodfokú bíróságnak.

(4) A harmadfokú bírósági eljárásban védő részvétele kötelező. Ha a vádlottnak nincs védője, a tanács elnöke a fellebbezésnek a harmadfokú bírósághoz érkezését követően haladéktalanul védőt rendel ki.”

172. § (1) A Be. 390. §-a a következő alcímet kapja:

„A fellebbezés elintézésének előkészítése, a fellebbezés elutasítása, áttétel, az eljárás felfüggesztése”

(2) A Be. 390. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„390. § (1) A harmadfokú bíróság tanácsának elnöke

a) intézkedik – szükség esetén – a hiányok pótlása, az iratok kiegészítése, új iratok beszerzése vagy a másodfokú bíróságtól felvilágosítás megszerzése iránt,

b) a fellebbezőt a fellebbezésnek nyolc napon belüli kiegészítésére hívja fel, ha nem lehet megállapítani, hogy a másodfokú bíróság határozatát miért tartja sérelmesnek,

c) az iratokat visszaküldi a másodfokú bíróságnak, ha a fellebbezéseket visszavonták,

d) a vádlottnak és a védőnek kézbesíti a harmadfokú bíróság mellett működő ügyész indítványát,

e) a vádlott vagy a védő fellebbezésének indokolását megküldi a harmadfokú bíróság mellett működő ügyésznek, ha azt a harmadfokú bíróság előtt terjesztették elő, és közvetlenül még nem küldték meg neki,

f) vizsgálja, szükséges-e kényszerintézkedéssel kapcsolatban határozni.

(2) A harmadfokú bíróság a fellebbezést elutasítja, ha a 369. § (2) bekezdésében felsorolt esetekben a másodfokú bíróság elmulasztotta a fellebbezés elutasítását.

(3) Ha a harmadfokú bíróságnak a fellebbezés elbírálására nincs hatásköre vagy illetékessége, az iratokat a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz teszi át.

(4) A harmadfokú bíróság az eljárást felfüggeszti, ha megállapítja, hogy ennek a 266. § (1) bekezdése alapján helye van.”

173. § (1) A Be. 391. §-a a következő alcímet kapja:

„A tanácsülés vagy a nyilvános ülés kitűzése”

(2) A Be. 391. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„391. § (1) A tanács elnöke az ügy érkezésétől számított hatvan napon belül a lehető legközelebbi határnapra a fellebbezés elbírálására tanácsülést vagy nyilvános ülést tűz ki.

(2) A harmadfokú bíróság a fellebbezést a 392. § (1) bekezdésében meghatározott esetekben tanácsülésen, egyébként nyilvános ülésen bírálja el.”

174. § (1) A Be. 392. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A tanácsülés”

(2) A Be. 392. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„392. § (1) A harmadfokú bíróság tanácsülésen határoz

a) a fellebbezés elutasításáról, az ügy áttételéről, az ügyek egyesítéséről vagy elkülönítéséről, az eljárás felfüggesztéséről,

b) ha a vádlott felmentéséről, illetőleg az eljárás vele szemben történő megszüntetéséről határoz,

c) ha a fellebbezés folytán a fellebbezéssel nem érintett vádlott felmentéséről, illetőleg az eljárás vele szemben történő megszüntetéséről határoz, feltéve, hogy e rendelkezéseket a fellebbezéssel érintett vádlott esetében is tanácsülésen hozza meg,

d) ha a fellebbezést a megtámadott határozat megalapozatlansága miatt nem lehet elbírálni,

e) ha az eljárást a 373. § (1) bekezdésének I. pontja alapján meg kell szüntetni,

f) ha az első fokú, illetőleg a másodfokú bíróság az ítéletét a 373. § (1) bekezdésének II–IV. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

(2) A tanács elnöke tanácsülésre tartozó ügyben nyilvános ülést tűzhet ki.

(3) A tanács elnöke a fellebbezőket értesíti a tanácsülés kitűzéséről és arról, hogy fellebbezésüket nyolc napon belül kiegészíthetik, vagy a más által bejelentett fellebbezés-

re (indítványra vagy nyilatkozatra) észrevételeket tehetnek.

(4) Ha a másodfokú ítélet ellen kizárólag a vádlott javára jelentettek be fellebbezést, erről a tanács elnöke azzal értesíti a vádlottat, a védőt, az ügyészt és azt, aki fellebbezett, hogy nyolc napon belül kérheti nyilvános ülés kitűzését. Ha nyilvános ülés kitűzését senki sem kérte, a harmadfokú bíróság az ügyet tanácsülésen intézheti el.

(5) Ha a harmadfokú bíróság tanácsülésen állapítja meg, hogy az ügy tanácsülésen nem intézhető el, az ügyet nyilvános ülésre tűzi ki. A harmadfokú bíróság a tanácsülésen hozható határozatot nyilvános ülésen is meghozhatja, ha az ennek alapjául szolgáló okot a nyilvános ülésen észleli.”

175. § (1) A Be. 393. §-a a következő alcímet kapja:

„A nyilvános ülés”

(2) A Be. 393. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„393. § (1) A harmadfokú bíróság nyilvános ülésére a másodfokú bíróság nyilvános ülésére vonatkozó rendelkezéseket kell értelemszerűen alkalmazni.

(2) A harmadfokú bíróság a fellebbezés elintézésére nyilvános ülést tart, kivéve, ha az ügy tanácsülésen intézhető el.

(3) A vádlottat, a védőt, valamint a pótmagánvádló jogi képviselőjét a nyilvános ülésre idézni kell. Ha a megidézett vádlott fogva van, a harmadfokú bíróság az előállítása iránt intézkedik. A vádlottnak az idézést legalább öt nappal a nyilvános ülés előtt kell kézbesíteni.

(4) A nyilvános ülésről értesíteni kell az ügyészt, továbbá a pótmagánvádlót, a sértettet, valamint azokat, akik fellebbeztek. Az értesítést olyan időben kell kiadni, hogy a kézbesítése legalább öt nappal a nyilvános ülés előtt megtörténjék.”

176. § A Be. 394. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„394. § (1) A nyilvános ülésen az ügyész részvétele kötelező.

(2) A vádlott távollétében a nyilvános ülés megtartható, ha a vádlott előzetesen bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni, illetőleg a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést.

(3) A nyilvános ülés elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak.”

177. § (1) A Be. 395. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A határozat közlése, határozat kényszerintézkedésről, intézkedések a fellebbezés elintézése után”

(2) A Be. 395. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„395. § (1) A harmadfokú bíróság határozatát az ügyésznek, a vádlottnak, a védőnek, a pótmagánvádlónak,

a sértettnek, a fellebbezőnek és annak kell kézbesíteni, akire a határozat rendelkezést tartalmaz.

(2) A másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése esetén az előzetes letartóztatásról, a lakhelyelhagyási tilalomról, a házi őrizetről, a távortartásról és az ideiglenes kényszergyógykezelésről a harmadfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben határoz. Ugyanígy jár el a harmadfokú bíróság, ha az első fokú bíróság ítéletét is hatályon kívül helyezi.

(3) A fellebbezés elintézése után a harmadfokú bíróság a határozatának kiadmányait kézbesíti, és az ügy iratait határozatának kiadmányával és a harmadfokú eljárásban készült jegyzőkönyvvel együtt visszaküldi a másodfokú bíróságnak, illetve az új eljárás lefolytatására utasított bíróságnak.”

178. § (1) A Be. a 396. §-át megelőzően a következő III. Címmel egészül ki:

„III. Cím

A HARMADFOKÚ BÍRÓSÁG HATÁROZATAI”

(2) A Be. 396. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„396. § (1) A harmadfokú bíróság – az e törvényben meghatározott esetekben – a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet helybenhagyja, megváltoztatja vagy hatályon kívül helyezi, illetőleg a fellebbezést elutasítja.

(2) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatása esetén ítélettel, egyébként végzéssel határoz.

(3) A határozat indokolása tartalmazza, hogy ki, miért fellebbezett, és kifejti a harmadfokú bíróság döntésének indokait.”

179. § (1) A Be. 397. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyása”

(2) A Be. 397. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„397. § A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, ha a fellebbezés alaptalan, vagy az ítéletet nem kell hatályon kívül helyezni, illetőleg a súlyosítási tilalom vagy a felülbírálat terjedelmének korlátai miatt nem lehet megváltoztatni.”

180. § (1) A Be. 398. §-a a következő alcímet kapja:

„A másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatása”

(2) A Be. 398. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„398. § (1) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a törvénynek megfelelő határozatot hoz, ha a másodfokú bíróság a büntetőjog szabályainak megsértésével rendelkezett a vádlott bűnösségéről vagy felmentéséről, kényszergyógykezelése elrendeléséről, az eljárás megszüntetéséről, feltéve, hogy a másodfo-

kú bíróság ítéletének alapjául szolgáló tényállás megalapozott, vagy a tényállás megalapozatlanságát a harmadfokú bírósági eljárásban ki lehetett küszöbölni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott esetben a harmadfokú bíróság a törvénynek megfelelő határozatot hoz a cselekmény minősítését, a büntetés kiszabását vagy intézkedés alkalmazását, illetőleg büntetés vagy intézkedés mellőzését illetően is.

(3) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének megváltoztatása esetén határoz az elkobzásról, a vagyoneklobzásról, a pártfogó felügyelet elrendeléséről, a lefoglalásról, a polgári jogi igényről, a szülői felügyeleti jog megszüntetéséről és a bűnügyi költség viseléséről is.”

181. § (1) A Be. 399. §-a a következő alcímet kapja:

„A másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése”

(2) A Be. 399. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„399. § (1) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti a 373. § (1) bekezdésének I. pontjában meghatározott esetekben.

(2) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a másodfokú ítélet meghozatalára

a) a 373. § (1) bekezdésének I. pontjában meghatározott valamely ok törvénysértő megállapítása miatt,

b) a 373. § (1) bekezdésének II–III. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel,

c) a súlyosítási tilalom [354. és 355. §, 405. § (1) és (3) bek., 549. § (4) bek.] megsértésével került sor.

(3) A harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése mellett az első fokú bíróság ítéletét is hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot utasítja új eljárásra, ha a (2) bekezdés b) vagy c) pontjában meghatározott eljárási szabálysértést az első fokú bíróság követte el, és a másodfokú bíróság azt nem észlelte.

(4) A harmadfokú bíróság az első fokú bíróság és a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és

a) az iratokat az ügyésznek megküldi, ha az ügyész a XXVI. Fejezet szerinti eljárást a törvényi előfeltételek hiányában indítványozta,

b) az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a bíróság a XXVI. Fejezet szerinti eljárást a törvényi előfeltételek hiányában folytatta le.

(5) Ha a harmadfokú bíróság a másodfokú ítélet megalapozatlanságát a 388. § (2) bekezdése alapján nem tudja kiküszöbölni, a másodfokú bíróság, illetőleg szükség szerint az első fokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot, illetőleg az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja.”

182. § (1) A Be. a 400. §-át megelőzően a következő IV. Címmel egészül ki:

„IV. Cím

*A MÁSODFOKÚ, ILLETŐLEG A HARMADFOKÚ
ELJÁRÁS SORÁN HOZOTT NEM ÜGYDÖNTŐ
VÉGZÉS ELLENI FELLEBBEZÉS ELBÍRÁLÁSA*”

(2) A Be. 400. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„400. § (1) A másodfokú bíróság eljárása során hozott olyan, nem ügydöntő végzés elleni jogorvoslatra, amely ellen – ha azt az első fokú eljárásban hozzák – fellebbezésnek van helye, a XIV. Fejezet IV. Címét és az I–III. Címben foglaltakat az e címben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A másodfokú bíróság eljárása során a kényszerintézkedés elrendeléséről, megszüntetéséről, a kényszerintézkedés tartamának egy évet meghaladó felülvizsgálatáról hozott végzés ellen, valamint a másodfokú eljárásban hozott, más, nem ügydöntő végzés ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz.

(3) A harmadfokú bíróság a fellebbezést tanácsulésen bírálja el.”

183. § A Be. 401. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„401. § Ha a 400. § (2) bekezdésében meghatározott végzéseket a harmadfokú bírósági eljárásban hozták meg, a végzés elleni fellebbezést, ha a végzést az ítéletábla hozta, a Legfelsőbb Bíróság bírálja el.”

184. § A Be. 402. §-a elé a következő „XVI. Fejezet” jelölés kerül, és a 402–407. §-a, az e §-okat megelőző alcímek és fejezet helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„XVI. Fejezet

A MEGISMÉTELT ELJÁRÁS”

185. § (1) A Be. 403. §-a a következő alcímet kapja:

„Általános rendelkezések”

(2) A Be. 403. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„403. § (1) A bíróság határozatának hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban a XII. és a XIII. Fejezet rendelkezéseit az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A megismételt eljárásban a bíróság soron kívül jár el.

(3) A megismételt eljárásban a bíróság az ügyet a hatályon kívül helyező határozat okainak és indokainak figyelembevételével bírálja el.

(4) A megismételt eljárásban hozott ítélet felülbíráta során a másodfokú, illetőleg a harmadfokú bíróságot változatlan tényállás mellett sem kötik a hatályon kívül helyező határozatban kifejtett okok és indokok.

(5) A vádlott nem kötelezhető annak a bünyügyi költségnek a viselésére, amely annak folytán merült fel, hogy az eljárást meg kellett ismételni.”

186. § (1) A Be. a 404. §-át megelőzően a következő I. Címmel egészül ki:

„I. Cím

*AZ ELSŐ FOKÚ BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS
MEGISMÉTLÉSE*”

(2) A Be. 404. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„404. § (1) A tárgyalás megkezdése után a tanács elnöke ismerteti a másodfokú, illetőleg a harmadfokú bíróság hatályon kívül helyező határozatát, az első fokú bíróság, illetőleg a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezett határozatát, ha másodfokon bizonyítást vettek fel, a másodfokú bírósági tárgyalás jegyzőkönyvét, valamint a vádiratot.

(2) Ha az ügyész a vádat az első fokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezése után módosította, a módosított vádiratot az ügyész ismerteti.

(3) Ha a vádlott nem tesz vallomást, a tanács elnöke a hatályon kívül helyezett határozat alapjául szolgáló tárgyaláson tett vallomását is felolvashatja.

(4) A tanú kihallgatása, illetőleg a szakértő meghallgatása helyett a tanúnak a hatályon kívül helyezett határozat alapjául szolgáló tárgyaláson tett vallomásáról, illetőleg a szakértőnek az ott előterjesztett szakvéleményéről készült jegyzőkönyvet fel lehet olvasni.

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazható, ha az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése azért történt, mert az ítélet megalapozatlanságát a másodfokú bírósági eljárásban nem lehetett kiküszöbölni.

(6) Az (5) bekezdés nem zárja ki annak a tanúvallomásnak, illetőleg szakvéleménynek a felolvasását, amely nem az ítéleti tényállás megalapozatlan részére vonatkozik.”

187. § A Be. 405. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„405. § (1) Ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, a megismételt eljárásban nem lehet a felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, illetőleg a hatályon kívül helyezett ítéletben kiszabott büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabb intézkedést alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés nem irányadó, ha

a) az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése a 373. § (1) bekezdésének II. a)–c) vagy e) pontjában vagy 376. §-ának (1) bekezdésében meghatározott ok miatt történt,

b) a megismételt eljárásban felmerült új bizonyíték alapján a bíróság olyan új tényt állapít meg, amelynek folytán súlyosabb büntetést kell kiszabni, feltéve, hogy az ügyész ezt indítványozza,

c) az ügyész vádkiterjesztése folytán a vádlott bűnösségét más bűncselekményben is meg kell állapítani,

d) az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a felülvizsgálati eljárásban a terhelt terhére bejelentett felülvizsgálati indítvány folytán került sor.

(3) A (2) bekezdés esetében sem lehet a vádlott bűnösségét megállapítani, illetőleg súlyosabb büntetést kiszabni

vagy a büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabb intézkedést alkalmazni, ha a másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a 349. § (2) bekezdése alapján helyezte hatályon kívül.”

188. § (1) A Be. 406. §-át megelőzően a következő II. Címmel egészül ki:

„II. Cím
A MÁSODFOKÚ BÍRÓSÁGI ELJÁRÁS
MEGISMÉTLÉSE”

(2) A Be. 406. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„406. § Ha a harmadfokú bíróság vagy a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot utasítja új eljárásra, a másodfokú bíróság eljárására a XIV. Fejezet rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.”

189. § (1) A Be. a 407. §-át megelőzően a következő III. Címmel egészül ki:

„III. Cím
TÁRGYALÁS AZ ÜGYEK UTÓLAGOS
EGYESÍTÉSEKOR”

(2) A Be. 407. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„407. § (1) Az 568. § (3) bekezdése alapján kitűzött tárgyalás lefolytatására az e §-ban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(2) A tárgyalás megkezdése után a tanács elnöke ismerteti a bíróság utólagos egyesítést kimondó határozatát, valamint az alapügyekben hozott határozatokat.

(3) A bíróság a tárgyalás alapján a próbára bocsátást kimondó rendelkezést, valamint a próbára bocsátás előtt, illetőleg alatt elkövetett bűncselekményt elbíráló határozat büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezi, és halmazati büntetést szab ki.

(4) Ha a bíróság a tárgyalás alapján megállapítja, hogy az ügyek utólagos egyesítésének nem volt helye, az egyesítést kimondó végzést hatályon kívül helyezi.”

190. § (1) A Be. 408. §-a elé a következő, a törvény fő szerkezeti egységére utaló szöveg és a következő „XVII. Fejezet” jelölés kerül, és a 408–415. §-a, az e §-okat megelőző alcímek és fejezet helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„NEGYEDIK RÉSZ
XVII. Fejezet
A PERÚJÍTÁS”

(2) A Be. 408. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A perújítás okai”

(3) A Be. 408. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„408. § (1) A bíróság jogerős ítéletével elbírált cselekmény (alapügy) esetén perújításnak van helye, ha

a) az alapügyben akár felmerült, akár fel nem merült tényre vonatkozó olyan új bizonyítékot hoznak fel, amely valószínűvé teszi, hogy

1. a terheltet fel kell menteni, lényegesen enyhébb büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett intézkedést kell alkalmazni, illetve a büntetőeljárást meg kell szüntetni,

2. a terhelt bűnösségét meg kell állapítani, vagy lényegesen súlyosabb büntetést, intézkedés helyett büntetést kell kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél lényegesen súlyosabb intézkedést kell alkalmazni;

b) a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős ítéletet hoztak, vagy a terheltet nem a valódi nevén ítélték el;

c) az alapügyben hamis vagy hamisított bizonyítékot használtak fel;

d) az alapügyben a bíróság, az ügyészség vagy a nyomozó hatóság tagja a köteleességét a büntető törvénybe ütköző módon megszegte;

e) az alapügyben az ítéletet a XXV. Fejezet alapján a terhelt távollétében tartott tárgyaláson hozták.

(2) Az (1) bekezdés c) és d) pontja esetében perújításnak csak akkor van helye, ha

a) a perújítási okként megjelölt bűncselekmény elkövetését jogerős ítélet megállapította, vagy ilyen ítélet meghozatalát nem bizonyítottaság hiánya zárta ki, és

b) e bűncselekmény a bíróság határozatát befolyásolta.

(3) A perújításnak nem akadályozó, ha a (2) bekezdés a) pontjában megjelölt bűncselekmény miatt a felelősségre vonás büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok miatt maradt el.

(4) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti új bizonyítéknak kell tekinteni az olyan személy tanúvallomását is, aki az alapügyben a mentességi jogával élve a vallomástételt megtagadta.

(5) Perújításnak a terhelt terhére csak életében és csak az elévülési időn belül van helye. A perújítást nem zárja ki, hogy a terhelt büntetését végrehajtották, a terhelt javára szóló perújítást pedig az sem, hogy a terhelt büntethetősége megszűnt.

(6) E fejezet rendelkezéseit akkor is megfelelően alkalmazni kell, ha a perújítási indítványt a bíróság eljárást megszüntető vagy tárgyalás mellőzésével hozott végzéssel ellen terjesztették elő.”

191. § (1) A Be. 409. §-a a következő alcímet kapja:

„A perújítási indítvány”

(2) A Be. 409. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„409. § (1) A terhelt terhére perújítási indítványt terjeszthet elő

a) az ügyész,

b) a pótmagánvádló, a felmentett vádlott bűnösségének megállapítása érdekében.

(2) A terhelt javára perújítási indítványt terjeszthet elő

a) az ügyész,

b) a terhelt,

- c) a védő, kivéve ha a terhelt ezt megtiltotta,
- d) a fiatalokorú terhelt törvényes képviselője,
- e) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a terhelt hozzájárulása nélkül is – a terhelt törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa,
- f) a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére, házastársa vagy élettársa.

(3) A 408. § (1) bekezdésének e) pontja alapján csak abban az esetben lehet perújítást indítványozni, ha a terhelt a tartózkodási helyéről idézhető. Ebben az esetben a perújítás lefolytatása kötelező. Ha a terhelt távollétében csak a másodfokú bírósági eljárást folytatták le, a perújítást csak a másodfokú bírósági eljárásra vonatkozóan kell elrendelni. Ha a terhelt a perújítás elrendelése után ismételt ismeretlen helyre távozott, a perújítási eljárást meg kell szüntetni.”

192. § A Be. 410. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„410. § (1) A nem jogosulttól származó perújítási indítványnak a bíróság részére történő megküldését az ügyész mellőzi, erről az indítvány előterjesztőjét írásban értesíti.

(2) A perújítási indítványban meg kell jelölni az indítvány okát és bizonyítékait. Az ok nem szabatos megjelölése a perújításnak nem akadály.

(3) Ha bármely bíróság, más hatóság vagy hivatalos személy a hivatali hatáskörében olyan körülményről szerez tudomást, amelynek alapján perújítást lehet indítványozni, köteles erről a perújítás megengedhetőségének kérdésében döntésre jogosult bíróság területén működő ügyészt értesíteni.”

193. § (1) A Be. 411. §-a a következő alcímet kapja:

„A perújítási eljárás”

(2) A Be. 411. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„411. § (1) A perújítás megengedhetőségének kérdésében, ha az alapügyben a helyi bíróság járt el első fokon, a megyei bíróság, ha a megyei bíróság járt el első fokon, az ítéletábla dönt.

(2) A perújítási indítványt – ha azt nem az ügyész nyújtja be – a perújítás megengedhetőségének kérdésében döntésre jogosult bíróság területén működő ügyésznél kell írásban benyújtani vagy jegyzőkönyvbe mondani. Az ügyész az indítványt a nyilatkozatával együtt, harminc napon belül megküldi a bíróságnak. Ha a pótmagánvádló nyújt be perújítási indítványt, azt közvetlenül a döntésre jogosult bíróságnál kell előterjeszteni.

(3) A perújítási indítvány megküldése előtt az ügyész nyomozást rendelhet el. Ha az ügyész nyomozást rendel el, a (2) bekezdésben írt határidő a nyomozás befejezésétől számít.

(4) Ha a perújítási indítványt a 408. § (1) bekezdésének e) pontja alapján terjesztették elő, a perújítási eljárást soron kívül kell lefolytatni.”

194. § A Be. 412. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„412. § (1) A bíróság beszerzi az alapügy iratait, és ha a perújítás megengedhetőségében való döntéshez szükséges, az indítványozó által megjelölt bizonyítási eszközök felkutatása érdekében nyomozást rendel el, és az iratokat megküldi az ügyésznek. A nyomozásra a IX. Fejezet rendelkezései a perújítási eljárás jellegének megfelelően irányadók. Előzetes letartóztatás, ideiglenes kényszergyógykezelés, lakhelyelhagyási tilalom, házi őrizet és távollattartás nem rendelhető el.

(2) A perújítási indítványt a bíróság másodfokú tanácsa tanácsulésen bírálja el.

(3) A perújítási indítvány a (2) bekezdés szerinti tanácsülés megkezdéséig visszavonható. Ha a 409. § (2) bekezdésének b)–f) pontjában felsoroltak valamelyike a perújítási indítványt akkor vonta vissza, amikor az ügyész azt a nyilatkozatával együtt még nem küldte meg a bíróságnak, a perújítási indítványt nem kell megküldeni a bíróságnak.”

195. § A Be. 413. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„413. § (1) Ha a bíróság a perújítási indítványt alaposnak találja, a perújítást elrendeli, és az ügyet a megismételt eljárás lefolytatása végett megküldi az alapügyben eljáró első fokú bíróságnak, illetőleg a megismételt eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz teszi át, egyidejűleg az alapügyben hozott bármely rendelkezés végrehajtását felfüggesztheti, illetőleg félbeszakíthatja, vagy a szükséges kényszerintézkedést elrendelheti. A 408. § (1) bekezdésének b) pontja esetében a bíróság az alapeljárást a 332. § (1) bekezdésének c) pontja alapján maga is megszüntetheti.

(2) Az alaptalan, az arra nem jogosulttól származó perújítási indítványt a bíróság elutasítja. A határozatot közli azzal, aki a perújítási indítványt előterjesztette, és ha az indítványt nem az ügyész terjesztette elő, az ügyésszel is.

(3) Az ugyanazon jogosult által a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett vagy egyébként a korábbival azonos tartalommal ismételt előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a bíróság mellőzheti.

(4) A felmerült bünyügyi költséget a perújítási indítvány elutasítása esetén az indítványozó viseli, ha a perújítási indítványt az ügyész terjesztette elő, a bünyügyi költséget az állam viseli.”

196. § A Be. 414. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„414. § (1) A perújítás elrendelése ellen fellebbezésnek nincs helye, a perújítási indítvány elutasítása miatt az indítványt előterjesztő fellebbezhet. A jogerős határozat elleni fellebbezés elbírálására vonatkozó határozat hozatalát a bíróság mellőzheti.

(2) A megyei bíróság végzése elleni fellebbezést az ítéletábra, az ítéletábra végzése elleni fellebbezést a Legfelsőbb Bíróság tanácsülésen bírálja el.

(3) A perújítás elrendelése esetén a perújítási eljárás lefolytatására a XI. és a XIII. Fejezet rendelkezéseit a perújítás jellegéből folyó eltérésekkel kell alkalmazni. A bíróság az alapügyben hozott bármely rendelkezés végrehajtását felfüggesztheti, illetőleg félbeszakíthatja, vagy a szükséges kényszerintézkedést elrendelheti.

(4) A terheltnek a tárgyalásra szóló idézéssel együtt – ha ez korábban nem történt meg – a perújítást elrendelő végzést is kézbesíteni kell, a tárgyaláson a vádirat helyett a perújítással megtámadott ítéletet és a perújítást elrendelő végzést ismerteti a tanács elnöke.”

197. § A Be. 415. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„415. § (1) Ha a bíróság – a tárgyalás eredményétől függően – megállapítja, hogy a perújítás alapos, az alapügyben hozott ítéletet vagy az ítéletnek a perújítással megtámadott részét hatályon kívül helyezi, és új ítéletet hoz, ha pedig a perújítást alaptalannak találja, azt elutasítja.

(2) Ha az alapügyben kiszabott büntetést összbüntetésbe foglalták, és a perújítás alapossága folytán az összbüntetési ítéletet is hatályon kívül kell helyezni, a bíróság az összbüntetési ítéletet is hatályon kívül helyezi, és – ha ennek feltételei fennállnak – lefolytatja az összbüntetési eljárást, feltéve, hogy ez az 574. § (1) bekezdése szerinti hatáskörét nem haladja meg; ellenkező esetben az iratokat az összbüntetési eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező bíróságnak küldi meg.

(3) Ha a perújítási indítványt a terhelt javára terjesztették elő, az ítéletet a hátrányára nem lehet megváltoztatni.

(4) A perújítás elrendelése után hozott határozatok ellen az általános szabályok szerint van helye jogorvoslatnak.

(5) Perújítás esetében az érdemben elbírált polgári jogi igényt újból el kell bírálni, ha ezt az ügyész, a terhelt vagy a magánfél indítványozza. Az ügyész vagy a terhelt indítványára a szülői felügyeleti jog megszüntetése tárgyában újból határozni kell. Kizárólag a polgári jogi igény vagy a szülői felügyeleti jog kérdésében azonban perújításnak (új eljárásnak) csak a polgári perben eljáró bíróságnál lehet helye az arra meghatározott feltételek alapján és eljárás szerint.”

198. § A Be. 415. §-át követően a törvény a következő „XVIII. Fejezet” jelöléssel egészül ki:

„XVIII. Fejezet
A FELÜLVIZSGÁLAT”

199. § (1) A Be. 416. §-a a következő alcímet kapja:

„A felülvizsgálat okai”

(2) A Be. 416. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„416. § (1) Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen akkor van helye, ha

a) a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor,

b) a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetőleg a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel,

c) a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b)–d) pontjában vagy II–IV. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor,

d) a bíróság határozatának meghozatalára a súlyosítási tilalom [354. és 355. §, 405. § (1) és (3) bek., 549. § (4) bek.] megsértésével került sor,

e) az Alkotmánybíróság a jogerős határozattal befejezett büntetőeljárás felülvizsgálatát elrendelte, feltéve, hogy a terhelt még nem mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alól, vagy a kiszabott büntetés, illetőleg az alkalmazott intézkedés végrehajtása még nem fejeződött be, vagy a végrehajthatósága még nem szűnt meg,

f) a büntetőjogi felelősség megállapítására, a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására olyan büntető jogszabály alapján került sor, amelynek alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság megállapította, de a terhelt már mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányos következmények alól, vagy a büntetés végrehajtása már befejeződött, illetve végrehajthatósága megszűnt, illetőleg a terhelt már nem áll az intézkedés hatálya alatt,

g) nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának a Magyar Köztársaság alávetette magát.

(2) Az (1) bekezdés f) pontja alapján a felülvizsgálati indítványt az Alkotmánybíróság határozatának közlésétől számított hat hónapon belül lehet benyújtani.

(3) Az (1) bekezdés g) pontja alapján felülvizsgálatnak akkor is helye van, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv a nemzetközi szerződés azon rendelkezésének megsértését állapította meg, amely olyan eljárási szabálysértést valósított meg, amely e törvény szerint felülvizsgálattal nem, csak fellebbezéssel támadható. Az (1) bekezdés g) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak, ha a nemzetközi emberi jogi szerv az ügy ésszerű időn belül történő elbírálása követelményének megsértését állapította meg.

(4) Nincs helye felülvizsgálatnak

a) az (1) bekezdés a) és b) pontja esetében, ha az ügyben harmadfokú bíróság hozott ügydöntő határozatot,

b) a Legfelsőbb Bíróság jogegységi eljárása alapján, vagy a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján hozott határozata ellen,

c) ha a törvénytérítés különleges eljárás (XXIX. Fejezet I–II. Cím) lefolytatásával orvosolható.

(5) A büntetőügyben hozott jogerős határozatnak kizárólag a polgári jogi igény vagy a szülői felügyeleti jog megszüntetése kérdésében hozott rendelkezése ellen a Polgári perrendtartás szabályai szerint van helye felülvizsgálati kérelem előterjesztésének.”

200. § (1) A Be. 417. §-a a következő alcímet kapja:

„A felülvizsgálati indítvány”

(2) A Be. 417. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„417. § (1) Felülvizsgálati indítvány benyújtására jogosult

I. a terhelt terhére:

a) az ügyész,

b) a felmentés vagy az eljárás megszüntetése esetén a magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló,

II. a terhelt javára:

a) az ügyész,

b) a terhelt,

c) a védő, kivéve, ha a terhelt ezt megtiltotta,

d) a fiatalokorú terhelt törvényes képviselője,

e) a kényszergyógykezelés elrendelése ellen – a terhelt hozzájárulása nélkül is – a nagykorú terhelt törvényes képviselője, házastársa vagy élettársa,

f) a terhelt halála után egyenesági rokona, testvére, házastársa vagy élettársa.

(2) A 416. § (1) bekezdésének e) és g) pontjában meghatározott esetekben a legfőbb ügyész hivatalból köteles a felülvizsgálati indítványt benyújtani.

(3) Ha bármely bíróság, más hatóság vagy hivatalos személy a hivatali hatáskörében azt észleli, hogy büntetőügyben a terhelt sérelmére felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló törvénytérítés történt, köteles erről a legfőbb ügyészrt értesíteni.”

201. § A Be. 418. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„418. § (1) Felülvizsgálati indítványt a terhelt terhére a jogerős ügydöntő határozat közlésétől számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni.

(2) A terhelt javára szóló felülvizsgálati indítvány benyújtása – a 416. § (2) bekezdésének esetén kívül – nincs határidőhöz kötve. Az indítvány benyújtását nem zárja ki, hogy a terhelt büntetését végrehajtották, vagy a terhelt büntethetősége megszűnt.

(3) Minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul.”

202. § (1) A Be. 419. §-a a következő alcímet kapja:

„A felülvizsgálati eljárás”

(2) A Be. 419. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„419. § (1) A felülvizsgálati eljárás lefolytatására a harmadfokú bírósági eljárás (XV. Fejezet) szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A felülvizsgálati indítványt a felülvizsgálat okának és céljának megjelölésével az alapügyben eljáró első fokú bíróságnál kell írásban benyújtani. A felülvizsgálati indítványt annál a bíróságnál is elő lehet terjeszteni, amelynek eljárását a felülvizsgálati indítvány sérelmezi. A legfőbb ügyész a felülvizsgálati indítványát – az alapügy irataival együtt – közvetlenül a Legfelsőbb Bíróságnál terjeszti elő.

(3) A bíróság a felülvizsgálati indítványt az alapügy irataival együtt harminc napon belül felterjeszti a Legfelsőbb Bírósághoz.

(4) A felülvizsgálati indítvány a Legfelsőbb Bíróság határozathozatal céljából tartott tanácsüléséig visszavonható.

(5) A védő az általa előterjesztett felülvizsgálati indítványt csak a terhelt hozzájárulásával vonhatja vissza.

(6) A felülvizsgálati indítvány visszavonása esetén a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárást megszünteti.”

203. § A Be. 420. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„420. § (1) A felülvizsgálati indítványt a Legfelsőbb Bíróság tanácsa, ha pedig az a Legfelsőbb Bíróság határozata ellen irányul, a Legfelsőbb Bíróság öt hivatásos bíróból álló tanácsa tanácsülésen vagy nyilvános ülésen bírálja el.

(2) A felülvizsgálati eljárásban védő részvétele kötelező. A tanács elnöke védőt rendel ki, ha a terheltnek nincs védője, és szükség esetén a felülvizsgálati indítvány megfogalmazására hívja fel.

(3) Ha a kirendelt védő az indítványt harminc napon belül nem vagy hiányosan nyújtja be, rendbírsággal sújtható.”

204. § A Be. 421. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„421. § (1) A tanács elnöke az indítvány előterjesztőjét az indítványnak harminc napon belüli kiegészítésére hívja fel, ha nem lehet megállapítani, hogy a határozatot miért tartja sérelmesnek, vagy ha az indítványban nem felülvizsgálati okra hivatkozott.

(2) A törvényben kizárt, az arra nem jogosulttól származó, vagy az elkésett indítványt a Legfelsőbb Bíróság elutasítja. A 420. § (3) bekezdését kivéve ugyanígy jár el, ha a felülvizsgálati indítványt a felhívás ellenére nem, vagy hiányosan nyújtották be.

(3) Az ugyanazon jogosult által ismételtelen előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételtelen előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.”

205. § A Be. 422. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„422. § (1) Ha a felülvizsgálati indítvány elutasításának nincs helye, és az alapügyben a vádat az ügyész képviselte, a tanács elnöke az indítványt az alapügy irataival együtt nyilatkozattétel végett megküldi a Legfőbb Ügyészségnek.

(2) A magánvádas eljárásban vagy pótmagánvád alapján folytatott eljárásban hozott határozat ellen benyújtott felülvizsgálati indítványt a magánvádlónak, illetőleg a pótmagánvádlónak kell megküldeni.

(3) Az ügyész az iratokat a nyilatkozatával együtt tizenöt napon belül visszaküldi, a magánvádló, illetőleg a pótmagánvádló a nyilatkozatát tizenöt napon belül megküldi a Legfőbb Bíróságnak.

(4) A tanács elnöke a felülvizsgálati indítványt és a (3) bekezdés szerinti nyilatkozatot a felülvizsgálati indítvány előterjesztőjének és a jogosultnak azzal küldi meg, hogy arra a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül észrevételt tehet. A terhelt és védője részére meg kell küldeni a más által benyújtott felülvizsgálati indítványt és az arra tett nyilatkozatot is.”

206. § A Be. 423. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„423. § (1) A felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

(2) A felülvizsgálati indítványt – a 416. § (1) bekezdésének *e)* és *f)* pontjában meghatározott esetek kivételével – a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. A 416. § (1) bekezdésének *e)* és *f)* pontjában meghatározott esetekben a felülvizsgálati indítványt az elbírálásakor hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni.

(3) A 416. § (1) bekezdésének *g)* pontjában meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételeivel kell elbírálni.

(4) A Legfőbb Bíróság a megtámadott határozatot – az (5) bekezdésben meghatározott kivétellel – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül, a terhelt terhére benyújtott felülvizsgálati indítvány esetén azonban a megtámadott határozatot a terhelt javára is megváltoztathatja.

(5) A Legfőbb Bíróság a megtámadott határozatot a 416. § (1) bekezdésének *c)* pontja alapján akkor is felülbírálja, ha az indítványt nem ebből az okból nyújtották be.

(6) A felülvizsgálati indítványnak nincs halasztó hatálya, a Legfőbb Bíróság azonban az indítvány elbírálásáig a megtámadott határozat végrehajtását felfüggesztheti vagy félbeszakíthatja.”

207. § A Be. 424. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„424. § (1) A Legfőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványról tanácsulésen határoz, ha

a) a felülvizsgálati eljárást meg kell szüntetni, vagy a felülvizsgálati indítvány elutasításának van helye,

b) a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztéséről vagy félbeszakításáról dönt,

c) az indítvány alapján a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséről és az eljárás megszüntetéséről vagy a megtámadott határozatot hozó bíróság új eljárásra utasításáról kell rendelkezni.

(2) A tanács elnöke a tanácsülésre tartozó ügyben nyilvános ülést tűzhet ki.”

208. § A Be. 425. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„425. § (1) A nyilvános ülésen a védő, valamint ha a vádat az ügyész képviselte, a legfőbb ügyész vagy képviselője részvétele kötelező.

(2) A nyilvános ülésről a terheltet, a magánvádlót és a pótmagánvádlót, illetőleg a 417. § (1) bekezdésében felsorolt jogosultakat értesíteni kell. A fogva levő terheltet a nyilvános ülésre elő kell állítani.

(3) Az értesítést olyan időben kell kiadni, hogy a kézbesítés legalább nyolc nappal a nyilvános ülés előtt megtörténjék. A nyilvános ülés megtartásának nem akadálya, ha az értesítést azért nem lehetett kézbesíteni, mert a címzett ismeretlen helyen tartózkodik.

(4) A nyilvános ülés megnyitása után a tanács elnöke által kijelölt bíró ismerteti a felülvizsgálati indítványt, a megtámadott határozatot és az iratok tartalmából mindazt, ami a felülvizsgálati indítvány elbírálásához szükséges.

(5) Az ügy előadása után a felülvizsgálati indítvány előterjesztője, az ügyész, a védő, valamint a 417. § (1) bekezdésében felsorolt egyéb jogosultak a felülvizsgálati indítvány keretei között felszólalhatnak. A felszólalások után válasznak van helye. A felszólalás joga utoljára a terheltet illeti meg.”

209. § A Be. 426. §-a a következő alcímet kapja:

„*A felülvizsgálati eljárás során hozott határozat*”

210. § A Be. 426. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„426. § Ha a felülvizsgálati indítvány alapján eljáró bíróság a felülvizsgálati indítványnak nem ad helyet, a megtámadott határozatot a hatályában fenntartja.”

211. § A Be. 427. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„427. § (1) A Legfőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot megváltoztatja, és a törvénynek megfelelő határozatot hoz, ha

a) a terhelt felmentésére vagy az eljárás megszüntetésére, illetve a terhelt bűnösségének megállapítására, továbbá kényszergyógykezelésének elrendelésére a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt került sor,

b) a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak, illetőleg a büntetés végrehajtását a Btk. 90. §-ában foglalt kizáró ok ellenére függesztették fel,

c) a bíróság határozatának meghozatalára a súlyosítási tilalom [354. és 355. §, 405. § (1) és (3) bek., 549. § (4) bek.] megsértésével került sor.

(2) Ha a felülvizsgálati eljárás lefolytatására az Alkotmánybíróság határozata alapján [416. § (1) bek. e) és f) pontja] került sor, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot megváltoztatja, és a törvénynek megfelelő határozatot hoz, ha ez az iratok alapján lehetséges.

(3) Ha a felülvizsgálati eljárás lefolytatására azért került sor, mert nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, és a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatalához nem szükséges az eljárás megismétlése, a Legfelsőbb Bíróság a határozatot maga is meghozhatja.”

212. § A Be. 428. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„428. § (1) Ha a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b)–d), II–IV. pontjában meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor, a Legfelsőbb Bíróság a határozatot hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot új eljárásra utasítja, illetve az iratokat az ügyésznek megküldi.

(2) Ha a felülvizsgálati eljárás lefolytatására az Alkotmánybíróság határozata alapján [416. § (1) bek. e) és f) pontja] került sor, és a törvénynek megfelelő határozat meghozatala az iratok alapján nem lehetséges, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és a korábban eljárt bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

(3) Ha a felülvizsgálati indítványt azért nyújtották be, mert nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, és a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződésnek megfelelő határozat meghozatalához az eljárás megismétlése szükséges, a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot akkor is hatályon kívül helyezi, és az eljárt bíróságot új eljárásra utasítja, ha a nemzetközi emberi jogi szerv olyan jogsértést állapított meg, amely miatt a megtámadott ítéletet e törvény szerint egyébként nem kell hatályon kívül helyezni.

(4) Ha a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, és a terhelt fogva van, a fogva tartás kérdésében határoz.”

213. § A Be. 429. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„429. § (1) A felülvizsgálati eljárás során felmerült bűnügyi költséget, ideértve a felülvizsgálati indítvány megfogalmazására kirendelt védő díját is, a felülvizsgálati indítvány elutasítása esetén – az ügyész által kezdeményezett felülvizsgálat esetét kivéve – az indítvány előterjesztője viseli. Más esetekben a bűnügyi költséget az állam viseli.

(2) A felülvizsgálati indítvány elintézése után a Legfelsőbb Bíróság a határozatának kiadmányait kézbesíti, és az ügy iratait a határozatának kiadmányával és az ülésről készült jegyzőkönyvvel együtt visszaküldi annak a bíróságnak, amely a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot hozta, vagy amelyet új eljárásra, illetőleg az eljárás lefolytatására utasított.”

214. § A Be. 430. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„430. § A törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat esetén a XVIII. Fejezet rendelkezéseit az e fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.”

215. § A Be. 442. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„442. § (1) A jogegységi eljárást a tanács elnöke készíti elő, és az ügyet tanácsülésre vagy nyilvános ülésre tűzi ki.

(2) A jogegységi tanács tanácsülésen dönt, ha
a) a törvényben kizárt vagy az arra nem jogosulttól származó indítványt érdemi elbírálás nélkül elutasítja,

b) a jogegységi indítvány visszavonása miatt a jogegységi eljárást megszünteti.

(3) Ha a jogegységi tanács az indítványt érdemben elbírálja, nyilvános ülésen határoz. A jogegységi határozat hozatalára irányuló indítványt – ha azt nem a legfőbb ügyész nyújtotta be – a tanács elnöke a jogegységi indítvánnyal érintett bírósági határozat kiadmányával együtt megküldi a legfőbb ügyésznek. A legfőbb ügyész az indítvány kézbesítésétől számított tizenöt napon belül megküldi a jogegységi indítványra tett nyilatkozatát a Legfelsőbb Bíróságnak.

(4) A nyilvános ülést a tanács elnöke vezeti, az eljárásban egy vagy két előadó bírót jelölhet ki.

(5) A nyilvános ülés megnyitása után az előadó bírót összefoglalja a jogegységi indítványt, illetve az elbírálandó elvi kérdés lényegét. Ezt követően az indítványozó felszólalhat. Ha nem a legfőbb ügyész a jogegységi indítvány előterjesztője, akkor a legfőbb ügyész az indítványozó felszólalását követően felszólalhat.

(6) A felszólalásokat követően a jogegységi tanács határozat meghozatala céljából tanácsülésre visszavonul. A jogegységi tanács a határozatát tanácskozás után szavazással hozza meg. Ha a szavazás nem egyhangú, a határozatot a többségi szavazat dönti el.

(7) A tanácskozás és a szavazás titkos. A tanácskozáson és a szavazásnál a jogegységi tanács elnökén és tagjain kívül csak jegyzőkönyvvezető lehet jelen.

(8) A nyilvános ülést a jogegységi tanács fontos okból elnapolhatja.”

216. § A Be. 443. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jogegységi tanács a nyilvános ülésen határozatot hoz. A jogegységi tanács a jogegységi határozatot „A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN” hozza, és azt nyilvánosan hirdeti ki.”

217. § A Be. 447. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A büntetőeljárás során – szükség esetén, illetőleg külön jogszabály rendelkezése alapján – kezdeményezni kell a fiatalkorú érdekében gyámhatósági intézkedés elrendelését, valamint a fiatalkorú nevelését, gondozását vagy felügyeletét elmulasztó személlyel szembeni intézkedést.”

218. § A Be. 448. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Fiatalkorúak elleni bírósági eljárásban első fokon a tanács elnöke (egyesbíró), másodfokon és – a Legfelsőbb Bíróságot kivéve – harmadfokon a tanács egyik tagja az Országos Igazságszolgáltatási Tanács által kijelölt bírő.”

219. § A Be. 453. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Be kell szerezni a környezetanulmányt, amely tartalmazza a fiatalkorúról a közoktatásról szóló törvény felhatalmazása alapján az intézmény által nyilvántartott és kezelt adatokat, vagy a munkahely által adott tájékoztatást.”

220. § A Be. 455. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„455. § Ha a fiatalkorúval szemben elrendelt előzetes letartóztatás végrehajtásának kezdetétől két év eltelt, az előzetes letartóztatást meg kell szüntetni, kivéve az ügydöntő határozat kihirdetése után elrendelt vagy fenntartott előzetes letartóztatás esetét, továbbá ha az ügyben harmadfokú bírósági eljárás vagy hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárás van folyamatban.”

221. § (1) A Be. 459. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A vádemelés elhalasztása és a közvetítői eljárás”

(2) A Be. 459. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ügyész a vádemelés elhalasztása előtt pártfogó felügyelői vélemény beszerzését rendeli el. Az ügyész a vádemelés elhalasztásáról szóló határozatában a fiatalkorút magatartási szabályok megtartására vagy más kötelezettségek teljesítésére kötelezheti. A fiatalkorú részére nem írható elő a 225. § (2) bekezdésének c) pontjában írt kötelezettség.”

(3) A Be. 459. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A közvetítői eljárásban a fiatalkorú törvényes képviselőjének részvétele kötelező.

(4) Ha a közvetítői eljárás eredményes, a fiatalkorú a vállalt kötelezettségeinek eleget tett, és a Btk. 107/A. §-a alkalmazásának van helye, az ügyész az eljárást megszünteti. Ha a fiatalkorú a közvetítői eljárás eredményeként létrejött megállapodás teljesítését megkezdte, az ügyész az öt évet meg nem haladó szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt egy évtől két évig terjedő időre a vádemelést elhalaszthatja.”

222. § A Be. 461. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„461. § A fiatalkorú vádlott távollétében a tárgyalás a XXV. Fejezet alapján nem tartható meg.”

223. § A Be. 463. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„463. § A XXVI. Fejezet rendelkezései fiatalkorú esetén nem alkalmazhatók.”

224. § (1) A Be. 471. §-ának (2) bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„A perújítás megengedhetőségének kérdésében, valamint perújítás elrendelése esetén a perújítási eljárásban hozott ítélet felülbírálata során másodfokon a Fővárosi Ítéltábla más tanácsa is eljárhat.”

(2) A Be. 471. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A katonai bírő a nem katonai büntetőeljárásra tartozó ügyekben is eljárhat.”

225. § (1) A Be. 473. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Magyar Köztársaság határain kívül elkövetett bűncselekmény elbírálására a Fővárosi Bíróság katonai tanácsa illetékes.”

(2) A Be. 473. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 17. § (3) bekezdésében írt illetékességi ok katonai büntetőeljárásban nem alkalmazható.”

226. § A Be. 474. §-a (5) bekezdésének utolsó mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Katonai bűncselekmény miatt folytatott eljárásban akkor van helye pótmagánvádnak, ha az ügy sértettje természetes személy.”

227. § (1) A Be. 484. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Az óvadék megállapításának kizárása”

(2) A Be. 484. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
 „484. § Katona esetében tényleges szolgálati viszonyának tartama alatt óvadék megállapításának nincs helye.”

228. § (1) A Be. 485/C. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„*A vádemelés elhalasztása és a közvetítői eljárás kizárása*”

(2) A Be. 485/C. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A katonai büntetőeljárásban közvetítői eljárás alkalmazásának a fegyveres szerv sérelmére elkövetett vagy elleni bűncselekmény miatt nincs helye.”

229. § (1) A Be. 494. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A magánvádlót a sértett jogain kívül a vád képviselőjével járó jogok illetik meg.

(3) Ha az ügyben több sértett van, a megegyezésüktől függ, hogy melyikük jár el magánvádlóként. Megegyezés hiányában a magánvádlót a bíróság jelöli ki.”

(2) A Be. 494. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4) bekezdés számozása (5) bekezdésre módosul:

„(4) Ha az ügyben több magánvádló van, a magánvádlók kijelölhetik, hogy közülük ki látja el a vád képviselőjével járó jogokat. Megegyezés hiányában a bíróság jelöli ki azt a magánvádlót, aki a vád képviselőjére az első fokú bírósági eljárásban jogosult. A kijelölés az első fokú bíróságnak az ügy érdemében hozott határozatának kihirdetéséig tart. Azt a határozatot, amely ellen e törvény szerint a magánvádló fellebbezésre jogosult, valamennyi magánvádlóval közölni kell.”

230. § A Be. 499. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság nyomozást rendel el, ha a feljelentett cselekmény elkövetőjének személye, személyi adatai vagy tartózkodási helye ismeretlen, továbbá ha bizonyítási eszközök felkutatása szükséges. A nyomozás határidejét legfeljebb két hónapban a bíróság határozza meg, és azt kétszer, egyenként legfeljebb két hónappal meghosszabbíthatja. A bíróság a nyomozást elrendelő végzést és az iratokat megküldi a nyomozó hatóságnak. A nyomozást a rendőrség végzi.”

231. § A Be. 501. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha az ügyész az (1) bekezdés *a*) pontja alapján elrendelt nyomozás eredményeként közvérdra üldözendő bűncselekményt nem állapít meg, és a vád képviselőjét nem veszi át, az iratokat visszaküldi a bírósághoz. A bíróság – ha ennek feltételei fennállnak – a sértettet értesíti, hogy pótmagánvádlóként felléphet. A sértett pótmagánvádlókénti fellépésére vonatkozó, a 312. § (1) bekezdése

szerinti határidőt a bíróság értesítésének kézbesítésétől kell számítani.”

232. § (1) A Be. 503. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróságnak az 501–502. §-ban meghatározott teendőit – a (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – ülnök vagy bírósági titkár is elláthatja, és jogosult az 504. § (1) bekezdése szerinti határozat meghozatalára is.”

(2) A Be. 503. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ülnök vagy bírósági titkár az eljárást

a) a 266. § (9) bekezdésében meghatározott okokon kívül más okból nem függesztheti fel;

b) a 267. § (1) bekezdésének *a*), *g*) és *h*) pontja alapján, valamint *c*) pontja szerinti, a törvényben meghatározott egyéb büntethetőséget megszüntető ok miatt nem szüntetheti meg.”

233. § (1) A Be. 512. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az első fokú bíróság határozata ellen a magánvádló a vádlott terhére jelenthet be fellebbezést.”

(2) A Be. 512. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az ügyben több magánvádló van, a 494. § (4) bekezdését a másodfokú bírósági eljárásban is megfelelően alkalmazni kell. A másodfokú bíróság az első fokú bíróság határozatának azt a részét bírálja felül, amelyet bármely magánvádló fellebbezése érint.”

234. § A Be. a következő alcímmel és 513. §-sal egészül ki:

„*A harmadfokú bírósági eljárás*”

513. § (1) A másodfokú bíróság határozata ellen a magánvádló a vádlott terhére jelenthet be fellebbezést.

(2) A másodfokú bíróság az iratokat közvetlenül terjeszti fel a harmadfokú bírósághoz.

(3) A harmadfokú bíróság nyilvános ülésén a magánvádló részvétele kötelező. Ha a magánvádlónak nincs képviselője, a tanács elnöke képviselőt rendel ki részére.”

235. § A Be. 514. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a magánvádló jelentett be fellebbezést, és az nem vezetett eredményre, a harmadfokú eljárásban felmerült bünyügi költséget a magánvádló viseli.

(5) Ha a bünyügi költséget a magánvádlók viselik, a vádat elejtő magánvádlót az eljárásban való részvételéhez igazodóan kell a bünyügi költség arányos részének megfizetésére kötelezni.”

236. § A Be. 517. §-a (1) bekezdésének *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ügyész a terheltet a bűncselekmény elkövetésétől számított tizenöt napon belül bíróság elé állíthatja, ha]

„*a*) a bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést rendel,.”

237. § A Be. 519. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ha a bíróság az iratokat az ügyészhez visszaküldi, az ügyész indítványára az általános szabályok szerint határoz a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedésekről.”

238. § A Be. 522. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vád előterjesztése után a bíróság az iratokat az ügyésznek visszaküldi, ha a bűncselekmény elkövetésétől a bíróság elé állításig több mint tizenöt nap telt el, a bűncselekményre a törvény nyolc évi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetést rendel, vagy a bizonyítási eszközök nem állnak rendelkezésre.”

239. § A Be. 523. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a tárgyalást egy alkalommal, legfeljebb nyolc napra elnapolhatja. Ha a tárgyaláson felvett bizonyítás eredményének megfelelően – további bizonyítási eszközök felkutatása érdekében – az ügyész megkeresése szükséges, és ezért a tárgyalás nyolc napon belül nem folytatható, illetőleg újabb elnapolás szükséges, a bíróság az iratokat visszaküldi az ügyésznek.”

240. § A Be. 529. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1)–(4) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a másodfokú és a harmadfokú bírósági eljárásban is.”

241. § (1) A Be. 531. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre módosul:

„(6) Ha a vádlott felkutatására tett intézkedések a harmadfokú bírósági eljárásban vezettek eredményre, a harmadfokú bíróság az első és a másodfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi, és az első fokú bíróságot új eljárásra utasítja.”

(2) A Be. 531. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Ha a szabadlábon lévő vádlott a megismételt első fokú tárgyalás [(2) bek.] során ismételten ismeretlen helyre távozik, a bíróság a vádlott távollétében tartott tárgyalás alapján hozott határozatát érdemi vizsgálat nélkül hatályában tartja. Erre a bíróság a vádlottat figyelmezteti.”

242. § (1) A Be. 547. §-a (1) bekezdésének bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bíróság a végzésben”

[végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés vagy pénzbüntetés kiszabása esetén mellékbüntetésként foglalkozástól eltiltást, járművezetéstől eltiltást vagy kiutasítást – katonával szemben lefokozást, a szolgálati viszony megszüntetését, rendfokozatban visszavetést és a várakozási idő meghosszabbítását is –, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén pénzmellékbüntetést alkalmazhat,]

(2) A Be. 547. § (1) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés a következő *e*) ponttal egészül ki:

[A bíróság a végzésben]

„*d*) a próbára bocsátást kimondó rendelkezést hatályon kívül helyezheti,

e) az ügyek egyesítéséről, elkülönítéséről, az eljárás felfüggesztéséről és az eljárás megszüntetéséről rendelkezhet.”

(3) A Be. 547. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A végzés indokolása a megállapított tényállást, a végzés meghozatala törvényi előfeltételeinek fennállására való utalást, valamint az alkalmazott jogszabályok megjelölését tartalmazza.”

243. § A Be. 555. §-ának (2) bekezdése a következő *i*) ponttal egészül ki, és a jelenlegi *i*) pont jelölése *j*) pontra módosul:

[A különleges eljárások során – eltérő rendelkezések hiányában –]

„*i*) harmadfokú bírósági eljárásnak nincs helye,.”

244. § A Be. 566. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság a kényszergyógykezelés megkezdésétől számított hat hónap eltelte előtt a kényszergyógykezelés szükségességét hivatalból felülvizsgálja. Ha a kényszergyógykezelést nem szünteti meg, a felülvizsgálatot hat hónaponként megismétli. Ha a kényszergyógykezelésre kötelezett személy a vele szemben hozott ítélet jogerőre emelkedése előtt ideiglenes kényszergyógykezelés hatálya alatt állt, a határidőt a kényszerintézkedés megkezdésének napjától kell számítani.

(3) A kényszergyógykezelés felülvizsgálatának helye van az ügyésznek, a kényszergyógykezelés alatt állónak, házastársának, élettársának, törvényes képviselőjének vagy a védőnek az indítványára, továbbá a kényszergyógykezelést végrehajtó intézet vezetőjének előterjesztésére is. A bíróság a kényszergyógykezelésnek indítványra történő felülvizsgálatát mellőzheti, ha erre három hónapon belül már sor került.”

245. § (1) A Be. 568. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az alapügyben eljáró bíróság hivatalból vagy az ügyész indítványára tárgyaláson, ítélettel határoz a próbaidő meghosszabbításáról vagy a próbára bocsátást kimondó rendelkezés hatályon kívül helyezéséről [Btk. 73. § (1) és (2) bek.], ha a próbára bocsátott a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegte. A bíróság a pártfogó felügyelet szabályainak súlyos megszegése miatt büntetést szab ki, fiatalkorúval szemben javítóintézeti nevelést is elrendelhet.”

(2) A Be. 568. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyalást a XVI. Fejezet III. Címe alapján kell lefolytatni.”

246. § (1) A Be. 569. §-ának alcíme helyébe a következő alcím lép:

„Az elkobzásra, a vagyonelkobzásra, illetőleg a lefoglalt dologról történő rendelkezésre irányuló eljárás”

(2) A Be. 569. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész indítványára az elkobzásról, a vagyonelkobzásról, illetőleg arról, hogy a lefoglalt dolog az állam tulajdonába kerül, a bíróság határoz, ha büntetőeljárás senki ellen nem indult, vagy azt megszüntették, illetőleg a terhelt ismeretlen helyen tartózkodása vagy elmebetegsége miatt az eljárást felfüggesztették.”

(3) A Be. 569. §-a (5) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyalásra a XXVII. Fejezet rendelkezései értelemszerűen irányadók.”

247. § A Be. 570. §-a (2) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyalásra a XXVII. Fejezet rendelkezései értelemszerűen irányadók.”

248. § A Be. 574. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (3)–(5) bekezdés számozása (4)–(6) bekezdésre módosul:

„(3) Annak közlése végett, hogy az elítélt az összbüntetési ítélet alapjául szolgáló szabadságvesztés büntetésekből az összbüntetési ítélet meghozatalának napjáig mennyi időt töltött ki, a bíróság megkeresi a büntetés-végrehajtási intézetet, és ha a kapott tájékoztatás alapján indokolt, az alapítéletek szerinti szabadságvesztések végrehajtását felfüggeszti. Az összbüntetési ítéletnek az összbüntetésbe foglalt szabadságvesztések végrehajtásának felfüggesztéséről szóló rendelkezése fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható.”

249. § A Be. 578. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi rendelkezés az (1) bekezdés jelölést kapja:

„(2) A bíróság utólag határoz a vádlott költségének és a védőjét megillető, az eljárás során nem előlegezett díj és költség megtérítéséről [339. § (3) bek.], ha erről az ügydöntő határozat meghozatalakor nem volt lehetősége rendelkezni.”

250. § (1) A Be. 580. §-a (1) bekezdésének bevezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Kártalanítás jár az előzetes letartóztatásért, a házi őrizetért és az ideiglenes kényszergyógykezelésért, ha”

[I. a nyomozást azért szüntették meg, mert]

(2) A Be. 580. § (1) bekezdése II. pontjának b) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[II. a bíróság]

„b) az eljárást a büntethetőség elévülése, az eljárás megindításához szükséges magánindítvány, feljelentés vagy kívánat hiánya, a törvényes vád hiánya vagy vádelejtés miatt, illetőleg azért szüntette meg, mert a cselekményt már jogerősen elbírálták.”

(3) A Be. 580. §-a (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés esetén sincs helye kártalanításnak, ha a terhelt]

„c) a bíróság, az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság megtévesztésére törekedett, és ezzel neki felróhatóan okot szolgáltatott arra, hogy a bűncselekmény megalapozott gyanúja reá terelődjék és előzetes letartóztatását, házi őrizetét, illetőleg ideiglenes kényszergyógykezelését elrendeljék, meghosszabbítsák vagy fenntartsák,”

(4) A Be. 580. §-a (2) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés esetén sincs helye kártalanításnak, ha a terhelt]

„d) előzetes letartóztatását azért rendelték el, mert a lakhelyelhagyási tilalom, a házi őrizet, a távollattartás vagy az óvadék szabályait megszegte,”

251. § A Be. 582. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„582. § (1) A kártalanítás módjára és mértékére a Polgári Törvénykönyvnek a szerződésen kívül okozott kárért való felelősségére vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A kártalanítás az annak alapjául szolgáló nyomozást megszüntető határozat kézbesítésével, illetőleg a felmentő ítélet, az eljárást megszüntető végzés, valamint a rendkívüli jogorvoslat eredményeképpen hozott határozat jogerőre emelkedésével válik esedékessé.”

252. § A Be. 583. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A terhelt a nyomozást megszüntető határozat, a jogerős felmentő ítélet, a jogerős megszüntető végzés, a rendkívüli jogorvoslat eredményeképpen hozott jogerős határozat vele történő közlésétől számított hat hónapon be-

lül terjeszthet elő kártalanítási igényt. E határidő elmulasztása jogvesztő.”

253. § (1) A Be. 585. §-a (3) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A visszatérítést külön jogszabályban meghatározottak szerint kell teljesíteni.”

(2) A Be. 586. §-a (4) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kézbesítési megbízott köteles a terheltet haladéktalanul értesíteni a részére kézbesített iratról.”

(3) A Be. 586. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az ügyész vagy a bíróság biztosíték letétbe helyezését engedélyezte, és a terhelt a Magyar Köztársaság területét elhagyta, az eljárásban a XXV. Fejezet rendelkezéseit nem lehet alkalmazni.”

254. § A Be. 587. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a bíróság a terheltet bűnösnek mondja ki, vagy tárgyalás mellőzésével büntetést szab ki, a biztosíték a határozat jogerőre emelkedésével az államra száll.”

255. § (1) A Be. 588. §-a (2) bekezdésének *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az első fokú bíróság ítélete azon a napon emelkedik jogerőre, amelyen]

„*d*) a másodfokú bíróság a fellebbezést elutasította, vagy az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta, feltéve, hogy harmadfokú bírósági eljárásnak nincs helye.”

(2) A Be. 588. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A másodfokú bíróság ítélete azon a napon emelkedik jogerőre, amelyen

a) azt meghozták, feltéve, hogy ellene a törvény a fellebbezést kizárja,

b) a fellebbezésre jogosultak úgy nyilatkoztak, hogy nem kívánnak fellebbezni, illetőleg a fellebbezést visszavonták,

c) a fellebbezésre nyitva álló határidő fellebbezés bejelentése nélkül telt el,

d) a harmadfokú bíróság a fellebbezést elutasította, vagy a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.”

(3) A Be. 588. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (4)–(6) bekezdés számozása (5)–(7) bekezdésre módosul:

„(4) A harmadfokú bíróság ítélete azon a napon emelkedik jogerőre, amelyen azt meghozták.”

256. § A Be. 589. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végzés végrehajthatóságára a 347. § (3) bekezdése irányadó.”

257. § A Be. 590. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ügyész által kiszabott rendbíróság, megállapított bűnügyi költség, valamint a vádemelés elhalasztása során elrendelt pártfogó felügyelet, továbbá az ügyész által alkalmazott megrovás végrehajtása végett az ügyész intézkedik.”

258. § A Be. 591. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tanács elnöke a két évnél nem súlyosabb szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére az elítélt kérelmére fontos okból, különösen az elítélt személyi vagy családi körülményeire való tekintettel, legfeljebb három hónapra halasztást engedélyezhet.”

259. § A Be. 595. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A terhelt később előterjesztett kérelmének elbírálására a különleges eljárások szabályait (XXIX. Fejezet) kell alkalmazni.”

260. § A Be. 600. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„600. § A bírósági titkár is teljesítheti a más bíróságoktól származó megkereséseket, valamint lefolytathatja – az 557. § (2) bekezdése, az 558. §, az 565. §, az 566. §, az 567. § (2) bekezdése, az 568. §, az 572–577. §, az 579. §, az 586. § és az 587. § szerinti eljárások kivételével – a XXIX. Fejezet II. és III. Címe szerinti eljárásokat.”

261. § (1) A Be. 603. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 416. § (4) bekezdésének *b*) pontja és a 421. § (2) bekezdése alapján a törvényben kizártnak kell tekinteni azt az indítványt, amelyet a korábbi törvény alapján benyújtott felülvizsgálati indítvány és törvényesség érdekében emelt jogorvoslat elbírálása során hozott határozat ellen nyújtottak be. A 416. § (1) bekezdésének *f*) pontja alapján felülvizsgálati indítványt csak az Alkotmánybíróság e törvény hatálybalépését követően közzétett határozata alapján lehet előterjeszteni.”

(2) A Be. 604. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy az igazságügy-miniszterrel és a pénzügyminiszterrel együttesen rendeletben szabályozza a büntetőeljárásban elrendelt elővezetés és kísérés végrehajtásával felmerült költségek megtérítésének részletes szabályait.”

262. § A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (Btk.) 32. §-ának *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A büntethetőséget megszünteti]

„*d*) a tevékeny megbánás,”

263. § (1) A Btk. 35. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a büntetőeljárást felfüggesztik, a felfüggesztés tartama az elévülés határidejébe nem számít be. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a büntetőeljárást azért függesztik fel, mert az elkövető ismeretlen helyen tartózkodik vagy elmebeteg lett.”

(2) A Btk. 35. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az ügyész a vádemelést elhalasztja, ennek tartama az elévülés határidejébe nem számít be.”

264. § A Btk. 36. §-a és alcíme helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„*Tevékeny megbánás*”

36. § (1) Nem büntethető, aki a személy elleni (XII. fejezet I. és III. cím), közlekedési (XIII. fejezet) vagy vagyon elleni (XVIII. fejezet), három évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekménnyel okozott kárt a sértettnek közvetítői eljárás keretében megtérítette vagy a bűncselekmény káros következményeit egyéb módon jóvátette.

(2) A büntetés korlátlanul enyhíthető az (1) bekezdésben említett bűncselekmények esetében, ha az elkövető az öt évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekménnyel okozott kárt a sértettnek közvetítői eljárás keretében megtérítette vagy a bűncselekmény káros következményeit egyéb módon jóvátette.

(3) Az (1)–(2) bekezdés alkalmazásának nincs helye, ha az elkövető

- a) többszörös vagy különös visszaeső,
- b) a bűncselekményt bünszervezetben követte el,
- c) bűncselekménye halált okozott,
- d) a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt vagy a szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt, illetőleg próbára bocsátás vagy vádemelés elhalasztásának tartama alatt követte el.”

265. § A Btk. 71. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„71. § (1) Megrovásban kell részesíteni azt, akinek a cselekménye az elbíráláskor már nem veszélyes, vagy oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés – ide nem értve az elkobzást és a vagyonelkobzást – alkalmazása is szükségtelen.

(2) A megrovással a hatóság a rosszallását fejezi ki, és az elkövetőt felhívja, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.”

266. § A Btk. 77. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elkobzást akkor is el kell rendelni, ha az elkövető gyermekkor vagy kóros elmeállapot miatt nem büntethető, vagy ha az elkövetőt megrovásban részesítették.”

267. § A Btk. 77/C. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A vagyonelkobzást akkor is el kell rendelni, ha az elkövető gyermekkor vagy kóros elmeállapot miatt nem büntethető, vagy ha az elkövetőt megrovásban részesítették.”

268. § A Btk. 85/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„85/A. § (1) A tárgyalásról lemondás (Be. XXVI. Fejezet) esetén a 85. § (1)–(2) bekezdéseinek rendelkezései irányadók azzal, hogy a főbüntetést a bűnhalmazatban lévő bűncselekményekre a 87/C. § alapján kiszabható büntetések közül a legsúlyosabbnak az alapulvételével kell kiszabni.

(2) A tárgyalásról lemondás esetén (Be. XXVI. Fejezet), ha a törvény a bűnhalmazatban lévő bűncselekmények közül legalább kettőre határozott ideig tartó szabadságvesztést rendel, a 87/C. § alapján kiszabható legsúlyosabb büntetési tétel felső határa a felével emelkedik, de az nem érheti el az egyes bűncselekményekre a 87/C. § alapján kiszabható büntetések együttes tartamát.”

269. § A Btk. 87/C. §-a bevezető szövege helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tárgyalásról lemondás (Be. XXVI. Fejezet) esetén a szabadságvesztés mértéke”

[az öt évet meghaladó, de nyolc évnél nem súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekmény miatt a három évet [...] nem haladhatja meg.]

270. § A Btk. a következő alcímmel és 107/A. §-sal egészül ki:

„*Tevékeny megbánás*”

107/A. § Nem büntethető a fiatakorú, ha a személy elleni (XII. fejezet I. és III. cím), közlekedési (XIII. fejezet) vagy vagyon elleni (XVIII. fejezet), öt évi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűncselekménnyel okozott kárt a sértettnek közvetítői eljárás keretében megtérítette vagy a bűncselekmény káros következményeit egyéb módon jóvátette.”

271. § A Btk. a következő alcímmel és 242/B. §-sal egészül ki:

„*Igazságszolgáltatással összefüggő titoksértés*”

242/B. § (1) Aki a büntetőeljárásban hatósági tanúként a tudomására jutott tény, adatot vagy körülményt az arra jogosult felmentése nélkül felfedi, vétséget követ el, és egy évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) Ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a büntetőeljárás során a bíróság zárt tárgyalásán elhangzottakat az arra jogosult engedélye nélkül felfedi.”

272. § A Btk. 300/F. §-ának (1) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[A 299/A. § és a 299/B. § alkalmazásában pénzügyi eszköz:]

„c) a nyilvánosan forgalomba hozott értékpapír a rendszeres, illetve rendkívüli tájékoztatási kötelezettség megszűnéséig.”

273. § A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (Bv. tvr.) 6/A. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1)–(3) bekezdés rendelkezéseit a közérdekű munka, a pénzbüntetés, valamint a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtása során is alkalmazni kell.”

274. § A Bv. tvr. 7. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) A szabadságvesztés fokozatának megváltoztatását az elítélt vagy védője is kezdeményezheti. A kérelmet a büntetés-végrehajtási intézet – értékelő véleményével és javaslatával – tizenöt napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz. Ha az egy éven belül ismételt előterjesztett kérelem új körülményre nem hivatkozik, az értékelő vélemény és a javaslat elkészítését a büntetés-végrehajtási intézet mellőzheti.”

275. § A Bv. tvr. 7/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2) bekezdés számozása (3) bekezdésre módosul:

„(2) Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazását az elítélt vagy védője is kezdeményezheti. A kérelmet a büntetés-végrehajtási intézet – értékelő véleményével és javaslatával – tizenöt napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz. Ha az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazását a törvény kizárja [28/A. § (2) bek.], illetőleg, ha az egy éven belül ismételt előterjesztett kérelem új körülményre nem hivatkozik, az értékelő vélemény és a javaslat elkészítését a büntetés-végrehajtási intézet mellőzheti.”

276. § A Bv. tvr. 8. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki, a jelenlegi (4)–(5) bekezdés számozása (5)–(6) bekezdésre módosul:

„(4) Ha a büntetés-végrehajtási bíró az elítéltet nem bocsátotta feltételes szabadságra [(3) bek.], a feltételes szabadságra bocsátást az elítélt vagy védője is kezdeményezheti. A kérelmet a büntetés-végrehajtási intézet – értékelő véleményével és javaslatával – harminc napon belül továbbítja a büntetés-végrehajtási bíróhoz. Ha az egy éven

belül ismételt előterjesztett kérelem új körülményre nem hivatkozik, az értékelő vélemény és a javaslat elkészítését a büntetés-végrehajtási intézet mellőzheti.”

277. § A Bv. tvr. 81. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„81. § (1) Ha a terhelt a határozat kihirdetésekor jelen van, a megrovást a bíróság a határozat jogerőre emelkedésének bejárása nélkül, illetőleg az ügyész szóban fogantatosítja, egyéb esetben a megrovás végrehajtása a határozat kézbesítésével történik.

(2) Fiatalkorú esetében a megrovás foganatosításáról a fiatalkorú gondozóját értesíteni kell.”

278. § A Bv. tvr. 83. §-ának (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A betegnek az Intézetbe történő befogadása napjától számított harmadik hónap folyamán az Intézet főigazgató főorvosa a beteg állapotára vonatkozó részletes kórrajzkivonatot megküldi a kényszergyógykezelés felülvizgálatára illetékes bíróságnak [Be. 566. § (1) bek.]. Ezt az eljárást a kényszergyógykezelés megszüntetéséig hat havonta meg kell ismétetni.

(5) Ha a kényszergyógykezelést ideiglenes kényszergyógykezelés előzte meg és annak végrehajtását nem szakították meg, a (4) bekezdés szerinti időtartamot az ideiglenes kényszergyógykezelés megkezdésétől kell számítani, azonban a kórrajzkivonatot legkorábban a kényszergyógykezelést elrendelő ítélet jogerőre emelkedésétől számított három hónap elteltével kell a bíróságnak megküldeni.”

279. § A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 91. §-ának (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[Szünetel a szülői felügyelet,]

„g) ha a szülővel szemben a bíróság a gyermek sérelmére elkövetett cselekmény miatt büntetőeljárású kényszerintézkedésként távollatást rendelt el, a kényszerintézkedés időtartamáig.”

280. § A Csjt. 92. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A szülőnek – kivéve, ha a gyermek sérelmére elkövetett cselekmény miatt a büntetőeljárásban elrendelhető távollatás kényszerintézkedés hatálya alatt áll – joga van gyermekével kapcsolatot tartani akkor is, ha szülői felügyeleti joga szünetel.”

281. § A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 7. §-a (2) bekezdésének d)–f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ügyész a nyomozás felügyelete során]

„d) nyomozást vagy feljelentés kiegészítést rendelhet el, annak lefolytatására a nyomozó hatóságot utasíthatja;

e) törvényben meghatározott feltételek esetén gondoskodik a feljelentés elutasításáról vagy a nyomozás megszüntetéséről, illetőleg az ügyet közvetítői eljárásra utalja, a vádemelést elhalasztja, részben mellőzi vagy az ügyben vádat emel;

f) egyes nyomozási cselekmények lefolytatására a nyomozó szerveket utasíthatja, egyes bűnügyeket a nyomozást folytató szervtől magához vonhat;”

282. § (1) Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 54. §-a (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Ha a kérelmet nem nyomban a tárgyalás befejeztével szóban, vagy nem a szabadságvesztés-büntetés végrehajtása alatt terjesztették elő, 2000 forint illetéket kell fizetni:]

„b) a pénzbüntetés, a pénzmellékbüntetés, az államot illető bünygyi költség vagy rendbírság megfizetésére irányuló halasztás, illetve részletfizetés iránti kérelem”

[esetében.]

(2) Az Itv. 57. §-ának (2) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

[Illetékmentes a büntetőügyekben:]

„e) a terhelt, a védő és a fiatakorú terhelt törvényes képviselője részére a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 70/B. §-a (2) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében meghatározott iratokból a másolat egyszeri kiadása.”

283. § (1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 10. §-ának d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bírósági végrehajtást (a továbbiakban: végrehajtás) végrehajtható okirat kiállításával kell elrendelni. A végrehajtható okiratok a következők:]

„d) a bíróság pénzbüntetéséről, pénzmellékbüntetéséről, rendbírságról, rendbírságról, vagyonekobzásról, valamint bünygyi költségről, elővezetési és kíséresi költségről szóló értesítése, továbbá a bírósági gazdasági hivatalnak az ügyészség által kiszabott rendbírságról, megállapított bünygyi költségről, valamint az ügyészség és a nyomozó hatóság által megállapított elővezetési és kíséresi költségről szóló értesítése;”

(2) A Vht. 114. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végrehajtó az (1) bekezdés szerinti eljárása során tájékoztatja a zálogjogosultat arról, hogy a zálogjogból fakadó igényét – ha az alapügyben nem végrehajtást kérő – végrehajtási eljárás során érvényesítheti, és az erre vonatkozó kérelmét az értesítés kézhezvételét követő nyolc munkanapon belül kell bejelentenie a végrehajtónál. A végrehajtó a kérelmet haladéktalanul, de legkésőbb annak kézhezvételét követő munkanapon továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak.”

(3) A Vht. 138/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„138/A. § A végrehajtó a földhivatal értesítésének kézhezvétele után haladéktalanul tájékoztatja a zálogjogosultat arról, hogy a zálogjogból fakadó igényét – ha az alapügyben nem végrehajtást kérő – végrehajtási eljárás során érvényesítheti, és az erre vonatkozó kérelmét az értesítés kézhezvételét követő 8 munkanapon belül kell bejelentenie a végrehajtónál. A végrehajtó a kérelmet haladéktalanul, de legkésőbb annak kézhezvételét követő munkanapon továbbítja a végrehajtást foganatosító bíróságnak.”

(4) A Vht. 229. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A végrehajtónak a titoktartási kötelezettség alóli felmentésére a bírósági dolgozókra vonatkozó szabályok megfelelően irányadók azzal, hogy megyei bírósági végrehajtó esetében a megyei bíróság elnöke, önálló bírósági végrehajtó esetében pedig a kamara elnöke jogosult a titoktartás alóli felmentés megadására.”

(5) A Vht. 229. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A titoktartás szabályai a végrehajtás során közreműködő tanúra, ügygondnokra és zárgondnokra is irányadóak. Titoktartási kötelezettségük az erre történő figyelmeztetésükről való tudomásszerzés időpontjával áll be; a figyelmeztetést a helyszíni eljárásról készült jegyzőkönyvben, illetve a zárgondnok rendelkezéséről, ügygondnok kijelöléséről szóló iratban fel kell tüntetni. A titoktartás alóli felmentés megadására esetükben az eljáró végrehajtó, szolgálatának megszűnése után a kamara, illetve a megyei bíróság elnöke jogosult; a felmentés nem tagadható meg, ha azt az ügyben eljáró végrehajtó is megkapta.”

284. § (1) A bünygyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény (Bnyt.) 7. §-ának e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bünygyi nyilvántartás tartalmazza annak a személynek (a továbbiakban: nyilvántartott) az adatait,]

„e) akivel szemben előzetes letartóztatást, lakhelyhagyási tilalmat, házi őrizetet, távortartást vagy ideiglenes kényszergyógykezelést (a továbbiakban együtt: kényszerintézkedés) rendeltek el;”

(2) A Bnyt. 10. §-a (1) bekezdésének f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A büntettesek nyilvántartása tartalmazza]

„f) az első-, másod- és harmadfokon, valamint a perújítás, illetőleg a felülvizsgálat, valamint a törvényesség érdekében emelt jogorvoslat során eljáró bíróság megnevezését, határozatának számát és keltét, a határozat jogerőre emelkedésének napját;”

(3) A Bnyt. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § A kényszerintézkedés alatt állók nyilvántartásából a 17. §-ban és a 18. §-ban felsoroltak, az útlevelhatóság-

gok, a Belügyminisztérium útleveleügyekben eljáró szervei, valamint a személyes gondoskodás keretébe tartozó gyermekjóléti alapellátások, gyermekvédelmi szakellátások, illetve a gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó hatósági intézkedések alkalmazása során a gyermekjóléti szolgálat, a családsegítő szolgálat, a települési önkormányzat jegyzője, illetve a gyámhivatal jogosult adatigénylésre.”

285. § (1) Ez a törvény – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivételekkel – 2006. július 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg

- a)* a Be. jelenlegi
- XVIII. Fejezetének (Jogorvoslat a törvényesség érdekében) számozása XIX. Fejezetre,
 - XIX. Fejezetének (Jogegységi eljárás) számozása XX. Fejezetre,
 - XX. Fejezetének (A fiatalkorúak elleni büntetőeljárás) számozása XXI. Fejezetre,
 - XXI. Fejezetének (A katonai büntetőeljárás) számozása XXII. Fejezetre,
 - XXII. Fejezetének (A magánvádas eljárás) számozása XXIII. Fejezetre,
 - XXIII. Fejezetének (A bíróság elé állítás) számozása XXIV. Fejezetre,
 - XXIV. Fejezetének (Eljárás a távollévő terhelttel szemben) számozása XXV. Fejezetre,
 - XXV. Fejezetének (Lemondás a tárgyalásról) számozása XXVI. Fejezetre,
 - XXVI. Fejezetének (A tárgyalás mellőzése) számozása XXVII. Fejezetre,
 - XXVII. Fejezetének (Eljárás a mentességet élvező személyek ügyében) számozása XXVIII. Fejezetre,
 - XXVIII. Fejezetének (Különleges eljárások) számozása XXIX. Fejezetre,
 - XXIX. Fejezetének (A határozatok végrehajtása) számozása XXX. Fejezetre,
 - XXX. Fejezetének (Záró rendelkezések) számozása XXXI. Fejezetre

módosul,

b) a Be. 16. §-a (1) bekezdése *g)* pontjának „a pénzhamisítás (Btk. 304. §) és a bélyeghamisítás (Btk. 307. §)” szövegrésze, 54. § (5) bekezdése, 74. §-a (3) bekezdésének *b)* pontja, 83. §-a (1) bekezdésének utolsó mondata, a 83. §-a (2) bekezdésében a „ha a titoktartási kötelezettség alól nem kapott felmentést” szövegrész, a 120. §-a (1) bekezdéséből a „(helyszíni kihallgatás)” szövegrész, a 168. §-a (2) bekezdésének második mondata, 184. §-ának (9) bekezdése, 188. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja, (3) bekezdésének *c)* pontja, 189. §-ának (2) bekezdése, a 203. § (2) bekezdésének *a)* pontjából az „annak előadását, hogy a nyomozás elrendelését megelőzően történt-e, vagy az indítvány előterjesztésekor folyik-e és milyen titkos információgyűjtés, azt mely szervezet végezte, illetve végzi, és milyen adatokat szerzett meg,” szövegrész, 241. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja, 242. §-a (1) bekezdésének

c) pontja, a 262. § (1) bekezdésének utolsó mondata, 312. §-a (5) bekezdésének utolsó mondata, 343. §-ának (7) bekezdése, 348. §-ának (4) bekezdése, 374. §-ának (2) bekezdése, a 387. §-t megelőző „I. Cím Az első fokú bírósági eljárás megismétlése” cím, a 390. §-t megelőző „II. Cím A másodfokú bírósági eljárás megismétlése” cím, a 391. §-t megelőző „III. Cím Tárgyalás az ügyek utólagos egyesítésekor” cím, a 392. §-t megelőző „NEGYEDIK RÉSZ XVI. Fejezet A Perújítás” szerkezeti egységeket jelölő rendelkezés, a 405. §-t megelőző „XVII. Fejezet A Felülvizsgálat”, valamint a 405. § alcíme, a 413. § alcíme, 425. §-ának alcíme, 453. § (1) bekezdése, 475. §-a (4) bekezdésében az „és a Katonai Fellebbviteli Ügyészség vezetője” szövegrész, 481. §-a, 492. §-a, 547. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjából „a végzésben” szövegrész, 548. §-ának (5) bekezdésében „a kézbesítés elmaradásának következményeire a 70. § (7) bekezdését azzal kell alkalmazni, hogy hirdetményi kézbesítésnek nincs helye, és” szövegrész, 572. §-ának (4) bekezdése,

c) a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításáról szóló 2002. évi I. törvény 6. §-ának (2)–(3) bekezdése, 13. §-ának (2) bekezdése, 21. §-a, 68. §-ának (2) bekezdése, 78. §-ának (2) bekezdése, 79. §-a, 86. §-a, 87. §-a, 98. §-ának (5) bekezdése, 103. § (1) bekezdése, 112. §-a, 122. §-ának (2) bekezdése, 123. §-a, 124. §-ának (1) bekezdése, 138. §-a, 140. §-a, 150. §-ának (1) bekezdése, 157. §-ának (1) bekezdése, 159. §-ának (1) bekezdése, 160. §-ának (1) bekezdése, 166. §-a, 200. §-ának (1) bekezdése, 201. §-a, 206. §-a, 209. §-a, 210. §-a, 211. §-a, 216. §-ának (1) bekezdése, 219. §-ának (1) bekezdése, 221. §-a, 222. §-a, 223. §-a, 230. §-a, 241. §-a, 253. §-ának (1) bekezdése, 269. §-ának (2) bekezdése, 273. §-ának (2) bekezdése, 275. §-ának (2) bekezdése, 282. §-ának (1) bekezdése, 287. §-ának (1) bekezdése, 295. §-a, 304. §-ának (1) és (2) bekezdése, 308. §-ának (2) bekezdéséből a „179. §-ának (4) bekezdése”, „194. §-ának (2) bekezdése”, „373. §-ának II. *e)* pontja”, „513. §-a és alcíme”, „514. §-ának (4) bekezdése” szövegrész, az ítéletátlak és a fellebbviteli ügyészi szervek illetékességi területének megállapításáról szóló 2002. évi XXII. törvény 2. §-ának (3) bekezdése, a büntető jogszabályok és a hozzájuk kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2003. évi II. törvény 1. §-a, 30. §-ának (2) bekezdése, 35. §-ának (2) bekezdése, 41. §-ának (2) bekezdése, 42. §-a, 43. §-ának (1) bekezdése, 44. §-a, 45. §-a, 47. §-a, 48. §-ának (1) bekezdése, 53. §-ának (2) bekezdése, 54. §-a, 55. §-a, 59. §-a, 64. §-ának (2) bekezdése, 88. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény és a kapcsolódó jogszabályok módosításáról szóló 2000. évi CXXXVI. törvény 5. §-a, 53. §-ának a Vht. 114. §-a (2) bekezdését módosító szövegrésze, 70. §-ának a Vht. 138/A. §-át módosító szövegrésze, az Országos Ítéletátlak székelyének és illetékességi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi CX. törvény 171. §-ának (3) bekezdése, a

jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 82. §-ának (3) és (4) bekezdése, a büntető jogszabályok módosításáról szóló 2004. évi CXXXI. törvény 23. §-a,

d) a Btk. 22. §-ának *e)* pontja, 28. §-a, 32. §-ának *d)* pontja, 36. §-a és alcíme, valamint 332. §-a,

e) az Európai Unió tagállamaival folytatott bünyügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény 15. §-ának (3) bekezdéséből a „nem mellőzhető, illetve” szövegrész

a hatályát veszti.

(2) E törvénynek

a) a Be. 21. §-a (3) bekezdésének *c)* és *d)* pontját megállapító 9. §-ának (1) bekezdése, valamint a Be. 21. §-ának (5) és (6) bekezdését megállapító 9. §-ának (2) és (3) bekezdése, a Be. 358. §-a új (2) bekezdését beiktató 150. §-ának (3) bekezdése, a Be. 360. §-át megállapító 152. §-a, a Be. 361. §-át megállapító 153. §-a, a Be. 362. §-át megállapító 154. §-a, a Be. 363. §-át megállapító 155. §-a, a Be. 364. §-át megállapító 156. §-a, valamint a Be. 365. §-át megállapító 157. §-a,

b) a Btk. 300/F. §-át módosító 272. §-a,

c) a Bv. tvr.-t módosító 273–277. §-a,

d) az Itv.-t módosító 282. §-a,

e) a Vht.-t módosító 283. §-a

2006. április 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a Bv. tvr. 6. §-a (4) bekezdésének második mondata a hatályát veszti.

(3) Az e törvény

– 12. §-ának (2) bekezdésével megállapított, a Be. 28. §-a (7) bekezdésének első mondata,

– 47. §-ának (1) bekezdésével megállapított, a Be. 114/A. §-a (1) bekezdésének első mondata,

– 87. §-ának (4) bekezdésével beiktatott, a Be. 190. §-ának új (3) bekezdésében a „vagy az ügy közvetítői eljárásra utalásának” szövegrész,

– 100. §-ával módosított, a Be. 216. §-a,

– 103. §-ával beiktatott, a Be. 221/A. §-a és alcíme,

– 104. §-ával megállapított, a Be. 224. §-ának alcíme, valamint a 224. § új (4) bekezdése,

– 105. §-ának (1) bekezdésével megállapított, a Be. 226. §-ának (2) bekezdésében a „továbbá, ha a gyanúsított a közvetítői eljárásban vállalt kötelezettségeinek eleget tett” szövegrész,

– 119. §-ának (2) bekezdésével beiktatott, a Be. 263. §-ának új (4) bekezdése,

– 120. §-ának (1) bekezdésével megállapított, a Be. 266. §-a (3) bekezdésének *c)* pontja,

– 125. §-ával megállapított, a Be. 272. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja,

– 131. §-ával megállapított, a Be. 287. §-a (1) bekezdésében az „a közvetítői eljárás eredményes befejezése érdekében,” szövegrész,

– 221. §-ával megállapított, a Be. 459. §-ának alcíme, valamint (2)–(4) bekezdése,

– 228. §-ával megállapított, a Be. 485/C. §-ának alcíme és (3) bekezdése,

– 262. §-ával megállapított, a Btk. 32. §-ának *d)* pontja,

– 264. §-ával megállapított, a Btk. 36. §-a és alcíme,

– 270. §-ával beiktatott, a Btk. 107/A. §-a és alcíme,

– 281. §-ával megállapított, a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 7. §-a (2) bekezdésének *e)* pontjában az „illetőleg az ügyet közvetítői eljárásra utalja,” szövegrész

2007. január 1. napján lép hatályba.

(4) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy a Btk.-nak és a Be.-nek a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét a Magyar Közlönyben közzétegye.

Az Európai Unió jogának való megfelelés

286. § (1) E törvény 17. §-ának (3) bekezdése a közös nyomozócsoportokról szóló, 2002. június 13-i 2002/465/IB tanácsi kerethatározatnak való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 285. §-a (3) bekezdésében felsorolt törvényhelyekben foglalt rendelkezések a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat 2. cikke (1) bekezdésének, 9. cikke (2) bekezdésének és 10. cikkének való megfelelést szolgálja.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi LII. törvény a polgárőrségről*

Az Országgyűlés elismeri az állampolgárok önszerveződésének eredményeként megalakult polgárőrség tevékenységét és méltányolja, hogy a polgárőrség támogatja a helyi önkormányzatokat és a helyi, területi rendvédelmi szerveket a közbiztonság helyi feladatainak végrehajtásában. Az Országgyűlés az ország közrendje, közbiztonsága és államhatárának rendje fenntartásának segítése, az állampolgárok személyét és a vagyoni javakat fenyegető bűncselekmények, katasztrófa-, illetve veszélyhelyzetek megelőzése és következményeinek elhárítása, a környezet és a természet védelme, valamint az ez irányú közfeladatok ellátásához szükséges szervezetek és az abban közreműködő személyek jogállásának meghatározása érdekében a következő törvényt alkotja:

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 13-i ülésnapján fogadta el.

1. § (1) A polgárőrség e törvény alkalmazásában az ország közrendje és közbiztonsága fenntartásának segítésében, a határőrizetben, a környezet- és természetvédelemben, a veszélyhelyzetek megelőzésében és kezelésében, a társadalmi bűnmegelőzésben való lakossági részvételben, illetve az önkormányzatok és a lakosság közötti bizalom erősítésében, továbbá a helyi közbiztonság közösségi védelme érdekében a lakosok közösségei által meghatározott feladatok ellátásában közreműködő, az egyesülési jog alapján létrejött társadalmi szervezet, illetve ilyen szervezetek szövetsége.

(2) A polgárőr e törvény alkalmazásában a helyi polgárőr szervezet tagja, a Büntető Törvénykönyvben meghatározottak szerint közfeladatot ellátó személy, aki önként vállalja a polgárőrség tevékenységében való közreműködést.

2. § (1) A polgárőrség tevékenysége során kölcsönösen együttműködik a helyi önkormányzatokkal, az állami és önkormányzati szervezetekkel, a rendőrség, a határőrség, a katasztrófavédelem, illetve a vám- és pénzügyőrség szerveivel, a környezet- és természetvédelmi szervezetekkel, a hivatásos önkormányzati és az önkéntes tűzoltóságokkal, a mezői- és természetvédelmi őrszolgálatokkal, valamint a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarával.

(2) Az együttműködés különösen a tevékenységek közös ellátását, a szakmai tevékenység segítését, a kölcsönös tájékoztatást, a tevékenység összehangolását, valamint a képzési programokban való részvétel elősegítését jelenti.

(3) Az együttműködő szervekkel történő közös feladat- vagy szolgálatellátás esetén a polgárőr tevékenysége különösen a felvilágosításra, tájékoztatásra, meghatározott eseményen részvételre, helyszínen való tartózkodásra, ott a rend fenntartásában való közreműködésre, objektum, közterület vagy esemény megfigyelésére, továbbá az eljáró szerv tevékenységének támogatására és segítésére terjedhet ki.

(4) Az együttműködés tartalmi elemeit, a közös feladatok ellátásának rendjét a felek írásbeli együttműködési megállapodásban rögzíthetik.

3. § (1) A polgárőrség és a polgárőrök tevékenységük ellátása során hatósági jogkörrel nem rendelkeznek, kényszerítő eszközt nem alkalmazhatnak.

(2) A polgárőr által tevékenysége során viselt formaruha a Magyar Honvédség, a rendvédelmi szervek vagy más hatóság tagjainak egyenruhájához való hasonlósága miatt megtévesztésre nem lehet alkalmas. A polgárőr hatósági jellegre utaló, megtévesztésre alkalmas egyéb jelzést vagy címet, rangjelzést nem használhat, illetve gépjárművén csak a polgárőrség feliratot helyezheti el.

(3) A polgárőr tevékenysége során nem tarthat magánál közbiztonságra különösen veszélyes eszközt, és nem viselhet lőfegyvert.

(4) A polgárőr tevékenysége során megkülönböztető mellényt köteles viselni, amely jól látható Polgárőrség felirattal van ellátva.

4. § A polgárőr tevékenysége során jogosult a szabálysértés, bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt a cselekmény abbahagyására felszólítani, a cselekmény folytatását megakadályozni, az elkövetőt visszatartani. Köteles azonban az elfogott személyt haladéktalanul a büntetőeljárásról szóló törvény szerint eljárni jogosult nyomozó hatóságnak átadni, ha erre nincs módja, e szervet nyomban értesíteni.

5. § A polgárőr a tevékenysége során birtokába jutott személyes adatok megismerése és adatkezelése tekintetében a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény rendelkezései szerint köteles eljárni.

6. § (1) A polgárőrszervezetek szövetségének tevékenységét a központi költségvetés az éves költségvetési törvényben meghatározottak szerint támogatja, feltéve, hogy a polgárőrség legalább három feladatot ellát a következők közül:

a) a közrend, a közbiztonság védelmében, az államhatalom őrzésében és rendjének fenntartásában, a katasztrófa- és veszélyhelyzet, továbbá a környezet veszélyeztetettségének, károsításának, rongálásának megelőzésében és elhárításában, következményeinek felszámolásában való közreműködés;

b) a bűn- és baleset-megelőzési, az áldozatvédelmi, a közlekedésbiztonsági és a környezetvédelmi tevékenység támogatása, a lakosság és az önkormányzatok közötti kapcsolat erősítése;

c) a rendőrségről szóló törvény alapján a rendőrkapitányok, a megyék (főváros) tekintetében a rendőrfőkapitány és az illetékességi területen működő önkormányzatok által létrehozott bűnmegelőzési és közbiztonsági bizottság munkájában való részvétel;

d) folyamatos kapcsolattartás a 2. § (1) bekezdésében felsorolt együttműködő – helyi, területi és országos hatáskörű – szervekkel, kölcsönös segítségnyújtás egymásnak a feladatok ellátásában;

e) közreműködés a bűncselekmények megelőzésében és felderítésében, eltűnt személyek felkutatásában;

f) önálló, illetve közös szolgálat vagy feladat teljesítésével való részvétel a 2. § (1) bekezdése szerinti együttműködő szervek szakmai tevékenységének segítésében;

g) közreműködés a lakosok személyének és javainak védelmében, az állami és önkormányzati vagyon megóvásában.

(2) A polgárőrség szervezetének nyújtott központi költségvetési támogatást az éves költségvetési törvény Belügyminisztérium fejezetében kell tervezni.

(3) A polgárőrség tagjai a részükre biztosított eszközöket a rendeltetésüknek és céljuknak megfelelően a feladataik ellátásához használják.

(4) Az együttműködő szervek, különösen az önkormányzatok, a rendvédelmi, a környezet- és természetvédelmi szervek a polgárőrség működését és tevékenységét lehetőség szerint anyagi források biztosításával, technikai és egyéb eszközök átadásával vagy más módon támogatják.

7. § Július első szombatja országos polgárőrnapi nap.

8. § E törvényt a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi LIII. törvény

a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről*

Annak érdekében, hogy az Európai Unió támogatásából finanszírozott projektek megvalósítása gyorsabb, egyszerűbb és egységesebb eljárási rendben történjen meg a rendelkezésre álló források minél hatékonyabb felhasználásával, az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

A törvény hatálya

1. § (1) A törvény hatálya az egyes,
a) részben vagy egészben európai uniós támogatásból megvalósítandó, vagy

b) részben vagy egészben központi költségvetési támogatásból megvalósítandó, és legalább 5 milliárd forint teljes költségigényű vagy legalább 1000 új munkahely megteremtését biztosító, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokkal összefüggő, a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási hatósági ügyekben (a továbbiakban: kiemelt jelentőségű ügy) indult eljárásokra terjed ki.

(2) A kiemelt jelentőségű ügyben indult eljárások e törvényben nem szabályozott elemeire a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Ket.) és az ügyfajtára vonatkozó különös eljárási szabályok rendelkezéseit az e törvényben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. február 13-i ülésnapján fogadta el.

A hatósági eljárás szabályai

2. § (1) Kiemelt jelentőségű ügyben első fokon

a) a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási szerv, ennek hiányában az ügyfajtára vonatkozó különös eljárási szabályok szerint másodfokon eljáró közigazgatási szerv,

b) szakhatóságként a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási szerv, ennek hiányában az ügyfajtára vonatkozó különös eljárási szabályok szerint másodfokon szakhatóságként eljáró közigazgatási szerv jár el.

(2) Kiemelt jelentőségű ügyben másodfokon

a) az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával első fokon eljáró szervet felügyelő miniszter, illetőleg a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási szerv,

b) szakhatóságként az (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával első fokon eljáró szakhatóságot felügyelő miniszter, illetőleg a Kormány által rendeletben meghatározott közigazgatási szerv jár el.

3. § (1) Kiemelt jelentőségű ügyben a kérelmet soron kívül kell elbírálni, az ügyintézési határidő azonban legfeljebb hatvan nap lehet.

(2) A hatóság vezetője indokolt esetben az ügyintézési határidőt legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja. Erről a hatóság a kérelmező ügyfelet, valamint akiket az eljárás megindításáról értesítettek, haladéktalanul értesíti.

(3) A környezet védelmének általános szabályairól, valamint a természet védelméről szóló törvények hatálya alá tartozó hatósági eljárások esetében az (1) bekezdés határidőkre vonatkozó szabályait nem kell alkalmazni.

4. § A kiemelt jelentőségű ügyben a beruházó vagy a hatóság kezdeményezésére az eljárásnak a Ket. 29. § (1) bekezdése szerinti megindulása előtt a hatóság, valamint a szakhatóságok – amennyiben azt a hatóság indokoltnak látja – az ilyen irányú kezdeményezés kézhezvételétől számított nyolc munkanapon belül a beruházóval szemlét, illetőleg egyeztetést tartanak, amelyről emlékeztetőt vesznek fel. Az emlékeztető tájékoztatást tartalmaz az ügyvel kapcsolatos, az ügyfél által megadott adatokról, valamint a kérelem elbírálásához szükséges jogszabályokban meghatározott feltételekről és egyéb követelményekről.

5. § (1) Kiemelt jelentőségű ügy engedélyezési eljárásában a szakhatóság eljárására irányadó ügyintézési határidő tizenöt nap, amelyet a szakhatóság vezetője indokolt esetben egy alkalommal legfeljebb nyolc nappal meghosszabbíthat. Erről a szakhatóság a kérelmező ügyfelet, valamint az eljáró hatóságot haladéktalanul értesíti.

(2) A környezet védelmének általános szabályairól, valamint a természet védelméről szóló törvények hatálya alá tartozó hatósági eljárások esetében az (1) bekezdés határidőkre vonatkozó szabályait nem kell alkalmazni.

6. § (1) A hiánypótlásra történő felhívás, illetőleg a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívás kiadására csak egy-egy alkalommal kerülhet sor. Különösen indokolt esetben a tényállás tisztázásához szükséges adatok közlésére irányuló felhívás kiadása még egy alkalommal megismételhető.

(2) Ha a szakhatóság ugyanazon szakkérdésben azonos ténybeli alap mellett – hatóságként jogerősen vagy szakhatóságként jogerősen lezárt ügyben – már állást foglalt, úgy más ügyben csak akkor foglalhat állást a megkeresés tárgyában, ha az állásfoglalás kialakítása óta az annak kialakításánál figyelembe vett körülményekben az ügy érdemére kiható változás állt be. Egyéb esetben a megkereső hatóságot a korábbi állásfoglalás megküldésével tájékoztatja.

A hatósági határozat bírósági felülvizsgálata

7. § A törvény hatálya alá tartozó hatósági ügyekben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perekben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) XX. fejezetének rendelkezéseit az e törvény 8–10. §-aiban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

8. § (1) A perre a Fővárosi Bíróság kizárólagosan illetékes. A perben a jogi képviselőt kötelező.

(2) A hatóság a keresetlevelet az ügy irataival és a keresetlevélben foglaltakra vonatkozó nyilatkozatával együtt nyolc napon belül továbbítja a bírósághoz.

(3) Ha a keresetlevél a hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelmet tartalmaz, a bíróság annak tárgyában az iratoknak a bírósághoz való érkezését követő öt napon belül határoz.

(4) Az alperes hatóság a szakhatóságot csak a keresetlevélben foglaltakra tett nyilatkozatában hívhatja perbe. A bíróság a perbehívást haladéktalanul közli a szakhatósággal, mely a közlést követő három napon belül nyilatkozik a perbehívás elfogadása tárgyában.

(5) Az ellenérdekű felet a bíróság az iratoknak a bírósághoz való érkezését követő öt napon belül értesíti a beavatkozás lehetőségéről. Az ellenérdekű fél a beavatkozását az értesítés kézhezvételét követő nyolc napon belül jelentheti be a bíróságnak.

(6) A keresetet csak a perindításra nyitva álló határidőn belül lehet megváltoztatni, illetőleg kiterjeszteni. A Pp. 335/A. § (2) bekezdését ebben az esetben is alkalmazni kell.

9. § (1) A perben a beadványok hiányosságainak pótlására legfeljebb nyolc napos határidő adható, melyet egyszer, indokolt esetben, további legfeljebb nyolc nappal lehet meghosszabbítani.

(2) A perben szünetelésnek nincs helye.

(3) A bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. Tárgyalás tartását a felperes a keresetlevélben, az alperes pedig a keresetlevélre tett nyilatkozatában kérheti. Az ellenérdekű fél beavatkozó tárgyalás tartását a Pp. 338. §-ának (2) bekezdése szerint kérheti. A tárgyaláson kívüli elbírálásra a Pp. 338. §-ának (3), (5) és (6) bekezdését alkalmazni kell.

(4) A Pp. 332/B. §-át azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az első tárgyalást az iratoknak a bírósághoz való érkezését követő 30 napon belül kell megtartani, illetve a pert e határidőn belül kell tárgyaláson kívül elbírálni. Tárgyalás tartása esetén a pert az első tárgyalást követő 30 napon belül kell elbírálni. A határidő számításakor a hiánypótlásra fordított idő nem vehető figyelembe.

(5) A bíróság határozatának írásba foglalására, valamint a határozat felek részére történő kézbesítése tekintetében a Pp. 333. §-ának (5) bekezdésében foglalt határidők alkalmazandók.

10. § (1) A bíróság a közigazgatási határozatot nem változtathatja meg.

(2) A bíróság ítélete ellen fellebbezésnek nincs helye.

(3) A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemnek a Legfelsőbb Bírósághoz való érkezését követő kilencven napon belül az ügy érdemében határozattal dönt. Ha a Legfelsőbb Bíróság az eljárást a Pp. 274. §-ának (5) bekezdése alapján felfüggeszti, a felfüggesztés időtartama e határidő számítása során nem vehető figyelembe.

A hivatalos iratok kézbesítése

11. § A kiemelt jelentőségű ügyekben a hivatalos iratok kézbesítéséről szóló külön jogszabályt azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy minden küldeményt elsőbbségi kézbesítés útján kell a címzetthez eljuttatni.

Záró rendelkezések

12. § (1) E törvény a kihirdetését követő negyvenötödik napon lép hatályba, rendelkezéseit – a (2) bekezdés kivételével – a hatálybalépését követően indult közigazgatási hatósági eljárásokban és ezen eljárásokban hozott határozatok bírósági felülvizsgálata során kell alkalmazni. A (2) bekezdést a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Pp. 339/A. §-ának „a közigazgatási eljárás megindításakor” szövegrésze.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Ket. 14. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló külön törvény e törvénytől és az ügyfajta-ra vonatkozó különös eljárási szabályoktól eltérő rendelkezéseket állapíthat meg:

- a) a hiánypótlásra,
- b) a kézbesítésre,
- c) az ügyfél tájékoztatására,
- d) a hatáskörre, az illetékességre,
- e) a szakhatóság közreműködésére.”

(4) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény Melléklete a következő XI. címmel és rendelkezéssel egészül ki:

„XI. A külön jogszabály szerinti nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokkal összefüggő hatósági eljárások illetéke

A külön jogszabály szerinti nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokkal összefüggő hatósági eljárások esetén az eljárásra egyébként irányadó illetékmérték kétszeresét kell fizetni.”

(5) Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy rendeletben állapítsa meg

- a) a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyek körét;
- b) a 2. §-ban meghatározott esetben a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyben eljáró hatóságot és szakhatóságot.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány tagjainak rendeletei

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 13/2006. (III. 3.) KvVM rendelete

a Pintér-kert Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezeléséről

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 85. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján – 36. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – a következőket rendelem el:

1. §

(1) Az Országos Természetvédelmi Hivatal 18/1977. számú határozatával védetté nyilvánított, Pécs 15982, 15987/1 ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számú,

összesen 1,7 hektár kiterjedésű Pintér-kert Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési tervét e rendeletben állapítom meg.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott természetvédelmi kezelési tervet a *melléklet* tartalmazza.

2. §

A Pintér-kert Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelését – a természetvédelmi kezelési tervben foglaltaknak megfelelően – a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság látja el.

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

Melléklet
a 13/2006. (III. 3.) KvVM rendelethez

A Pintér-kert Természetvédelmi Terület természetvédelmi kezelési terve

1. Természetvédelmi gyakorlati célkitűzések

- Őrizze meg a mecseki karsztbokorerdő (*Inulospiraeifoliae* – *Quercetum pubescentis*) és az ezüsthársas törmelékfajta-erdő (*Tilio tomentosae* – *Fraxinetum ornii*) állományait, illetve élőhelyeit.
- Őrizze meg, gyarapítsa és óvja a zavarástól a területen található védett és ritka növényfajokat.
- Őrizze meg és lehetőség szerint gyarapítsa az arborétum fajgazdagságát.
- Gondoskodjon a területen található ritka és idős növényegyedek védelméről.
- A területen található természeti értékek bemutatásával segítse a természetvédelmi oktatást, a nevelést és az ismeretterjesztést.
- Őrizze meg a területen található kultúrtörténeti értékeket.
- Biztosítsa a természeti értékek megismerésére irányuló idegenforgalom feltételeit.

2. Természetvédelmi stratégiák

- Tájéidegen fajok eltávolítása az erdősödött területekről, ügyelve a talajerózió megelőzésére.
- Agresszíven terjeszkedő fajok (pl. borostyán, korai juhar) visszaszorítása.
- A meglévő fajok megőrzése, újak betelepítése botanikus szakember útmutatásai alapján.

- A szobrok, a kilátó, a harangláb és a Pintér-villa megóvása, karbantartása.
- Az oktatási és bemutató programok továbbfejlesztése.
- Ismeretterjesztő, a területet és természeti értékeit bemutató kiadványok készítése.
- Az arborétum azon részén, ahol mecseki karsztbokor-erdő és ezüsthársas törmeléklejtő-erdő található, a Magyarországon honos fa- és cserjefajok bemutatása, a természetes folyamatok érvényesülésének elősegítése.
- A kert alsó harmadában, ahol többségben vannak a telepített idős növények, az örökzöld, mediterrán származású gyűjteményes kert jelleg erősítése.
- A túl sűrű állományok ritkítása, a cserjefajok számának növelése.
- Az oktatás és bemutatás elősegítése érdekében az arborétumban található növénytaxonok számának növelése.

3. Természetvédelmi kezelési módok, korlátozások és tilalmak

A természetvédelmi kezelés részletes előírásait – a természetvédelmi kezelési tervek készítésére, készítőjére és tartalmára vonatkozó szabályokról szóló 30/2001. (XII. 28.) KöM rendelet 2. § (2) bekezdése c) pontjában, illetve mellékletének 7. pontjában meghatározottak szerint – a 3.1–3.4. fejezet tartalmazza.

3.1. Élőhelyek kezelése, fenntartása

- Az agresszíven terjedő fajok (pl. borostyán, korai juhar) túlzott térnyerését kíméletes, a környező értékes fajokat nem veszélyeztető módon vissza kell szorítani.
- A természetes társulásokban található tájidegen fajok (pl. feketefenyő) egyedeit el kell távolítani.
- Az erdő jellegű területen biztosítani kell a természetes szukcesszió feltételeit.
- A gyep jellegű területeket rendszeres kaszálással kell fenntartani.

3.2. Fajok védelme

- Az arborétum területén a kezelési tevékenységeket a védett és a ritka fajok életciklusával összhangban kell megvalósítani.
- A kezelést elsősorban a kertben bemutatni kívánt fajok ökológiai igényeinek (elsősorban fény- és vízigény) megfelelően kell végezni, illetve esetleges további telepítés esetén azokra tekintettel kell lenni.
- Az orchideafajok élőhelyül szolgáló gyepfoltokban a kaszálás az orchideafajok visszahúzódása (június 15.) előtt tilos.
- Új növényfajok betelepítése botanikus szakember útmutatásai alapján, a Duna–Dráva Nemzeti Park Igazgatósággal való előzetes egyeztetést követően történhet.

3.3. Látogatás

- Az arborétum csak a nyitvatartási időn belül látogatható.

- A közlekedés csak a kijelölt (és kiépített) utakon történhet.
- A kert főső, meredek, erdő jellegű területei csak kísérelővel látogathatók.
- Az arborétumot nagyobb létszámú csoportok (15 fő felett) csak kísérelővel látogathatják.
- A terület csak gyalogosan látogatható.

3.4. Táj- és kultúrtörténeti értékek

- Az arborétum díszére váló kortárs művészeti alkotások bemutatására továbbra is lehetőséget kell biztosítani.

A külügyminiszter 1/2006. (III. 3.) KüM rendelete

a Külügyminisztérium fejezetnél a határon túli magyarok támogatásával kapcsolatos fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának, ellenőrzésének szabályairól szóló 4/2005. (V. 10.) KüM rendelet módosításáról

A Magyar Köztársaság 2005. évi költségvetéséről szóló 2004. évi CXXXV. törvény 50. §-ának (23) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – a pénzügyminiszter és a Miniszterelnöki Hivatal nemzet-, kül- és biztonságpolitikai államtitkárának egyetértésével – figyelemmel az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 51. §-a (2) bekezdésére, valamint a Külügyminisztérium fejezetnél a határon túli magyarok támogatásával kapcsolatos fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának, ellenőrzésének szabályairól szóló 4/2005. (V. 10.) KüM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a (2) bekezdésére is a következőket rendelem el:

1. §

Az R. 3. §-a (4) bekezdésének a határon túli magyarok oktatási és kulturális programjai előirányzat 7.206,6 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:

„8.913,2 millió Ft”

2. §

(1) Az R. 3. §-a (5) bekezdés a) pontjának oktatási, nevelési támogatás 4.001,6 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:

„6.205,5 millió Ft”

(2) Az R. 3. §-a (5) bekezdés *b*) pontjának erdélyi magyar felsőoktatás támogatása – Sapientia Alapítvány 1.900,0 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„1.656,0 millió Ft”

(3) Az R. 3. §-a (5) bekezdés *d*) pontjának kulturális támogatás 400,0 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„360,0 millió Ft”, amely összeg megállapodás keretében a NKÖM-nak került átadásra.

(4) Az R. 3. §-a (5) bekezdés *e*) pontjának Illyés Köz-alapítvány 900,0 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„810,0 millió Ft”

3. §

Az R. 3. §-a (6) bekezdésének a határon túli magyarok szülőföld programjai előirányzat 1.431,6 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„1.287,9 millió Ft”

4. §

(1) Az R. 3. §-a (7) bekezdés *c*) pontjának EU integrációs felkészülési támogatási keret 72,0 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„0,0 millió Ft”

(2) Az R. 3. §-a (7) bekezdés *d*) pontjának a Szátv. végrehajtásához kapcsolódó kiadások 135,0 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„131,5 millió Ft”

(3) Az R. 3. §-a (7) bekezdés *f*) pontjának Koordinációs keret 337,5 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„328,3 millió Ft”

(4) Az R. 3. §-a (7) bekezdés *g*) pontjának Új Kézfogás Közalapítvány 445,1 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„400,6 millió Ft”

(5) Az R. 3. §-a (7) bekezdés *h*) pontjának Segítő Jobb Alapítvány 145,0 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„130,5 millió Ft”

5. §

Az R. 3. §-a (8) bekezdés Csángó magyarok támogatása előirányzat 100,0 millió Ft összeg helyébe a következő összeg lép:
„90,0 millió Ft”, amely összeg megállapodás keretében a NKÖM-nak került átadásra.

6. §

Az R. a következő 3/A. §-al egészül ki:
„A 3. § (4), (6) bekezdésében meghatározott és kizárólag a HTMH által kezelt előirányzatok Működési költségvetés összege 234,7 millió Ft, melynek célja valamennyi jogcímen belüli keret működtetésének biztosítása.”

Záró rendelkezések

7. §

(1) A Külügyminisztérium és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma együttműködési megállapodásban rendelkezik a 2. § (3) bekezdésében, valamint az 5. §-ban meghatározott előirányzat-módosításról.

(2) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, azzal, hogy rendelkezéseit 2005. december 19-től kell alkalmazni.

Dr. Somogyi Ferenc s. k.,
külügyminiszter

IRÁNYMUTATÁSOK, IV. rész JOGEGYSÉGI HATÁROZATOK

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozatai

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

1/2006. KPJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának jogegységi tanácsa a Legfelsőbb Bíróság Pf.XI. tanácsa által indítványozott jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A másodfokú eljárásban a Pp. 251. §-ának (1) bekezdése alapján hozott pert megszüntető végzés a Pp. 233/A. § alapján fellebbezéssel nem támadható meg.

INDOKOLÁS

I.

A Legfelsőbb Bíróság Pf.XI. tanácsa a bíróságok szerzetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (Bszi.) 29. §-ának (1) bekezdés *b*) pontja és 29. §-ának (2) bekezdése alapján – mivel jogkérdésben el kíván térni a Legfelsőbb Bíróság másik ítélkező tanácsának határozatától – jogegységi eljárást kezdeményezett és a jogegységi határozat meghozataláig a Pf.XI.24.794/2005. szám alatt folyamatban lévő fellebbezési eljárást felfüggesztette.

A jogegységi eljárást indítványozó tanácsnál elbírálásra váró ügyben a felperes a keresetében – fejlesztési célú állami támogatás visszatérítéséről korábban hozott közigazgatási határozattal egyező tényállás alapján – az alperes fizetésre kötelezését kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. A fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság végzésében a pert megszüntette, az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és a feleket tájékoztatta a fellebbezés lehetőségéről.

A végzés indokolása szerint az adott követelésről a bíróság csak közigazgatási perben dönthetett volna a korábban hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata során. Ilyen pert az alperes nem indított, a közigazgatási határozat jogerős és végrehajtható, de a kikényszerítésére polgári per nem indítható.

Miután az elsőfokú bíróság a keresetlélvél idézés kibocsátása nélküli elutasítását, illetőleg a per megszüntetését elmulasztotta, a másodfokú bíróság a Pp. 251. §-ának (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és a Pp. 157. § *a*) pontja alapján – visszautalva a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjára – a pert megszüntette. Indokolásában kifejtette még, hogy fellebbezés alapján eljárva döntött a per megszüntetéséről, de azt elsőként tette, mert ezt az elsőfokú bíróság elmulasztotta. A fellebbezés csak akkor kizárt, ha a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzése elleni fellebbezést bírál el, illetőleg, ha a másodfokú bíróság végzésével, azonos tartalommal az elsőfokú bíróság eleve nem dönthetett (pl. 252. §).

A másodfokú bíróság végzése ellen az alperes fellebbezést terjesztett elő.

Az indítványozó tanács el kíván térni a Legfelsőbb Bíróság Pf.IV.24.666/2004/2. szám alatt hozott végzésében elfoglalt állásponttól, amely a másodfokon hozott végzés ellen előterjesztett fellebbezést annak alapján bírálta el, hogy a másodfokú bíróság nem egy elsőfokon hozott pert megszüntető végzést bírálta felül, hanem a per megszüntetése tárgyában először hozott határozatot.

II.

A jogegységi tanács nem nyilvános ülésén a legfőbb ügyész képviselője kifejtette, hogy az indítványozó ta-

náccsal egyezően indokoltnak tartja annak kimondását jogegységi határozatban, hogy a másodfokú eljárásban a Pp. 251. §-ának (1) bekezdése alapján hozott pert megszüntető végzés a Pp. 233/A. §-a alapján fellebbezéssel nem támadható. Álláspontja szerint a Pp. 251. §-a (1) bekezdésének rendelkezését egységesen kell értelmezni, a per megszüntetéséről és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséről szóló rendelkezéseket nem lehet különválasztani és a per megszüntetésére vonatkozó rendelkezéssel szemben biztosítani a fellebbezés lehetőségét. Az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező és a pert megszüntető végzést az elsőfokú bíróság a Pp. 251. §-ának (1) bekezdése alapján nem hozhat, ezért a Pp. 233/A. §-a alapján a másodfokú eljárásban hozott permegszüntető végzés ellen fellebbezésre nincs lehetőség. Az eltérésre okot adó végzésben kifejtett álláspont elfogadása – indokolatlanul – a jogorvoslati fórumok növekedésével járna, az elsőfokú érdemi döntés elleni fellebbezés mellett lehetővé tenné a másodfokú eljárásban hozott permegszüntető végzés elleni fellebbezést.

A „harmadfokon hozott döntés” ellen – kivéve, ha azt a Legfelsőbb Bíróság hozta – a 2005. évi CXXX. törvénnyel módosított 1952. évi III. törvény 270. §-ának (3) bekezdése alapján felülvizsgálati kérelem is előterjeszhető. A jogorvoslat eltérő lenne a helyi, illetve a megyei bíróság előtt indult perek tekintetében.

III.

A Polgári perrendtartást módosító 1997. évi LXXII. törvény 17. §-a iktatta be a 233/A. §-t, amely az 1999. évi CX. törvénynek a 2002. évi XXII. törvény 7. §-ának (1) bekezdésével módosított 164. §-ának (1) bekezdése értelmében 2003. július 1. napján lépett hatályba azzal, hogy a rendelkezéseit az ezt követően indult ügyekben kell alkalmazni. Az ítéletábrák működésének megkezdése tette lehetővé, egyben szükségessé, hogy a Pp. 233/A. §-a alapján fellebbezéssel támadható a másodfokú eljárásban hozott olyan végzés, amellyel szemben az elsőfokú eljárás szabályai szerint fellebbezésnek lenne helye, továbbá a másodfokú eljárásban hozott, a fellebbezést hivatalból elutasító végzés.

A Pp. 251. §-ának (1) bekezdése szerint, ha a másodfokú bíróság a pert tárgyalás alapján a 157. § értelmében megszünteti, az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel teljes egészében, vagy abban a részében, amelyre a megszüntetés oka fennáll, hatályon kívül helyezi.

Ez a rendelkezés nem vonatkozik azokra az esetekre, amikor az elsőfokú bíróság a per megszüntetésére vonatkozó valamely ok alapján – hivatalból vagy kérelemre – alakszerű határozatot (végzést) hoz, és abban a pert megszünteti. Ezek a végzések fellebbezéssel megtámadhatók.

A Pp. 162. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróság olyan határozata ellen, amely a per megszüntetésére irányuló kérelmet – a 157. § *e*) és *f*) pontjában foglalt esetek kivételé-

vel – elutasítja, külön fellebbezésnek helye nincs, és az ügyet befejező határozat ellen irányuló fellebbezésben is csak akkor támadható meg, ha a bíróság a pert a 158. § szerint hivatalból figyelembe veendő valamely ok ellenére sem szüntette meg.

Ebből a rendelkezésből következik, hogy az elsőfokú bíróságnak a per megszüntetéséről elfoglalt nemleges álláspontja érdemben és tartalmában azonos azzal a jogi helyzettel, amikor alakszerű határozat hozatala nélkül (pl. mert a per megszüntetésének kérdése fel sem merült) az ügy érdemében ítélettel dönt. Az említett két kivétel, amikor fellebbezésnek van helye, ezen a megállapításon nem változtat, mert elbírálásának eredményétől függően az a per megszüntetésére kerül sor; mindkét esetben megvalósul a kétfokú eljárás követelménye.

Az előzőekből következően a Pp. 251. §-ának (1) bekezdése alapján a per megszüntetésére alapul szolgáló okokat a másodfokú bíróság nem elsőként bírálja el, hanem az elsőfokú bíróság e kérdésben elfoglalt jogi álláspontját bírálja felül másodfokon eljárva, s ennek alapján hozza meg a pert megszüntető végzést.

Ez így van akkor, ha az elsőfokú bíróság a per megszüntetésére nem látott alapot és az erre irányuló kérelmet elutasította, de akkor is, ha a per megszüntetéséről szóló határozathozatal bármely okból elmaradt, s ez esetben alakszerű végzés hozatala nélkül döntött az ügy érdemében. Ezekben az esetekben az elsőfokú bíróság a per megszüntetésének kérdésében állást foglalt, a másodfokú bíróság pedig – fellebbezés alapján – másodfokon eljárva egy kifejezetten a számára rendelkezésre álló lehetőséggel élve járhat el a Pp. 251. §-ának (1) bekezdése alapján.

Mindebből pedig az következik, hogy a másodfokú bíróság említett végzése ellen fellebbezésnek – további fellebbezésnek – a Pp. 233/A. §-a alapján nincs helye.

A Polgári perrendtartásnak a 2005. évi CXXX. törvény 14. §-ával beiktatott XIV. Fejezete a felülvizsgálatról – amelyet akkor kell alkalmazni, ha az ügyben a bíróság 2006. január 1-jén még nem hozott jogerős határozatot – a 270. §-ának (3) bekezdésében úgy rendelkezik az adott körben, hogy helye van felülvizsgálatnak a pert a 157. § a) és g) pontja szerint megszüntető jogerős végzés ellen.

Ez a rendelkezés tehát a tárgyalat körben rendkívüli perorvoslatot biztosít a jogerős pert megszüntető végzés ellen, kivéve, ha a határozatot a Legfelsőbb Bíróság hozta [Pp. 271. § (1) bek. e) pont].

IV.

A kifejtettek alapján a jogegységi tanács – a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében (Bszi. 27. §) – a rendelkező részben foglaltak szerint határozott és e határozatát a Bszi. 32. §-ának (4) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Budapest, 2006. január 26.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
a tanács elnöke

Dr. Havasi Péter s. k., *Dr. Murányi Katalin* s. k.,
bíró, előadó bíró

Bauer Jánosné dr. s. k., *Dr. Szőke Irén* s. k.,
bíró bíró

Dr. Wellmann György s. k., *Dr. Kozma György* s. k.,
bíró bíró

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2006. évi 16. számában kihirdetett 1/2006. (II. 15.) MNB rendelet címe helyesen: „a magyar törvényes fizetőeszköz és az euro utánzatáról”

(Nyomdahiba)

A Magyar Közlöny 2006. évi 23. számában kihirdetett, a személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról szóló 29/1993. (II. 17.) Korm. rendelet módosításáról rendelkező 40/2006. (II. 27.) Korm. rendelet 12. §-ának (3) bekezdése helyesen:

„(3) E rendeletnek a személyes gondoskodást nyújtó szociális intézmény és a falugondnoki szolgálat működésének engedélyezéséről, továbbá a szociális vállalkozás engedélyezéséről szóló 188/1999. (XII. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Er.) és annak a 296/2005. (XII. 23.) Korm. rendelettel történt módosítását érintő – a (4) bekezdés b)–c) pontjában és a 13. §-ban meghatározott – rendelkezéseit a folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell.”

(Kézirathiba)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTEŚITŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseletek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2006. évi éves előfizetési díja: 13 356 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTEŚITŐ** egyes számai megvásárolhatóak a kiadó közlőnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. telefon/fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, telefon: 321-5971, fax: 321-5275).

M E G R E N D E L Ő L A P

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTEŚITŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Ügyintéző (telefonszám):

2006. évi előfizetési díj fél évre 6678 Ft áfával

egy évre 13 356 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát.

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezes) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

A Határozatok Tára megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó címén (Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6.; postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámon.

Éves előfizetési díja 2006. évre: 20 664 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

2006. évi előfizetési díj egy évre: 20 664 Ft áfával.

fél évre: 10 332 Ft áfával.

Csekket kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Miniszterelnöki Hivatal és a Belügyminisztérium közös szerkesztésében havonta megjelenő

ÖNKORMÁNYZATOK KÖZLÖNYE

az önkormányzatok számára működésük során hasznos és nélkülözhetetlen tájékozási forrás.
A kiadvány első három része az önkormányzatokat érintő, újonnan kihirdetett jogszabályokat (törvények, rendeletek – ideértve az önkormányzati rendeleteket is –, alkotmánybírósági és egyéb határozatok) közli. Negyedik főrésze közleményeket, pályázati felhívásokat és tájékoztatásokat (szakértők közleményei, az Állami Számvevőszék ajánlásai, az önkormányzatok által elnyerhető támogatások pályázati feltételei, az önkormányzatok éves pénzügyi beszámolóit, alapító okiratok stb.) tartalmaz.

Az **Önkormányzatok Közlönye** előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) címén (postacím: 1394 Budapest 62. Pf. 357) vagy a 318-6668 faxszámán.

2006. évi éves előfizetés díja: 5040 Ft áfával; féléves előfizetés: 2520 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a kiadó közlönypoltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., tel./fax: 267-2780) vagy a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán, tel.: 321-5971, fax: 321-5275).

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **Önkormányzatok Közlönye** című lapot példányban.

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Hivatalos Közlönykiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

KÖZLÖNY

MEGJELENÉS

MAGYAR

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönypoltjában vagy a

Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275),

illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbelen emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.0664 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

